

அக்கிரிக்குஞ்சு

டென்மார்க் சிறப்புமணி

1997

MELBOURNE'S NEWEST SPICE SHOP

SHAN IMPORTS & EXPORTS

COMPLETE RANGE OF SRI LANKAN & INDIAN GROCERIES

□ **SPICES**

□ **DHALS**

□ **OIL**

□ **MASALA POWDERS**

& ALSO LEATHER GARMENTS

COME AND SEE OUR NEW VIDEO
LIBRARY - HUNDREDS OF OLD AND NEW
VIDEO FILMS TO CHOOSE FROM

OPEN 7 DAYS A WEEK

SHAN IMPORTS & EXPORTS

447 SOUTH ROAD,
MOORABBIN 3189

PHONE : 555 3230
018 38 2231

வல்லாளரின் இன்னொரு வசனம் எஸ். பொ. வின் சிறந்த சிறுகதையென 'ஊன்' குறுநாவலின் ஒரு வசனத்தை பேராசிரியர் சிவத்தம்பி சிலாசித்தார் என மே மாத அக்கினிக் குஞ்சுவில் குறிப்பிட டிருந்தேன். அது ரூபகப் பிசகாக இருக்கலாம். 'வாத்தியார் பொன்னுத்துரையையத்தான் கூறியிருப்பதாக இப்போது ரூபகம். எது எப்படியென்றாலும் இரண்டும் இரு வசனங்கள்தானே தவிர, சிறுகதைகள் அல்ல என்பதே உண்மை.

பக்கம்.....5

சிஞ்சலி

ராஜிவ் காந்தி மறைவுக்கு அக்கினிக் குஞ்சு சார்பில் மெல்பர்ன் நகரில் நடைபெற்ற இரங்கல் கூட்டத்தில், அன்னாருக்கு அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

பென்மார்க் நாட்டிலே கடந்த எட்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நமது தமிழர்கள் குடியேறி, குறிப்பிடக் கூடிய ஒரு தொகையினராக வாழ்கிறார்கள். கனடா, இங்கிலாந்து, அவுஸ்ரேலியா போன்ற நாடுகளிலே வாழும் தமிழர்களுடைய எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடும் பொழுது, டென்மார்க்கில் வாழும் தமிழர்களுடைய எண்ணிக்கை சொற்பமானதுதான். இருப்பினும், தமிழ் நேசிப்பிலும் தமிழ் முயற்சிகளிலும் அவர்களுடைய பங்களிப்பு குறைந்ததல்ல என்பது பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

அச்ச வசதிகளற்ற நிலையில், புலம் பெயர்ந்து பல நாடுகளிலும் வாழும் தமிழர், தமது தமிழ் தாகத்தின் வெளிப்பாடாக Photo-Stat வசதிகளைப் பயன்படுத்தியே சஞ்சிகைகளை வெளியிடுகிறார்கள். 42ம் பக்கம்

துணையாசிரியர்: ரி. தர்மகுலசிங்கம்
புதிய தொலை பேசி எண் :
75 366 235

மச்சக் கன்னிகளைப் பற்றிய நம்பிக்கை நமக்கு மட்டுமல்ல, ஐரோப்பியர்களிடமும் உண்டு என்பதையே முகப்புப் படம் சித்திரிக்கின்றது.

டென்மார்க் நாட்டின் தலை நகரமான கோபன் ஹேகன் துறைமுகத்தில் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த கடற்கன்னி, பாறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவில், மத்தியப் பிரதேசம் இந்தூர் அருகில் மிக முக்கியமான இடத்தில் அமைந்துள்ள மச்சக் கன்னி சிலை மிகவும் பழமையானது.

அக்கினிக் குஞ்சு

புலம் பெயர்ந்த நமது தமிழரின் சர்வதேச சுவாசார இலக்கிய யாசிகை

சுற்றுலா இலக்கு இலக்கிய சுவாசார இலக்கிய யாசிகை
புலம் பெயர்ந்த நமது தமிழரின் சர்வதேச சுவாசார இலக்கிய யாசிகை
புலம் பெயர்ந்த நமது தமிழரின் சர்வதேச சுவாசார இலக்கிய யாசிகை

THOONDIL
Güdesien Büro
Groß-Hesselohe
4.601

பிரதம இலக்கிய ஆலோசகர்:
எஸ்.பொ.

ஆசிரியர்:
யாழ்.எஸ்.பாஸ்கர்

துணை ஆசிரியர்கள்:

ரி.தர்மகுலசிங்கம், இளம்பிறை எம்.ஏ.ரஹ்மான்

INTERNATIONAL CULTURAL AND LITERARY MONTHLY
OF DISPLACED EELAM THAMILS.

Chief Literary Advisor : Espo.

Editor

Deputy Editors

- 2 Yal S.Baskar
Australia(03)555-3230
- 3 T.Tharmakulasingham
Denmark (75) 588-512:
- 3 Ilampirai M.A.Rahman
India.
P.P.420011.

நசையினை நீ கூடலும் - நமது
தமிழ்து தளர்வுற தாங்குயோ நெஞ்சு
விசைமிகு வேள்வியினை - ஆழ
வீந்திட வினைந்தது அக்கினிக் குஞ்சு

Correspondence Contribution & Subscription Address
PRIYA PUBLICATIONS P.O.BOX 470 MOORABBIN VIC-3189 AUSTRALIA

அவுஸ்ரேலியா பிரியா பப்ளிகேஷன்ஸுக்காக ஏஆர் பிரிண்ட்ஸ்
அச்சத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடுபவர்: எம்.ஏ.ரஹ்மான்

அக்கினிக் குஞ்சு வின் இந்த ஆறாவது 'குஞ்சு' டென்மார்க் நாட்டுச் சிறப்பிதழாக மலர்ந்துள்ளது. இதனை உங்களுக்கு அளிப்பதில் உணைக அடைகிறோம். இவ்விதழைத் தயாரிப்பதிலே சகல உதவிகளும் நல்கியவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆசிரியர் ரீ. குமரநாதன் அவர்களும், உணை ஆசிரியர் ரீ. குமரநாதன் அவர்களும் இந்த மலரைத் தயாரிக்கும் சகல பணிகளிலும் முன்னின்று உழைத்தார்கள். ஒருவர் சமூக பிரக்ஞையுடைய எழுத்தாளர்; வழி காட்டி. மற்றவர் ஓவியக் கலையை உணர்ச்சி வெளியீட்டு சாதனமாக மட்டுமல்லாமல், சமுதாய விழுக்கூற்றான ஆயுத மாகவும் கருதும் புதுமையாளர். இருவருக்கும் மட்டுமல்லாது, இத்தகைய சிறப்பு மலர் ஒன்றினைத் தயாரிக்களிப்பதற்குப் பின்னணியாக அமைந்துள்ள டென்மார்க் வாழ் புலம்பெயர்ந்த சமூக தமிழர்கள் அனைவரது ஆதரவுக்கும் ஒத்துழைப்புக்கும் நமது இதய பூர்வமான நன்றிகள்.

“அக்கினிக் குஞ்சா?” தமிழகத்தில் அச்சிட்டு, விமானத் தபால் மூலம் விநியோகமா? கற்பனையில் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றது. காரிய சாதனைக்கு ஒவ்வாதது. ஓர் ஆறு இதழ்களாவது வெளிவருவது பெரும் பாடு. ஆறு மாதம் தாக்குப் பிடித்தாலே சாதனைதான் என்று நமது செவிகளிலே விழக்கூடிய நெருக்கத்திலும் கேலி பேசியிருக்கிறார்கள். சத்தியம் நமது பாதை. நம்பிக்கை நமது சொத்து. மேலாக வாசகர் சிலர் நம்மீது சொல்லும் அன்பான கருணையும் நம்மைச் சிலிர்த்து வைக்கின்றது. பதச்சோறு தேவையா? சின்னியில் ஒரு வாசகர் - தேர்ந்த இலக்கிய ரஸிகளும் - நமக்கு நிதி நெருக்கடி ஏற்படலாம் என ஊகித்து நூறு டாலர் அன்பளிப்புச் செய்தார். 'அக்கினிக் குஞ்சு'வுக்குக் கிடைத்து வரும் ஆதரவுகளின் பூபாளமாக இதனைக் கருதுகின்றோம். அவரது நேசிப்பு சமூக தமிழ் நேசிப்பிலே செலுத்தப்பட்ட ஓர் அன்பு மலர் என்று இனங்கண்டு மகிழ்கின்றோம். இத்தகைய நேசிப்பாளர்களுடைய ஆதரவும் அக்கினிக் குஞ்சுவின் தொடர்ந்த ஆரோக்கியத்திற்கு அவசியம் என்பதை அறிக்கை செய்யக் கூச்சப்படவில்லை.

'டென்மார்க் சிறப்பு மலரை வெளியிட ஏற்பாடு செய்கின்றேன்' என்று நமது முதலாவது குஞ்சு வெளிவந்த அன்றே நமது துணை ஆசிரியர் வாக்குத் தந்தார். அவர் வாய்ச் சொல் வீரர் அல்லர் என்பதை இதனை வாசிக்கும் நீங்களே இனங் காணுவீர்கள். ஏனைய நாடுகளிலும் இத்தகைய சிறப்பு மலர்களை வெளியிடுதல் வேண்டும் என்கிற ஆர்வம் முகிழ்ந்து வந்தால் நம் சகுன

மாகும். புலம் பெயர்ந்த சமூக தமிழர்தம் புதிய பரம்பரையின் இலக்கிய ஆக்கத்திற்குப் புதிது முன்னின்று உழைப்பவர்களுள் பெயர்வது வாழும் க. கலாமோகன் முக்கியமானவர். அவர் தாயகத்திலேயே தமது வாழ்க்கையை மத்திய கையாளராய்த் துவங்கியவர். ஆக்க இலக்கியத்தின் சகல துறைகளிலும் அவருக்கு அக்கறையுண்டு. பிரஞ்சு இலக்கியத்தில் அவர் அடைந்துள்ள ஞானம் கணிசமானது. பிரான்ஸ் நாட்டின் சிறப்பு மலரைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பினை அவர் ஏற்றுள்ளார். தமக்கு இப்பணியில் உதவி செய்ய வல்ல ஆர்வலர் குழு ஒன்றினை அமைத்துச் செயற் படுவதாகவும் செய்திகள் கிடைத்துள்ளன. விரைவில் பிரான்ஸ் நாட்டுச் சிறப்பிதழ் வெளிவரும் என அறியத் தருவதிலே மகிழ்கின்றேன்.

கனடா நாட்டிலுள்ள புலம் பெயர்ந்த சமூக தமிழர் மத்தியிலே ஊக்கமுடன் கலை - இலக்கிய பணி புரியும் நண்பர்கள் பலருடன் நமக்கு இனிதான் இலக்கியத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பது மிகவும் இனிப்பான செய்தியாகும். அத்துடன் அவர்களுடைய ஆக்க வீறுகளுடனும் அநுசரணைகளுடனும் கனடாச் சிறப்புமலர் ஒன்றினைத் தயாரிக்கும் பணிகளும் துவங்கியுள்ளன. ஏனைய நாடுகளிலுள்ள இலக்கியவாதிகளும் ஆர்வலர்களும் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுதல் சர்வதேசிய கலை-இலக்கியப் பணிகளின் வேகத்தையும் வீறினையும் இன்னொரு கட்டத்திற்கு எடுத்துச்செல்ல மிகவும் உதவும். அவர்களுடைய சரியான முகவரிகள் நமக்குக்கிடைக்காத காரணத்தினாலேதான் அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. இலக்கிய மகா சந்நிதானத்திலே யாவரும் சமம் என்பது நமது கொள்கை. அறிமுகத்திற்குக் கத்திற்கும் போலி நாகரிகம் நமக்குத் தேவையில்லை. எல்லோருக்கும் நேச கரம் நீட்டுகின்றோம். தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

புலம் பெயர்ந்த சமூக தமிழர்களுடைய ஒருங்கிணைப்பினைக் கருத்திலே கொண்டு, அவர்கள் மத்தியிலே வாழும் எழுத்தாளர்கள் - கலைஞர்கள் ஆகியோருடைய விபரங்கள் அடங்கிய 'யாரிவர்' நூல் ஒன்றினைத் தொகுக்கும் பணியினை மேற்கொண்டுள்ளோம். 'சமூகத்துச் சிறுகதைக் களஞ்சியம்' ஒன்றினையும் தயாரிக்கும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் சமூகத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு வளமுட்டிய அத்தனைச் சிறுகதைகளையும் ஒரே தொகுதியாக வெளியிடும் பாய்ச் இலக்கிய முயற்சி இது. அதே சமயம், புலம் பெயர்ந்த சமூகத்தமிழர்கள் வாழும்

தற்காலப் புதிய சூழல்களையும் வாழ்க்கை அநுபவங்களையுந் தொற்றி எழுதப்படும் சிறுகதைத் தொகுதிகள் சிலவற்றை வெளியிடவும் திட்டமிட்டுள்ளோம். இவை பாரியபணிகள். ஒரு பல்கலைக் கழகம் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகள். நல்லன ஆரம்பிக்கப்படுதல் வேண்டும். உங்கள் சகலருடைய ஒத்துழைப்புடன் இந்தப் பணிகளை இயற்றுதல் சாலும் என நம்புகின்றோம். நாம் இந்தப் பணிகளிலே 'முற்போக்கா - பிற்போக்கா - நற்போக்கா' என்ற கோஷங்களைப் பெரிது படுத்தவில்லை. கலை - இலக்கியப் பணிகள் கட்சிகளுக்கும் - இயக்கங்களுக்கும் - கோஷங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு புனித சந்நிதானத்திலே வைத்துச் சேவிக்கப்படுதல் வேண்டும். சகல போக்குகளுக்கும் - கோலங்களுக்கும் இடம் உண்டு. நல்ல ஆக்கங்கள் நமது வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு பிதுரர்ஜிதமாக்கப்படுதல் வேண்டும். எனவே, சொந்தக் குரோதங்களை பாராட்டாது, இந்த மகத்தான ஆக்கப் பணியிலே ஒன்று சேருவோம். சென்ற காலக் கல்வறைகளின் விளிம்பிலே நின்று ஓலமிடுவதைத் தவிர்ப்போம். நாளைய சந்ததியர் மகிழ்வுடன் சஞ்சரிக்கக் கூடிய நந்தவனத்தை நிர்மாணிப்போம். 'யாரிவர்', 'சிறுகதைக் களஞ்சியம்', 'தற்காலச் சிறுகதைகள்' ஆகியவற்றிற்கு பின் வரும் தொடர்பு முகவரியைப் பயன்படுத்தவும்: 'அக்கினிக் குஞ்சு', P.o. Box S 53, HOMEBUSH SOUTH, NSW 2140 AUSTRALIA.

வணக்கம்

வாத்தியார் பொன்னுத்துரை-எஸ் பொ

எஸ். பொ. எழுதிய ஊன் என்ற குறுநாவ லுக்கான ஒரு வசனத்தை மே-1991 இதழில் பிரசுரித்திருந்தோம். வல்லாளரின் இன்னொரு வசனமாக, 21 ஆண்டுகளுக்குமுன்னர், கொழும்பு வாசகர் பேரவை வெளியிட்ட தமிழ்முது இலக்கிய மாத இதழில், ஜூன்-1970 ல், வெளியான ஒரு குருநாவலின் பிரதான பாத்திரத்தின் அறிமுகம் ஒரு வசனத்தில் அமைந்துள்ளது. அந்த வசனத்தை எஸ். பொ. வின் அறிமுகத்துடன்

கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர்களுடன், அந்த இனத்தைச் சேர்ந்த ஓர் அதிபரின் கீழ் பணி புரியும் 'பாக்கியம்' எனக்கு விடிந்திருக்கின்றது. இதனால், இந்த ஆசிரியர் இனத்துடன் மிக நெருங்கிப் பழகவும் முடிந்தது. 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவன்' என்று தமிழ் ஆசிரியர்கள் தமது சுயமுதுகுகளை வருடிக்கும் அனுபவித்தாலும், இந்த இனத்தின் மீது என்றுமே எனக்கு ஒருவகை அனுதாபம் உண்டு. இந்த அனுதாப உணர்ச்சி ஒரு வகை வெறுப்பு என்னும் பசுளையில் முளை கொண்டது என்று கூடச் சொல்லலாம். காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், சராசரியான தமிழ் ஆசிரியரைப் பிரதிபலிக்கும் ஒருவரைப் பிரதான பாத்திரமாக வைத்துக் குறுநாவல் ஒன்று எழுதல் வேண்டும் என்ற ஆசை மட்டுமே

கருத்து

இங்கு பிரசுரிக்கின்றோம்.

'ஊன்' அக்கினிக் குஞ்சுவில் 36 எம் அளவில் 39 வரிகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வசனம் 38 எம் அளவில் 62 வரிகள் கிட்டத்தட்ட இரு மடங்கு அச்சாகியுள்ளது என்பது விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இளம்பிறை எம்.ஏ.ரவற்றான்

டும் இவ்வளவு காலமாக என் நெஞ்சில் வளர்ந்தே வந்துள்ளது. தமிழாசிரியர்களின் நல்ல காலமோ என்னுடைய 'போறாத' காலமோ இந்த குறுநாவலை எழுதி முடிக்கும் வசதி இற்றைவரை எனக்குச் சித்திக்கவேயில்லை. அதற்காக என் மனத்திலே கனிந்திருக்கும் அந்தக் குறுநாவலை எதிர் காலத்தில் எழுதி முடிக்க மாட்டேன் என்பதற்கு எவ்வித உத்தரவாதமும் கிடையாது. எதிர்காலத்தில் நான் படைக்கப்போகும் ஓர் உந்த இலக்கியத்தின் பிரதான பாத்திரத்தையே உங்களுக்கு இங்கே அறிமுகப்படுத்தி வைக்கின்றேன். இந்த அறிமுகம் ஒரேயொரு வாக்கியத்தில் அமைந்துள்ளது. சுவைப்பதற்கு அல்ல. பதம் பார்ப்பதற்கு தரப்படும் ஒரு பருக்கைச் சோறு என இதனைக் கொள்ளினும் பொருந்தும்.

- எஸ். பொ.

'அப்பனை முருகா' என்று கொட்டாவி கலந்த இறை சேவிப்பிலே துயில் எழுந்து, குடாக ஒரு 'பிளேன் டீ'யை வயிற்றில் ஊற்றிக் கொண்டாற்றான் காலையின் கழிவுக் கிருத்தியங்கள் செவ்வனே நடைபெறும் என்று பழக்க தோஷந்திலே பிறந்த தேவையொன்று பிடர்பிடித்து உந்த, அடுப்பை மூட்டி தேநீருக்கான உலையை வைத்து, இரண்டு இலவசச் சீப்புகளுக்கு ஆசைப்பட்டு வாங்கிய பற்பொடியில் ஒரு சிட்கையை எடுத்துத் தந்த சுத்தி செய்து, 'அவன் ஒரு பக்திமான்' என்று அயலவர் மெச்சுவதை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தும் நோக்கமாக 'தோடுடைய செவியனை எட்டுக் கட்டை சுருதியிற்பாடி, தன் திருவாட்டி சினக்கக் கூடாதே என்ற கரிசனையுடன், அவளுடைய கொழுத்த நாரியைப் பிடித்து விட்டு 'எனோய், இண்டைக்குப் பள்ளிக்கூடமல்லே; உலையிலே தண்ணீர் மலமலத்துக் கொதிக்குது' எனத் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடி, 'அவன் அறுவான் பாடக் குறிப்பும் கேக்கிறான்' என்று முணுமுணுத்தபடி அப்பியாசப் புத்தகம் ஒன்றிலே ஏதோ கிறுக்கி 'நேத்து வாங்கியந்த தேயிலை பிழையில்லை; நல்லாத் தான் இருக்கு' என சுய முதுகில் ஒரு 'ஷாட்' வைத்து, அதேசமயம் இல்லாளையும் மகிழ்வித்தவாரே தேநீர் அருந்தி, சிறுவர்களை மிரட்டியும், மற்றவர்களிடம் 'பள்ளிக்கு நேரம் போட்டுது' என்று

பல்லைக் காட்டியும் தமது திருவாட்டி 'நல்லா அம்பாளிக்க' பத்துக் தூக்குத் தண்ணீர் தெருவோரம் இருக்கும் குழாயில் எடுத்துக் கொடுத்து, தண்ணீர் 'பிடிக்கும்' பொழுதே முடுக்கி வந்ததை அடக்கிய அவஸ்தைதீர கழிவுத்தவமும் சுருட்டுப் புகையுமாக மாரடித்து இரண்டு புத்திர பாக்கியங்களை அழைத்துச் சென்று அவர்களைக் குளிப்பாட்டி, தானும் 'காகக் குளி'பை முடித்து, பாலாமணி, எரிசால்வை முதலியவற்றுடன் அலங்கிருத்தியனாகி, 'பஸ் போயிடப் போகுது' என எச்சரிக்கப் போய் 'உங்களுடைய பள்ளிக்குடத்துக்கு ஒரேயொரு பஸ்தான் போகுது'எண்ட..... தொண்டை வரளக் கத்துற மணிஷனல்லோ எண்டு முட்டைப் பொரியல் பொரிச்சால், சுடுகுது மடியைப் பிடி எண்டு நிக்கிறியன்!' என்று மனைவியிடம் அர்ச்சனை பெற்று, அத்துடன் கூடவே முட்டைப் பொரியலுடன் நாலு பிட்டுக்களையும் விழுங்கி, 'பஸ் செலவுக்கு' என்று மனைவி கொடுத்த ஐம்பது சதங்களையும் பாலாமணிப்பையிலே போட்டு மூலையில் கிடந்த செருப்புக்களை கால்களிலே கொழுவிக் கொண்டு ஓட்டமும் நடையுமாக பஸ் நிலையத்திற்கு வந்து, ஏழரை மணி பஸ்ஸை கோட்டை விட்ட நிதர்சனத்தை உணர்ந்து, நேரம் கழித்துச் சென்றால் அதிபரும், அதிபருக்கு அதிபராம் வித்தியாதரிசியும் பாய்வார் களே எனப் புறுபுறுத்து, அந்தப் புறுபுறுத்தலின் உதவியால் எட்டு மணி பஸ்ஸில் ஏறி, வசதியான இடம் ஒன்றினை ஆக்கிரமித்து, அதிலே சிம்மாசன போகம் அருபவித்து, முன்னாலும் பின்னாலும் இருந்த பிரயாணிகள் விரித்து வைத்திருக்கும் பத்திரிகைகளிலே தமது விழிகளை மேயவிட்டு, அதே பஸ்ஸில் ஏறிய வேறு இரண்டு வாத்தியாருடன் 'அடுத்த பட்டினத்தில் சம் சம்பளம் வரும்' என்ற விவகாரத்தைப்பேசி,காந்தியின் பேத்தியான இந்திராகாந்தியைச் சென்னை முதலமைச்சரான காமராஜரின்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது' எனத் தமது அரசியல் ஞானத்தையும் விண்டு காட்டி, ஐந்துமைல் தூரத்திலிருக்கும் பாடசாலையைச் சமீபித்ததும் பஸ் பிரயாணத்தைத் துறந்து முதல் மணி அடித்த பிறகே அவசர அவசரமாகப் பாடசாலை கந்தோருக்குள் புகுந்து, அதிபரைப் பார்த்து அசட்டுப் புன்னகை ஒன்றை உதிரவிட்டு, சிவப்புக் கோடு இன்னமும் இழுக்கப்படவில்லை என்பதில் உள்ளூர் மகிழ்ந்து, வரவு டாப் பிலே தமது கையெழுத்தைப் பொறித்து, அன்றைய தினசரி ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு வகுப்பிற்குச் சென்று, அதனை 'மேலாலை'யும் சில சந்தர்ப்பங்களில் வரிகளுக்குட புகுந்தும் வாசித்து, மாணாக்கர் டாப்பு அடையாளம் பண்ணும் நேரம் வந்ததும் அந்தக் கிருத்தியத்தையும் முடித்து, முதல்நாள் பாடசாலைக்கு வராத மாணவரை அதட்டியும் மிரட்டியும் வரவு சராசரிக்கும் இந்தப் பாடசாலையிலே தமது வேலை ஸ்திரத்திற்கும் அத்திவாரத்தைப் பலப்பித்து, 'கல்கி'யும் 'குமுத'மும் வரவழைக்கப்படும் காரணத்தினால் 'வைப்ரரி', அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ள இடத்திற்கும் பேப்பரை அனுப்பிய பின்னர், இரண்டொரு எழுத்தறிவித்து எண் அறிவித்து, பால்- பணியில் விநியோகிக்கப்படும் நேரத்திலே கண்டனில் புகுந்து, குடிப்பது ஒரு பிளேன் டியே என்றாலும் கடையின் புனர் நிர்மாணத்திலிருந்து கல்வி அமைச்சரின் வெள்ளை அறிக்கைவரை ஒரு கலக்குக் கலக்கி, 'தம்பி, என்ற கணக்கில் ஐந்துசதம்' எனக் கூறிக்கொண்டு 'திறிறோஸ்' சிகரெட் ஒன்றைப் பிய்த்துப் பாதியை உதட்டிலே வைத்து அதற்கு நெருப்புமிட்டு, ஆசிரியர் அறையென்னும் ஊர்வம்பு மடுவத்திற்குள் புகுந்து நாலு ஊர்க்கதைகளைச் சொல்லிப் புகை வளையங்களை மேலே உருட்டி, மணியடிக்க மீண்டும் வகுப்பிற்குட் புகுந்து, வகுப்பு கள் மாறி மாறிப் புகுந்து, ஒரு நேரப் பாடசாலையானபடியால், யாருக்கும் தெரிவிக்காமல் எடுத்துக் கொள்ளும் பத்து நிமிட 'சோடீஸ்' என்ற தகடுதத்தத்தினால் கடுகதி பஸ்ஸைக் குறிப்பாகப் பற்றி வீடு திரும்பி, மதிய போசனத்திற்கும் மாலைத் தேநீருக்குமிடையில் இரண்டுங் கெட்ட நேரத்தில் மதிய போசனத்தைமுடித்து சற்றுக் கண்ணயர்ந்து, 'கடைக்குப் போவது' 'பிட்டிலை எழுதுவது', 'வித்தியாபதிக்குக் கோள் காவுவது' பொடியனை 'ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போவது' ஆகிய பல பணிகளையும் இயற்றி, மாலை சரிய மீண்டும் பாலாமணி எரிசால்வை சகிதம் கோட்டை முனைப் பாலத்துக் கம்பிகளிலே தொங்கி, 'மாநகரசபை நிர்வாகத்திலே தொடங்கி, 'கச்சேரியிலை வேலை பார்க்கிற அந்த யாழ்ப்பாணி தாண்டவன்வெளியிலை படிப்பிக்கிற யோசப்பின்ரை மகளிலை சீனி எறியிற' விடயத்தையும் தொட்டு, காளவாய்ச்சேனை அன்னம்மா தற்கொலை செய்யும் நோக்கமாக ஆற்றிலே குதித்தது வரை ஊர் வம்புகளையெல்லாம் ஒரு சுழற்றுச் சுழற்றி, அடுத்த தினத்திற்கு பாடசாலையில் அரட்டை அடிப்பதற்கு அநுசரணையான் சில புதினங்களைப் பொறுக்கி, நேற்றைப் போலவே இன்றையும், இன்றையைப் போலவே நாளையும் அதனை அடுத்தடுத்து வரும் நாளைகளும் என்று காண்டாமிருகத்தின் வார்ப்படப் பாதைப்பயணம் போலத்தொடர்ந்து நடாத்தி, மாதத்தின் இருபதாவது நாளன்று ஊதிபத்தைப் பெற்று, 'பிரியானிடக் கொன்றிபூஷன்' 'ஆசிரியர் சங்கச் சந்தா' 'கோயில் திருப்பணி நன்கொடை' என்று சம்பளத்திலேற்பட்டவெட்டுக்களுக் கெல்லாம் விளக்கங் கொடுத்து சதக் கணக்குடன் தன் சம்பளத்தைத் தமது திருவாட்டியிடம் ஒப்படைத்து, அமோக வாழ்வு அநுபவிப்பதான சுற்பிதத்தில் பொன்னுத்துரை அவர்கள் மட்டக்களப்புப் பகுதியிலே ஆசிரியப் பிரமுகராக வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இருவர் அவாச்சாங்கள்

சென்னைக்குள் கே.பி.லிங்கம்

அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டு பிரங்கிக் கப்பல் ஓடும் சத்தம் மாத்திரம் கேட்குது.

சில நிமிடங்களில் அந்தச் சத்தமும் நின்று விட்டது.

தரையை நோக்கிப் பிரங்கிக் குண்டுகள் பாய்வுின்றன... அலுத்தது போலப் பிரங்கி மௌனமாகியது.

இயந்திரப் படகு ஒன்று கரையை நோக்கி வருகுது. கரையை அது நெருங்கிக் கொண்டிருக்கையில் —

யாரும் எதிர்பார்க்காத சடுதியில் —

கடற்கரைத் தென்னை மர வேர்கள் சுடுவது போல....

படகில் வந்த பலர் சுடுபட்டுக் கடலுக்குள் சரிய... இருவர் மட்டும் உயிரைக் காப்பாற்றும் வெறியுடன் படகைக் கப்பலை நோக்கிச் செலுத்துகிறார்கள்.

கப்பல் மீண்டும் கரையை நோக்கிப் பிரங்கிக் குண்டுகளைக் கக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது...

மக்கள் கையில் அகப்பட்ட தோடு சிதறி ஓடுகிறார்கள்...

“பருத்தித்துறைப் பக்கத் தாலை ‘ட்றக்’ வண்டிகள் வாற

சத்தம் கேக்குது. ஒருத்தரும் இங்கே நிக்காதேங்கோ... வதிரிப் பக்கமா ஓடிப் போங்கோ...”

எல்லாச் சத்தங்களுக்கும் மேலாக, ஒரு குரல், கட்டளையிடும் ராங்கியில் ஒலிக்கின்றது.

ராணுவ வண்டியில் இருந்த துப்பாக்கிகள் அல்லற்பட்டு ஓடும் மனிதக் குருவிகளைச் சுடுகின்றன!

வேட்டுச் சத்தங்களுடன் கடற்கரைப் பகுதியில் தீ ஜுவாலைகளும் எழலாயின...

ஓர் இனம் சங்காரத்திற்கு உட்படுத்தப்படும் நிதர்சனம் காட்சியாய் விரிகின்றது!

2

பலரும் அந்தப் பனங்கூடலைத் தாண்டிவிட்டார்கள். ஓட்டம் நடையாகவும், தரிப்பாகவும் தயங்க... பார்வைகள் கடற்காரத் திசையிலே திரும்புகின்றன. புகையுடன் கலந்த தீ ஜுவாலைகள்!

‘இந்தச் சிங்கள ஆயிக்கு நாங்கள் என்ன செய்தனாங்கள்...’

‘என்றை பேரப்பிள்ளை

முந்தா நாள்தான் கலியாணம் முடிச்சது... எல்லாம் அந்தந்த இடத்திலை விட்டிட்டு வந்திட்டம்... எல்லாத்தையும் எரிச்சச் சாம்பலாக்கிறாங்கள்...’

‘நாங்கள் அப்படியும் இப்படியும் தண்ணீரியிலை உழைச்சது நெருப்போடு போகுது...’

‘ஐயோ...’
‘என்றை கந்தவனத்தாளே ... உனக்கு கண்ணில்லையோ...’
மக்களுடைய பூங்காரத்துணுக்குகள்.

இன்னும் சனங்கள் பனங்கூடல்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்குதுகள்...

3

பனங்கூடல்களை நோக்கி இளைஞர்கள் இருவர் சைக்கிள்களில் மிக வேகமாகவந்தார்கள்.

“கடலிலிருந்து ‘ஷெல்’ அடிச்ச எங்களின்ரை இடத்திலை இரண்டு பேர் சரி. இஞ்சை ஒருத்தரும் நிலலாமல் உந்த வைரவர் கோயிலடிக்குப் போங்கோ. எல்லாத்துக்கும் வசதி. ஆமியள் வந்தாலும் வேறு இடத்துக்கு ஓடித் தப்பலாம்” என்று சைக்கிளில் இருந்தவாரே சொன்னார்கள். சொல்லி முடிப்பதற்குள் பலர் ஓடத் தொடங்கினர்.

சிலர் இழுபறி. தயக்கம். இழுபறி கோஷடியில் காந்தன் மாஸ்ரரும் ஒருவர். ஊர் சம் மாட்டியாரின் மகளைச் சீதனத்துக்காகத் திருமணம் செய்து பட்டதாரி ஆசிரியர். யாழ்ப்பாண ஆசாரங்களுடன் பழமையின் பாந்தத்துடன் ஓட்டிக் கொண்டவர். இளைஞர்கள் கூறியது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. நின்ற கூட்டத்தைக் காந்தன் ஒரு தடவை நிதானித்தார்.

“இஞ்சை பாருங்கோ, நாங்கள் அவங்களின்ரை கோயிலடிப் பக்கம் போறது அவ்வளவு வடிவில்லை. கையைக் கழுவி,

வாயை நனைக்கப் போனால் வெக்கக்கேடு. ஒரு நாள் கஷ்டத்துக்காக நரகலை மிதிக்கலாமே? நாங்கள் எதுக்கும் உடையார் வளவுப் பக்கம் போறதுதான் நல்லது..." என்று பல தகடுகளும், அழுத்தங்களும் வைத்துக் காந்தன் சொன்னார். இளைஞர்களுக்கு ஒரு வகை மலைப்பு.

4

தூரத்தில் ஒரு பெண் கைக்குழந்தையுடன் சிரமப்பட்டு வருவது தெரியுது. அவள் மயங்கி விழுவதற்கிடையில் இளைஞர்களுள் ஒருவன் விரைந்து சென்று தாங்கிக் கொண்டான். ஒரு கையில் கைக்குழந்தையை ஏந்திக் கொண்டு சிரமப்பட்டுவது கண்டு மற்றவன் உதவிக்கு விரைந்தான்.

"மச்சான், பொட்டை பச்சைப் புள்ளைக்காரி. ஓடி வந்திருக்கு... அதுதான் ரத்தம்..."

"எனக்கெண்டால் ஒண்டும் தெரியல்லை... எதுக்கும் கோயிலடிக்கு கொண்டு போறதுதான் புத்தி."

அவளையும் கைக்குழந்தையையும் கோயிலடிக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர்.

"இந்தப் பொட்டை ஆர் எண்டும் தெரியுதில்லை. ஆரும் சொந்தக்காரர் இருந்தால் சொல்லுங்கோ... பாவம் மயங்கிக் கிடக்குது..." என்று, சூழ்ந்து நின்ற ஒருத்தி தொலுக்குரித்தாள்.

"இவள் பெட்டை 'ரீ.வீ.க்கார'த் தருமன்றைப் பெண்டில். பிள்ளை பிறந்து நேத்துத்தான் ஆஸ்பத்திரியிலை இருந்து வந்தது. பாவம், பச்சைப் புண், தண்ணி தெரிச்சுத் துடைச்சு, கொஞ்சம் சுடுகோப்பி குடுத்தால் பொடிச்சிக்கு ஆறுதலாய் இருக்கும்" வள்ளிநாயகி அக்கா அநுபவத்துடன் பேசினாள்.

இங்கே சிசுருளை நடக்க, ஒருவன் ஒரு பெட்டியைத் தூக்க முடியாமல் தூக்கிக் கொண்டு வருவது தெரியுது. அவன் கிட்ட வந்ததும், சிலருக்கு மகா ஆச்சரியம். வந்து சேர்ந்தவன் 'ரீவீக்கார' தருமந்தான்! ரீ.வீயையும் டெக்கையுந்தான் அவன் பெட்டியிலை காவிக்கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

"இவன் அறுவானுக்கு ஆர் செத்தாலும் சரி, ஊர் அழிஞ்சாலும் சரி, படம் ஓடினால் போதும்... சனங்கள் உயிர் தப்பினால் போதும் என்று உயிரைக் கையில் பிடிச்சு கொண்டு ஓடி ஒளிச்சித் திரியுதுகள். இவன் பாவி பிள்ளைப் பெத்தவளுக்கு மாறிக் கட்ட ஒரு துணிகூடக் கொண்டு வராமல், என்னத்தைக் காவிக்கொண்டு வந்தவன் எண்டதைப் பாருங்கோவன்" என்று

குலசிங்கத்தார் பொரிந்து தள்ளினார்.

5

காந்தன் மாஸ்ரரும் ஒரு கும்பலும் உடையார் வளவிலுள்ள வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள். பழைய நாற்சார் வீடு. தென்னையும், கமுகும், மல்லிகைப் பந்தர்களும் பழமைச் செழுமைக்குச் சான்று பகர்ந்தன. உடையாரின் மருமகன் சோமசுந்தரக் கமக்காரன், சாய் மனைக் கட்டிலிலே சாய்ந்து கிடந்ததாறே வந்தவர்களை நோட்டமிட்டார்.

"எட தம்பிமாரே, ஏன் பதறியடிச்சுக் கொண்டு வாரியன்? எனக்கும் விளங்கச் சொல்லுங்கொவன்..." என்று கேட்டுக் கொண்டே, மடியில் நெருப்புப் பெட்டி தேடினார்.

"அது பாருங்கோ..." என்று வந்தவர்களுடைய குரலாக, காந்தன் மாஸ்ரர் நடந்த வர்த்தமானத்தினைச் சொல்லி முடித்தார்.

"உயிர் சேதம் இல்லையோ?" என்று இழுத்தபடி சோமசுந்தரத்தார் சிகரெட்டைப் பற்றினார்.

"துவக்கு வெடியள் கேட்ட உடனையே நாங்கள் ஓடியாந்திட்டம்... அவங்கள் போனாதான் ஆர் ஆர் செத்ததெண்டு தெரியும்..." -38 ஆம் பக்கம்

இளம்பிறை எம். ஏ. ரஹ்மான் அவர்களுக்கு

அக்கினிக் குஞ்சுவின் அமைப்பும் அதன் உள்ளடக்கமும் அபாரம். இங்குள்ள உங்களின் பழைய இலக்கிய நண்பர்களுக்கு கெல்லாம் காட்டினேன். அவர்கள் மகிழ்ந்து போனார்கள்.

தங்களின் 'பூ' கதை இன்றைய நவீன சிறுகதைக்கு மூன்று தகாப்தங்களுக்கு முன்னரே அடித்தளத்தை வகுத்துக் கொடுத்ததுவோ? படித்து விட்டு கண்களை மூடி மெய்சிலிர்த்துப் போனேன். அபிமன்புனின் அரசியல் கட்டுரை வரலாற்று ரீதியான சத்யம் தோய்ந்த உண்மைகள்.

ஈழத்தின், காலத்தை வென்ற சிறுகதைகளை தொடர்ந்தும் வெளியிடுங்கள். அவை இன்று பேனா தூக்கும் புதிவலர்களுக்கு ஓர் கண் திறப்பாகவிருக்கும்.

எஸ். எல். எம். ஹனிபா
கொழும்பு - இலங்கை

பல்லுப் புராணம்

□ 'ஊருக்கு எல்லாம் அகிம் சையைப் போதிக்கின்றீர்கள். ஆனால், நேரு தடியடிப் பிரயோகம் செய்தால் பேசாமல் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒரு நச்சுப் பாம்பு!' - இவ்வாறு முதிய தொண்டர் ஒருவர் காந்திஜியைக் குற்றஞ் சாட்டினார்.

'நீங்கள் கூறுவதைப் போல நான் நச்சுப் பாம்பாக இருக்கலாம். ஆனால், இந்தப் பாம்புக்குப் பல்லில்லை. இது தெரியாதா?' என்று கேட்ட காந்தி, தமது பொக்கு வாயை காட்டிச் சிரித்தார்.

□ 'கண்ணே! முல்லையைப் பழிக்கும் உன் முத்துப் பல் வரிசையே உன் மீது எனக்கு அடங்காத காதலை ஏற்படுத்தியது' என்றான் காதலன்.

'அப்படியாயின், அதையே உனக்கு என் அன்புப் பரிசாக அளிக்கிறேன்' என்று கட்டியிருந்த பல்லு 'செட்'டுகளைக் கழற்றிக் கொடுத்து விட்டுக் காதலி நடையைக் கட்டினாள்.

-இந்து

○ கேள்வி : தம்பி, தரங்கம்பாடி திராட்சையின் ருசி தெரியுமா?

பதில் : இல்லையே, தாத்தா! தரங்கம்பாடி என்கிற கடற்கரை ஊரில் திராட்சை கொத்துக் கொத்தாகத் தொங்குதா? என்ன இருந்தாலும், 'அந்தப் பழம் புளிக்கும்' என்று சொன்ன அந்தப் புத்திசாலி நரியினுடைய வம்சம் நான் என்று அறிஞ்சு கொள்ளுங்க தாத்தா. நாற்பது வருஷங்களுக்கு மின்னாடி என் அப்பா அண்ணாமலையில் பாடிச்சாரு. அப்ப, இந்தத் திராட்சை தின்னவேணும் என்கிற ஆசையில் தரங்கம்பாடிக்கே போனாராம். திராட்சை தேடி அலஞ்சுதுதான் மிச்சமாம். அப்பதான், அப்பாவுக்கே தாத்தா வயசுள்ள ஒரு கிழவர் சொன்னாராம்: 'என்னா தம்பி, பிரிட்டிஷ்காரனுகளே மூட்டை கட்டிப் போனாப்புறம், திராட்சை துன்ன தரங்கம்பாடி வந்திருக்கியே.., நீ என்ன, புள்ளை?... ஒரு காலத்தில இது 'ரங்கூபார்' என்றும் கூப்பிட்டாங்க... அந்தக் காலத்தில டேனிஷ் நாட்டில இருந்து கப்பல்கள் வரும்.. அந்த டேனிஷ் கப்பல்களில் வாற திராட்சை ரொம்ப ருசியாம்... விவர தெரியாதவங்க தரங்கம்பாடி திராட்சை என்னு சொல்லிட்டாங்க... நீ அதைத் தேடி இங்க வந்திருக்கியே!' அப்புறம் என்ன தாத்தா? சீச்சீ, அந்தப் பழம் புளிக்கும்!

○ ஈழத் தமிழர் வரலாற்றிலே, தமிழ் வளர்த்த சித்தர்களும் இருக்கிறார்கள்; தமிழை 'முழி பெயர்த்த' பித்தர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டாவது சாதியார், பேரம் பேசிய அரசியல்வாதிகளுடைய தயவீனால், பெரிய உத்தியோகங்களிலே அமர்ந்து தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அநேக தலையிடிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் TRUNK CALL என்பதை 'முண்டக் கூவல்' என்றும், PIG IRON என்பதை 'பன்றி இரும்பு' என்றும் தங்கள் ஞான சூன்யத்தை அம்பலப் படுத்தினார்கள். அந்தச் சமயத்திலே, ஒரு மகா வித்துவான் Pig Iron என்பதற்கு 'தேனிரும்பு' என்பதுதான் தமிழ் மரபு என்று கூறி அபயமளித்தார். அவர் தமது கட்சிக்கு அளித்த விளக்கம் வருமாறு : "டேனிஷ் காரர்களைத் தமிழ் வழக்கை ஓட்டித் 'தேனியர்' என்று அழைத்தோம். இந்தத் தேனியர் அறிமுகப் படுத்திய Pig Iron ஐத் தேனிரும்பு என வழங்கினோம். பறங்கியர் அறிமுகப்படுத்திய வாழைப் பழத்தை இன்னும் 'பறங்கிப் பழம்' என்றுதானே அழைக்கின்றோம். அதைப் போலதான் இதுவும்!". இந்த மகா வித்துவான் என்பது வயது தாண்டியும் ஆரோக்கியத்துடன் மட்டக் களப்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

ராஜ்மகேசுரி

ஆறுவை

□ "என்ன தம்பி! இங்கே உள்ள வயசில் பெரியவங்களுக்கு நீங்கள் மரியாதை குடுக்குறதாத தெரியேல்லை."

"அண்ணர்! டேனிஷ் பெண்களைப் பத்தித் தெரியுந்தானே. வெளி நாட்டுக் காரரோட நன்லா Enjoy பண்ணுவாங்கள். உதைச் சாதகமாவைச்சுக் கொண்டு, உந்தப் பெரிசுகள், மகன்மார் சம்பாத்தியத்தில குளிர் காயுதுகள். அவை

யளுக்கு பியர் வாங்கிக் கொடுத்துட்டு... கெஞ்சி, கொஞ்சப் போனார் ஒருத்தர். அந்த டேனிஷ் காரி விட்டான் அறை ஒன்னு கன்னத்தில... ஆளை ஏழு நாளா வெளியாலை காணேல்லை. உது போலை எத்தினியோ புதினங்கள். தமிழ் மனிசி மாரை நேசிக்கிறதைவிட, டேனிஷ் காரிகளுக்காக கண்ணீர் விடுற ஆக்களும் இருக்கினம்."

"ஓ இப்படியும் நடகுதோ?"

□ சீற்றிசன்

"வா தம்பி வா. உதுலை இருங்கோ... இஞ்சாரும், உதை எடுத்துண்டு வந்து காட்டனடி தம்பிக்கு!"

"என்ன அண்ணர்! உங்களுக்கு சிற்றிசன் கிடைச்சுட்டுதாம்"

"அதைத்தானே எடுத்துக் காட்டச் சொன்னான்...தம்பி! சிற்றிசன் எடுக்குறது -லேசான காரியமில்லே. அதுக்கொரு தகுதி வேணும்"

(மனதுக்குள்) அகதிகளுக்குரிய சட்டத்தின் கீழ் குடுக்குறாங்கள். ஏதோ தனக்கு மட்டும் ஒரு தகுதி! எங்கடை ஆக்களின்ரை புத்தி இன்னும்...

-உண்மை விளம்பரிடென்மார்சு

புலம் பெயர்ந்து, கனடா வின் 'குயுபெக்' மாநிலத்தில் வாழும், ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஓர் 'இன்னிசை இரவு' நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து அளித்தார்கள் உலகத் தமிழர் கலாசாரப் பிரிவினர். இந்நிகழ்ச்சி மொன்றியல் நகரிலே நடந்தேறியது.

இன்னிசை நிகழ்ச்சி நாயக பாத்திரத்தினை பிரபல பின்னணிப் பாடகி எல். ஆர். ஈஸ்வரி ஏற்றிருந்தார். 'சுற்பூர நாயகியே கனக வல்லி' போன்ற பக்திப் பாடல்களையும் பிசிரி இன்றி நிறைந்த குரல் வளத்துடன் பாடினார். "கோப்பித் தோட்டம் மச்சானுக்கு" என்ற பாடலைப் பாடிய பொழுது, மண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்த ரஸிகர்களை ஆடவே வைத்து விட்டார். ரஸிகர்கள் அடி எடுத்துக் கொடுத்த

அத்தனை பாடல்களையும் இனிமையுடன் பாடி மகிழ்வித்துச் சகலருடைய பாராட்டுகளையும் பெற்றார். T.M.S. ஐப் போன்று பாடக்கூடிய கிருஷ்ணமூர்த்தியும் சில

ஓர் இன்னிசை இரவு

பாடல்களைப் பாடினார், கோவை வசந்தா பாடிய பாடல்கள் சில சுசீலாவை நினைவு படுத்தின. இவர்களுடைய பாடல்கள்

ளுக்கு திரு. கல்யாணசுந்தரம் குழுவினர் பக்க வாத்திய இசையினைப் பொருத்தமாக இழைத்துப் பாராட்டுதல் பெற்றார்கள். பலகுரல் மன்னன் வேங்கை பல நடிக்கர்களுடைய குரல்களை 'மிமிக்கி' செய்து மண்டபத்தில் சிரிப் பொலிகளை வரவழைத்தார். பொது நிகழ்ச்சிகளை எவ்வாறு பண்புடன் தொகுத்தளித்தல் வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக, ரத்தினசுக் சுருக்கமாக, நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தளித்த திரு. ஞானபண்டிதன் பாராட்டுக்குரியவர். இவர் வகுத்துள்ள வழியை ஏனைய அறிவிப்பாளரும் பின்பற்றுதல் சேமமானது எனக் குறித்தலும் பொருந்தும். உப தலைவர் திரு. செல்வச் சந்திரன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தாயகத்தில் இடம் பெறும் இழப்புகளை மறப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல், அதன் போராட்டத்தினை இன்னொரு கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கும் இந் நிகழ்ச்சி உதவும் என்றார். உலகத் தமிழர் கலாசாரப் பிரிவினர் பாராட்டுக் குரியவர்கள்.

-கனக அரசரத்தினம்
குயுபெக்-கனடா

A scathing attack has been mounted by the Writer on a certain Kandiah and his wife.... Let me point out that every man (and woman) has skeletons in his or her cupboard which they do not wish even their closest relatives or friends to know about. Disgracing people publicly as the writer has done is against the ethics of our profession.
Springvale South, VIC 3172 (Mrs) P Murugiah

அக்கிரிக் குஞ்சின் இதமான வெம்மையில் வெலிண்டன் நகரில் குளிர் காய்கிறோம். இது வெளிநாட்டில் வாழும் தமிழர்களுக்கு இடையில் ஒரு பாலம். இத்துடன் காசோலை \$ 80-20 அனுப்புகிறேன் என் சந்தாவாக.

New Zealand

கெ. நித்தியகீர்த்தி

அக்கிரிக் குஞ்சிலே சிறுகதைகள் எழுதும் சந்திரிகா ரஞ்சன் யார்? 'மைமல்' 'ஓரை' நல்ல கிருஷ்டிகள். 'ஓரை' பெரும் பகுதி உரைச் சித்திரம் போன்றே தோன்றுகின்றது. ஆனால், இறுதியிலே வரும் திடீர்த் திருப்பம், புலம்

பெயர்ந்து வாழும் ஈழத் தமிழர் நெஞ்சங்களின் ஏக்கங்களை மிகவும் நுட்பமாகச் சொல்லி விட்டது. அந்தத் திருப்பந்தான் 'ஓரை'யின் ஜீவன். பம்பாய் சிலோனி

வாசகர் கடிதம்

திரு. எஸ் ரெய். பற்றி இளம்பிறை எம். ஏ. ரஹ்மான் எழுதியிருந்த 'மலரும் நினைவுகள்' உண்மையிலேயே மிகவும் சுவரஸ்யமாக இருந்தது. இதுவரை படித்திராத, அந்த நீளமான வசனத் தைப் படித்து மூச்சு முட்டியது! இது போன்ற இலக்கியத் தரமான பல நினைவுகளை, தயவுசெய்து மாதாமாதம் பிரசுரியுங்கள். கொண்டோடி சுப்பர், ஈழத் தமிழர் அரசியல்: ஒரு சாட்சியம் கட்டுரைகள் 'பெரிய'வரை இனம் காட்டுகின்றன. -நவம் அரவிந்தன், ஜேர்மனி.

OVERSEAS ASIAN STORES PTY. LTD.

2/73, Main Road, Clayton South 3133.

Phone : 588 5737

Fax : 562 3904

Wholesale only - Importer & Exporters

DALS : Different Kinds of Dals & Pulses.

FLOUR : Manufacture Varieties Flours.

RICE : Indian - Pakistan - Basmati, Samba Rice.

SPICES : All Spices Items, Hotgram Spices, Many Kinds of Pickles, and Vegetable & Papadams many many more.

TRUE SPICE

Direct Importers of Quality Food.

Specialising in Varieties of Indian, Ceylonese and Chinese Food.

INDIAN MAGAZINES : Star Dust, India To day, Kumudam, etc.

KITCHEN UTENCIL

POOJA ITEMS

FRESH Betel Leave, Mango Leave on order

FROZEN FOODS : Chapati, Godambaroti, Scrapped Coconut.

Bulk supplies of all types of spices selection of various brands of Pickles and Papadams
Large varieties of Lentils (Dhals) inclusive of Tour and Urid.

Puttu Rico flour and Idli rava.

FRESH VEGETABLES : Fenugreek Leaves, Loki Kerala, Okra, Drumstick Leaves, Gongura Leaves, Cassava, (Tapica), Hot Green, Chillies, Raw Mango, Curry Leaves etc.
Plantain (Matoke - Cooking Banana)

All Items are competitively Priced

Mail orders are despatched against full advance

Agents for : Sumeet Food Processor

Many Indian Videos are available for Hiring

145, Carnish Road, Clayton VIC 3168

Phone : 544-1634

ஈழத் தமிழரின் அரசியல்: 5

ஓர் சாட்சியம்- அமிமன்பு

அந்தக் கூட்டத்திலே, அமைதியாக, அழகுத் தமிழிலே, மக்களுடைய வெறியுணர்ச்சியைத் தூண்டாத பணிவுடன், அவர்களுடைய அறிவைத் தம் வசம் ஒன்ற வைக்கும் பாங்கத்திலே ச. நடேசபிள்ளை பேசிக் கொண்டிருந்தார். திடீரென்று, திமுதிமு வென்ற பேரிரைச்சலுடன், மடை திறந்த வெள்ளம் போல, சைக்கிள் ஊர்வலம் ஒன்று மைதானத்திற்குள் நுழைந்தது. ஒவ்வொரு சைக்கிளிலும் காங்கிரஸின் குஞ்சுக் கொடிகள் பறந்தன. கூட்டத்தினரைச் சிறைப்பிடிப்பது போல, சைக்கிள்கள் மைதானத்தைச் சுற்றி வளைத்து நின்றன. 'எங்கள் பலம்...?' 'பொன்னம்பலம்!' 'தமிழர் பலம்...?' 'பொன்னம்பலம்!' என்கிற சமுத்திர கோஷம் மைதானத்தை உலுப்பியது. தொடர்ந்து, மனித வாகனங்களின் தோள்களிலே சவாரி செய்த வண்ணம் 'தமிழர்களின் தனிப் பெருந் தலைவர்' என்று சுயப்பிரகடனஞ் செய்து கொண்ட, அகில உலக (ஆணைப்பந்தி) தமிழ்க் காங்கிரஸின் ஆயுட் காலத் தலைவரும், ஐம்பதுக்கு ஐம்பது சாம்பியனும், தமிழ் மக்களுடைய உணர்ச்சிகளை எல்லாம் ஏதோ ஒரு மந்திர சக்தியாலே கட்டி வைத்திருந்தவருமான இராச அப்புக்காத்தர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் மைதானத்திற்குள் நுழைந்தார் அவர் மலர் மாலைகளினாலே குளிப்பாட்டப்பட்டிருந்தார். சுவாசிப்பதற்கு அவகாசம் கொடுப்பதற்கு மட்டுமே மலர் மாலைகள் அவர் முகத்தை மறைக்காமற் கருணை செய்தன. அவருடைய பக்த கோடியினர் எழுப்பிய

வாழ்த்தொலிகளும், சிழக்காயடியும் வின் முகட்டைத் தகர்த்தன, பேசிக் கொண்டிருந்த நடேசபிள்ளை சிலையானார். மேடை உறை நிலை அடைந்தது. சகல அசைவுகளும் ஜி.ஜி. யைப் பற்றியே சுழன்றன. யாழ்ப்பாணம் மட்டுமல்ல, தமிழ் ஈழம் முழுவதுமே ஜி. ஜி. க்குப் பின்னால் அணி வகுத்து நிற்பது போன்ற பிரமை சோபிதம் பெற்றது. அந்த 'ஜி ஜிச்சாமி' ஊர்வலம் மூன்று தடவைகள் மைதானத்தைச் சுற்றி வந்தது. சுற்றில் ஒரு சமயச் சடங்கின் பொலிவிலே மிதக்கும் 'அரோகரா'க்கள்! சாமி ஊர்வலமும், அதனைத் தொடர்ந்து தூசிப் படையாக அணி வகுத்த சைக்கிள்களும் அஞ்சனத் தாழ்வு மார்க்கமாகப் பெரிய கடையை நோக்கிச் சென்றது. இந்த ஆரவாரத்திலே, மகாதேவா கூட்டத்திற்கு ஆதரவாக 'ஒறிஜின்'லாக ஒட்டியிருந்த மக்கள் தொகையிலே பேர்பாதி ஜி. ஜி.சாமி கூட்டத்துடன் அள்ளுண்டு போய்விட்டது (இப்படியான 'ஜிஜிச் சாமி' கூட்டத்திலே, அந்தக் காலத்திலே, அடியார்க்கு அடியானாய் 'சாமி தூக்கி'க் கொண்ட களிப்பினை, பின்னாளில் யாழ் பிரதேச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செயலாளராகவும் உயர்ந்த தோழர் வி. பொன்னம்பலம் கூட மெய்மறந்து பிரஸ்தாபித்ததும் உண்டு.).

இந்த அமளி துமளிகளிலே அறுந்து தொங்கிய தமது பேச்சினை நடேசபிள்ளை நிதானமாகத் தொடர்ந்தார். 'சூரபதுமன் என்னும் அசுரன் பல வரங்கள் மூலம் பலவானானான். தன் பலத்திலே மதி மயங்கினான். தேவர்களைச் சிறையில் அடைத்

துத் துன்புறுத்தினான். முருகனின் அவதார உண்மையை அசுரனின் ஆணவம் உணர மறுத்தது. சூரன் பல மாய வடிவங்கள் கொண்டு போரிட்டான். அவனும் மூன்று முறை சுற்றி வலம் வந்து போரிட்டான். பிறகு ஆணவமே அழிந்தது; அசுரன் அழிந்தான். இந்தப் புராணத்தை அறியாது இன்று ஆணவம் கோலோச்சும் கோலத்தைக் காண்கின்றீர்கள்...' அன்றைய உரையின் தீர்க்கதரிசனமான வசனங்கள்! யாழ்ப்பாணத் தொகுதியிலே ஜி. ஜி. மூன்று தடவைகள் வெற்றியீட்டினார். பின்னர்?... ஃ

ஜி. ஜி ஐ சூரபதுமன் என்றும் அவரை வெற்றி கொண்ட அல்பிரட் துரையப்பாவை முருகன் என்றும் ஒப்புமை காண்பது அநியாயமானது. அதே சமயம் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் ஒரு வகையில் சூராதி சூரன் என்பதை மறுக்க இயலாது. அவருடைய எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் ஈழத்தமிழர் அரசியலில் ஒரு பிரதான அம்ஸமாக அமைகின்றது. அவர் தமிழருடைய அரசியல் வரலாற்றிலே, தவிர்க்க இயலாத வகையில் நாயக பாத்திரம் வகித்தார் என்று தருமசிந்தையுடன் தரிசித்தல் இந்த வரலாற்றின் நேர்மையைப் பேண உதவும்.

ஈழத் தமிழர் அரசியலுடன் ஒட்டிக் கொண்டதினாலே மட்டுமே தம்முடைய பெயர்களும் எங்கேயோ ஒரு மூலையிலே பிரஸ்தாபிக்கப் படுவதற்கான தகைமையைப் பெற்றார்கள் பலர்! 'கோகிலாம்பாள் வழக்' கை வைத்துக் கொண்ட அமிர் தலிங்கத்தை நினைவு கூர்வது? மாறாக, 'தளபதி'யாக மேடைகளிலும், 'தளர்பதி'யாகச் செயல் முறையிலும் அவர் வாழ்ந்தமை பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கப்படாமல் ஈழத்தமிழர் அரசியல் பற்றிய ஒரு சாட்சியம் முழுமையடைய

மாட்டாது என்பது நியாயம். ஆனால், ஜி.ஜி. அரசியலிலே ஈடுபட்டுத் தமது கௌரவத்தினை, சில சந்தர்ப்பங்களிலே மிக 'மொக்கு'த்தனமாகவும், பிசக்கியிருக்காது போனால், பற்றார்வத்துடன் அவர் புகழ்பாடும் பக்தர்களுடைய எண்ணிக்கை பல்மடங்கு பெருகியிருத்தலும் சாத்தியம். சட்டத்துறையிலே ஒரு எச். வி. பெரேராவுக்குச் சமதையாக இரண்டு தமிழர்களுடைய பெயர்கள் என்றென்றும் பேசப்படும் என்பது குறித்து நாம் நியாய பூர்வமாகப் பெருமைப்படலாம். ஒருவர் எஸ். நடேசன் கியூ. எரி.; மற்றவர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் கியூ. எரி. ஜி.ஜி. யின் சட்டத் திறமை இன்னொரு வகையிலே தனித்துவம் வாய்ந்தது. கிறிமினல் சட்டத்துறையிலே அவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமான ஒருவர் தோன்றவில்லை என்று இன்னமும் பற்பல தசாப்தங்களுக்கு மட்டுமல்ல, பல நூற்றாண்டு காலங்களுக்கும் பெருமைப் படலாம். குறுக்கு விசாரணைகளிலே சாட்சிகளை மடக்குவதில் அவர் மகா மாயாவி. யுத்த காலத்தின் சிறுஷ்டிகளான விலைக்கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளை எப்படி அல்லாம் மண் கவ்வச் செய்தார் என்பன அப்பட்டமான அறிவு விரந்து. குறுக்கு விசாரணைகளிலே அவர் தொடுக்கும் கேள்விகளின் அறிவுவீச்சின் உக்கிரந்தாங்காது சாட்சிகள் சாட்சிக் கூட்டியலையே மரணித்ததும் உண்டு. அவன் அறிந்த மாந்தர் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் பல. பெருமான் கோயிலடி பெண் கற்பிப்பு வழக்கிலே அழுக்கடைச் சண்முகம் எதிரி. அவர் யாழ்ப்பாணத்தின் புகழ் பூத்த சண்முகம். கற்பழிக்கப்பட்ட பெண்ணை ஜி.ஜி. குறுக்கு விசாரணை செய்த பொழுது, வழக்கினை மற்கொண்டு விசாரணை செய்த தேவையில்லை என்ற முடி

வுக்கு வந்த 'கனம் கோட்டார்' அழுக்கடையை விடுதலை செய்தார். சில ஆண்டுகளிலே அழுக்கடை சண்முகம் கொலை செய்யப்பட்டார். இந்த வழக்கிலே தோன்றி, கீழ்க் கோட்டியே வழக்கை உடைத்து, எதிரிக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்தார். இப்படிப் பல. சட்ட வைத்தியத்துறையிலே உலக நிபுணர் எனக் கருதப்பட்ட சேர் சிட்னி இலங்கையிலும் சாட்சியமளித்துள்ளார். டாக்டர் கொல்வன் ஆர். டி சில்வாவின் கெட்டிக்காரத்தனத்தாலல்ல, சேர் சிட்னியின் மேதமையினாலேதான் 'கிரிக்கட்' வீரர் சதாசிவம் விடுதலை பெற்றார். சேர் சிட்னியின் மேதமையை நாட்டும் வகையில் அவர் சாட்சியமளித்துள்ள வழக்குகளின் தொகுதி ஒன்று நூலாக வந்துள்ளது. அதனை வாசித்த பொழுது, அவ்வாறான நூல் ஒன்று ஜி.ஜி யின் மேதமையை நிலைநாட்டும் வண்ணம் எழுதப்படுதல் வேண்டுமென்று அவன் பல சந்தர்ப்பங்களிலே நினைத்த

கூடும் கிளப்புகளிலே குடும் குடமாகக் கண்ணீர் வடிக்கின்றார் என்று பத்திரிகைகளிலே வாசிக்க நேர்ந்தது. 'பெரிசு'க்கு இருந்த சட்ட அறிவு வளம் 'சின்ன'னுக்கு இல்லைத்தான். இருப்பினும், "பெரிசு'க்கும் 'இல்லாத வாக்கு நாணயம் 'சின்ன'னுக்கு உண்டு' என்று குமார் பொன்னம்பலத்தின் தேர்தல் பிரசார மேடைகளிலே அவருடைய 'தோஸ்'தாகத் திகழ்ந்த அவனுடைய கடைக்குட்டித் தம்பி வாயூறச் சொல்லுவான். பாவம், குமார்! ஈழத் தமிழர் மத்தியிலே ஊத்தை அரசியலைத் தோற்று வித்த உபயகாரர் அப்பன் ஜி.ஜி. யே என்கிற அட்சர ஞானங்கூட இல்லாமல், நேற்று முளைத்த 'பொடியன்'கள் வெவ்விடே அரசியல் பேசுதல் கண்டு அவன் மானசீகமாகவே வியாசுலம் அடைவதும் உண்டு ஜி.ஜி. க்கு இரண்டு முகங்கள். ஒன்று அப்புக்காததர்; மற்றையது அரசியல்வாதி. ஒன்றைப் பிறிதொன்றின் மீது பதித்துப் பார்த்தால், அவரைப் பற்றிய தவறான தரிசனங்களே வாய்க்கும். கிறிமினல் லோயர் என்கிற வகையில், இதுவரையில் அவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமாக எவரும் இலங்கையிலே பிறக்கவில்லை. அவர் உலகத் தரத்தினை எட்டிய மேதை. இதனைக் கலைஞர் கருணாநிதிகூட ஏற்றுக் கொண்ட சந்தர்ப்பமும் உண்டு. நீதிமன்றங்களிலே அவர் ஒரு சூப்பர் ஸ்டார்! நீதிபதிகளும் ஜூரர்களும் தமது சுயங்களை இழந்து 'விசில் அடிச்சான் குஞ்சு'களாகவும் மாறினார்கள். அவர் வாதுரைத்த வழக்குகள் பற்றியும், அவர் குற்றவாளிகளை எத்தகைய சமத்காரமான சாகஸங்களினால் விடுதலை பெறச் செய்தார் என்பது பற்றியும் எழுதினால், அவை இலங்கையின் பயங்கரமான கொலைகள் - கற்பழிப்புகள் பற்றி

துண்டு. தற்காலத்தில், ஜி.ஜி. யின் ஏக குமாரராம் குமார் பொன்னம்பலம், யாழ்ப்பாணத்திலே ஜனநாயக மரபுகள் சரிகின்றன என்றும், ஊத்தை அரசியல் ஈழத் தமிழர் மத்தியிலே வளர்ந்து வருகின்றது என்றும், கொழும்பிலே சில உல்லாசிகள் அறிவு 'முகப்பாத்தி'க்காகக்

றிய வரலாறாகவும் அமையும் என்பது ஒரு புறமிருக்க, மர்மக் கதை வாசகர்களுக்கும், பலான சங்கதிகளைத் தேடும் இலக்கியச் சுவைஞர்களுக்கும் பெருந்தீனியாகவும் அமையும். இதனால். ஜி. ஜி. மிகமிக ஊத்தைச் சமாச்சாரங்களை உள்ளடக்கிய வழக்குகளிலேதான் ஆஜரானார் என்று அர்த்தமில்லை. ஸ்ரீமாவோ அரசைக் கவிழ்க்கத் திட்டமிடப்பட்டிருந்த சதி. கருச் சிதைவாயிற்று. அந்த வழக்கிலே எதிரிகளுக்காக வாதாடி, தமது திறமையின் பிறிதொரு பரிமாணத்தினை வெளிப்படுத்தினார். Trial - at - Bar வழக்கிலே அவர் நீதிமன்றங்களுடைய சட்ட உரிமைகள் பற்றிக் கொடுத்த விளக்கங்களை நீதிபதிகள் மாணாக்கரைப் போன்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த அதிசயத்தினைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. He was par excellence! அஃது ஓர் உந்தத சகாப்தம். இந்த வகையில் அவனும் ஜி. ஜி. பக்தன். தாஸானு தானன். இத்தகைய ஈடுபாடு தவிர்க்க முடியாததும். ஆனால் சட்டத்துறை மேதைமை சமன்நல்ல அரசியல்வாதி அல்ல என்பதைத் தமிழர்கள் வெகு காலங்கடந்தே உணர்ந்தார்கள். இன்னொரு வகையிலே சொல்ல்தானால், ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அநியாயமாகத் தமது அற்புத்த திறமைகளை எல்லாம், ஊத்தை அரசியலை வளர்த்ததின் மூலம் அதமாக்கிக் கொண்டார் என்கிற குறை இன்றளவும் அவனுக்கு உண்டு

ஜி ஜி க்குத் தம்முடைய வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தும் சுயாதீனம் உண்டு. ஈழத் தமிழர் மத்தியில் மட்டுமல்லாமல், இலங்கை முழுவதற்குமே தமக்கு ஒரு தலைமைத்துவத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக அவர் எதையும் இழக்கவும் துறக்கவும் தயாராக இருந்தார். அவர் யாழ்ப்பாணத்திலே பன்னெடுங்

காலமாக ஆதிக்கம் செலுத்திய நிலப்பிரபுவத்துவத்தில் வேர் கொண்டவரல்லர். ஆங்கிலப் படிப்பின் வித்துவத்தினால் உருவாகிக் கொண்டிருந்த மத்தியதர வர்க்கத்தின் மைந்தன். ஒரு கிராமத்து போஸ்ட்மாஸ்டரின் மகன். படிப்பிலே படு கூட்டி; சுழியன்! படிப்புத் திறத்தால் உயர் கல்விக்கு உபகாரம் பெற்றார். விஞ்ஞானம் கற்றார். சட்டம் பயின்றார். சட்டத்தொழிலில் ஈடுபட்டார். அவருடைய ஈடுபாட்டிலே தவக் கோலம் புரையோடியது. தொழிலில் வந்த அங்கீகாரத்துடன், வருவாயும் வசதிகளும் பெருகின. மத்தியதர வர்க்கத்தின் மேல்தட்டுக்கு அப்பாலுக்கு அப்பாலுமாக வளர்ந்தார். அவர் காமித்த அரசியலில் கொள்கைகளோ சித்தாந்தங்களோ முதன்மை பெறவில்லை. எந்தக் கட்சிக்கும் வாதுரைக்க வல்ல அப்புக்காத்தராகவே அரசியற் பிரச்சினைகளை அணுகினார். இள வயதிலே காதலின் புனிதத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசுதல் இயல்பு. இந்த இயல்புக்கும் மாறான ஒரு Maturityயுடன் தமது காதலியையும் காதலையும் நோக்கினார். தேரலின் நிறத்துக்காகக் காதல் என்று ஏதோவெல்லாம் பிதற்றாமொழி பேசிக் கொண்டிருப்பதனால் அரசியல் தலைமைத்துவத்தைப் பெற இயலாது என்கிற ஞானத்தினை இலங்கை மண்ணை மிதித்த கணத்திலே பெற்ற 'புனிதர்!' காதலையே மறுதலிக்க வல்ல ஞானிக்கு, சத்தியங்களை மறுத

லித்தலும் ஒரு பொருட்டோ? அரசியலிலே தர்மம் - சத்தியம் என்பன, நீதிமன்றத்திலே சாட்சிகள் தொடும் பைபிளைப் போன்றன என அவர் உவமை கற்பித்தருத்தலும் சாத்தியம். ஜி. ஜி யின் ஆளுமை வழக்கு மன்றங்களிலே உருவானது. கட்சிக்காரர்கள் (இவர்களிலே பரம அயோக்கியர்கள் பெரும்பான்மை), திரிசங்கு சொர்க்கவாசிகளான சாட்சிகள், சராசரிப் படிப்பாளிகளான நீதிபதிகள், அவருடைய மேதா விலாசத்தை ஏற்றுக் கொண்ட ஜூனியரான பிரகாரிகள், தடித்தநியாயங்களினாலும் (சில சமயங்களில் பணத்தினாலும்) வாங்கிவிடக்கூடிய ஜூரி மார்கள் என்கிற மாந்தர்கள் நடமாடிய ஓர் அரசங்கத்திலே அவர் மன்னனாக முகிழ்ந்தார். தர்மங்கள் பற்றியும், சத்தியங்கள் பற்றியும் சிந்திக்க அவருக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. நியாய - அநியாய விளக்கங்களிலும், சில சமயங்களிலே அநியாயங்களை நியாயங்களாக்கும் 'சித்து' வேலைகளிலும் அவர் கிரத்தை ஊன்றினார். அது தப்பல்ல. அவர் தொழில் அப்படி. தொழில் தர்மங்களை ஆட்சேபிக்க இயலாது. அவருக்குப் 'பணம் கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டியது.' தமக்கு அறிமுகமான பாத்திரங்களையும், சீதனமாக மட்டுமல்லாமல் சுயதேட்டமாகவும் கிட்டிய பண பலத்தையும் வைத்துக்கொண்டு அரசியல் தலைமத்துவம் பெறுதல் சலபம் என்பதை ஜி. ஜி.

சுதந்திரத் தாகம்

பிறந்தவர் யாவரும் இறப்ப துறுதியெனும் பெற்றியை அறிந்தாரேல் - மாணம் துறந்தறம் மறந்தும்பின் உயர் கொண்டு வாழ்வது கசகென்று - மதிப்பாரோ?

மாணுட ஜென்மம் பெறுவதற் கரிதெனும் வாய்மையை உணர்ந்தாரேல் - அவர் ஊனுடல் தீயினும் உண்மை நிலைதவற உடன்படு மாறுளதோ?

விண்ணி விரவினை விற்றுவிட வெரும்போய் மின்மினி கொள்வாரோ? கண்ணினும் இனிய சுதந்திரம் போனபின் கைகட்டிப் பிழைப்பாரோ?

டொனமூர் யாப்புப் பற்றிய சர்ச்சைகள் எழுந்த காலத்திலேயே வடிவாக உய்த்துணர்ந்தார். அந்தஸ்துக்காகக் சூதாடியவர்கள் பலர். இவர்களுள் இலங்கையின் நீண்ட காலத் தேசாதிபதி நாயகமாகப் புகழ் பூத்த சேர் ஒலிவர் குணத்திலக்கா, 'இரும்பு மனிதன்' என்றும் புகழ்ப்பட்ட நாகநாதன் ஆகியோர் சிலரே. இவர்கள் சூதாட்டம் வேறு, அரசியல்வேறு என்று நினைத்திருத்தல் சாத்தியம். ஆனால், ஜி.ஜி. அரசியல் அரங்கத்தையே பெரியதொரு சூதாட்டக் களரியாகத் தரிசித்தார். சூதாட்டத்திலே தர்ம-அதர்மங்களைப் பற்றி நினைப்பவன் பைத்தியக்காரன். ஜி.ஜி. மகாவிவேகி.

ஜி. ஜி. ஆதாயமான சூதாட்ட அரசியல் கடையைத் திறப்பதற்கு ஈழத் தமிழர்களுடைய அரசியல் சூழ்நிலை வளமான நிலமாகத் தோற்றமளித்தது. மூத்த தலைவர் மூவரும் யாழ்ப்பாண நிலப்பிரபுத்துவத்

தின் குரல்கள் ; தலைவர்கள் ; கண்மணிகள்! புதிய ஆங்கிலக் கல்வி முயற்சிகளின் பெறுபேறாக, புதிய குரல்கள் ஒலிக்கத் துவங்கின. இந்நகர் குரல்களிலே மிஷனரிமார்களினால் பதப்படுத்தப்பட்ட ஜன்நாயகச் சுருதிகளும் இழையோடின. இந்நகர் குரல்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் பொதுஜன அபிப்பிராயங்களை உருவாக்குவதில் ஆர்வங்கொண்டன. ஆரம்பத்தில் மாணவர்காங்கிரஸ் என்றும், பின்னர் வாஸ்பர் காங்கிரஸ் என்றும் அழைக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்தைச் சுற்றி இந்நகர் புதுக்குரல்கள் ஓரணியிலே திரண்டன. இந்நகர் காங்கிரஸின் செயற்பாடுகளும், அதன் தோல்விகளும் ஜி.ஜி.யின் எழுச்சிக்கு ஒரு வகையில் ராஜபாட்டை அமைத்துக் கொடுக்க உதவின என்றுதான் அவன் விளங்கிக் கொண்டான். பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், இலங்கையின் போத்துக்கீசர் வருகை சம்பவித்தது. அவர்கள் வந்த பொழுது

வடக்கில் யாழ்ப்பாண இராச்சியமும், மேற்கிலும் தெற்கிலும் கோட்டை இராச்சியமும், மத்தியிலும் கிழக்கிலும் கண்டி இராச்சியமும் மூன்று தனித்தனி சுய ஆதிபத்தியமுள்ள தனியரசுகளாக இலங்கைத் தீவில் ஆட்சிசுகித்தன என்கிறது வரலாறு. கால ஓட்டத்தில் முதலிலே போத்துக்கீசரும், பின்னர் ஒல்லாந்தரும், ஈற்றில் ஆங்கிலேயரும் இலங்கையின் கரையோரப்பகுதியை தமது ஏகாதிபத்திய ஆளுகைக்கு உட்படுத்தினர். ஆனால், 1815 ஆம் ஆண்டிலே தான் ஆங்கிலேயர் கண்டி ராஜ்யத்தினைக் கைப்பற்றினர். அப்பொழுதுதான் ஈழம் முழுவதும் வெள்ளைத்தோலின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. இதே காலப்பகுதியில் மிஷனரி ஊழியர் செய்வதற்கு, அச்சியந்திரங்களையும் 'காவி'க் கொண்டு இலங்கைக்கு வந்த அமேரிக்க மிஷனரிக்காரரை பிரித்தானியர் அரசு சந்தேகக் கண்களுடன் நோக்கியது.

-வளரும்

MULLAI VIDEO VISION

Live Video Recording Specialists

in

WEDDINGS

BIRTHDAYS

MUSICAL PROGRAMMES

ANY OTHER FUNCTIONS

at

Competitive Rates

Contact SIVA for friendly service.

2 OTFORD CLOSE

MOORABBIN

VICTORIA 3189

PHONE (03) 555 9985

தாயகத்திலிருந்து யுத்தம் பற்றிய செய்திகளும், அழிவுகள் பற்றிய செய்திகளும் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன... இவை நிச்சயமாக மனதுக்குச் சஞ்சலம் தருவனவே... சுடலை ஞானம் போன்ற ஏதோ ஒன்று கிள்ளுகின்றது.

இன்னொரு வகையிலே பார்த்தால், சரித்திர பாடத்திலுள்ள பரிச்சயத்துடன் பார்த்தால், யுத்தங்களின் தொகுப்புத்தான் மனித குல வரலாறோ என்று எண்ணவும் தோன்றுகின்றது. சமாதானம் மனித குலத்தின் ஆரோக்கியத்திற்கு உகந்தது. வாஸ்தவம், 'பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணலாம்' என்கிற நாகரிகத்திலே மனித குலம் நம்பிக்கை இழந்ததேன்? ஏன் இந்த அவலம்?

போர்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? முரண்பாடுதான்! ஒரு சாராருக்கு ஆதிக்க ஆணவம் திமிர்க்கின்றது. இது வினை ஆதிக்க ஆணவத்திற்குப் பணிந்து போகாத விடுதலை வேட்கை எதிர்ச்சாரார் மாட்டுத் துளிர்க்கின்றது. இது எதிர்வினை. வினையும் எதிர்வினையும் மோதிக் கொள்ளுதல் தவிர்க்க இயலாததாகிவிடுகின்றது. விளைவு: போர். ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டை, ஓர் இனம் இன்னொரு இனத்தை, ஒரு வர்க்கம் இன்னொரு வர்க்கத்தை அடக்கி ஆள முற்படுகின்றன. இந்த ஆதிக்க ஆசை தர்மமானதுதானா என்கிற விசாரணை ஆதிக்க ஆசை கொண்டவர்களுடைய நலனுக்காகவும் வசதியாக மறக்கப்படுகின்றது. இருப்பினும், ஆதிக்க ஆசைதான் முரண்பாடுகளின் அடிப்படை. எனவே, போர்களுக்கான அடிப்படை. இந்த மிகச் சாதாரண உண்மை கூட ஆதிக்கத்தினைச் சுகிப்பவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆதிக்க வெறி முழுத்துவ ஆதிக்க உரிமைகளை நத்துகின்றது. காதலுக்கு மட்டுமல்ல, ஆதிக்க வெறிக்குக்கூடக் கண்ணில்லை!

போர்—அது ஈழத்தின் இரண்டாம் போராக இருந்தாலுங்கூட—பலாத்காரத்திலே நம்பிக்கை வைக்கின்றது. அழிவுகளிலே நம்பிக்கை வைக்கின்றது. பலாத்காரத்தினாலும் அழிவுகளினாலும் மெலியர் மத்தியிலே பயத்தினை ஊட்டி, அவர்களை அடிபணிய வைக்கலாம் என்பதிலும் நம்பிக்கை வைக்கின்றது. பலாத்காரத்திற்குப் பணிந்து விட்டால், அழிவுகளைத் தவிர்க்கலாம் என்பதும் ஒரு போக்கு. கோழைத்தனமாயினும் இது யுத்திசாலித்தனமான போக்கு என்று ஒருசாரார் கருதவுங்கூடும். 'உள்ள வசதிகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்' என்று அங்கலாய்க்கின்ற மத்திய வர்க்கத்தின் பெரும்பான்மையினர் 'ஓத்துப் போய்ச் சலுகைகள் பெறவேண்டும்' என்று

பொச்சடிப்பது இந்தப் போக்கின் ஒரு ஸ்திதி! ஏதனுடனும் ஒத்துப் போவது என்பதை, 'உள்ள வசதிகளைக் காப்பாற்றும்' சுயநலத்தில் மறந்து போனார்கள். மறதியுமல்ல; மறந்து விட்டதான நடிப்பு! ஆதிக்க வர்க்கத்திற்குப் பலாத்காரத்தினால் ஆதாயமே. முழுத்துவ ஆதிக்கம் நோக்கிய பயணத்துக்கு பலாத்காரம் ஒரு கருவி.

அடிமட்ட மக்களுக்கு இழப்பதற்கு எதுவுமே இல்லை. உயிரைத் தவிர இழப்பதற்கு அவர்களிடம் வேறு சொத்து இல்லை. மூலைக்குள் தள்ளப்பட்டு மிதிபடும் உணர்வு. உயிர் வாழ்வதற்கு வேறு வழியில்லை. போராளியாகத் திணவு எடுக்கின்றான். இஃது எதிர்வினையேயாயினும், அவனுடைய செயலில் சத்தியம் இல்லை என்று சொல்லி விடவும் முடியாது. எது எப்படி இருந்தாலும், அநியாயத்தினை எதிர்த்து நிற்பவனே வரலாற்றின் போக்கினை நிர்ணயிப்பான். போராட்டமே தர்மமாகிவிட்ட நிலையில், அழிவு குறித்து அஞ்சுவதில் அர்த்தமில்லை. பழையன அழிதலும், புதியன புகுதலும் வழுவல்ல. காலத்தின் வகை இது.

இதற்காக அழிவுகள் தொடர் கதையாக நீண்டு கொண்டே போக வேண்டும் என்று அர்த்தமில்லை. அழிவின் வேரிலே ஆக்கம் துளிர்க்க வேண்டும். சமாதானத்திற்காக—நீண்ட சமாதானத்திற்காகவே—போர். எந்தையும் தாயும் கொஞ்சிக் குலவி மகிழ்ந்த மண்ணிலே, நமது பிஞ்சுகளும் தமது இளமைக் கனவுகளை வாழ்க்கையாக்கிச் சுகிப்பதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்க வல்ல ஒரு சமாதானத்தினை நிறுவுவதற்காக! போர் அலுத்துவிட்டது என்பதற்கான சமாதானம் அல்ல! அத்தகைய சமாதானம் ஆதிக்க வெறியர் நமக்கு அளிக்கும் எச்சில் இலை!

இக்காலத்திலே யுத்தத்தில் வெற்றி—தோல்வி பற்றிப் பேசுதல் பாமரத்தனமானது. போர் அதில் ஈடுபட்ட சகலர் மத்தியிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். இரண்டாம் உலக யுத்தத்திலே பிரித்தானியா மகத்தான வெற்றி பெற்றது. யப்பானும், ஜேர்மனியும் படுதோல்வி அடைந்தன, இன்று ஜப்பானும் ஜேர்மனியும் தொழில்வள நாடுகளாக பிரித்தானியாவையும் முந்திக் கொண்டு நிற்கின்றன. இதனால், நாம் போரை நியாயப்படுத்தவில்லை. போருக்கு வாழி பாடும் யுத்த கொதியர்களல்லர் நாம்!

போரையும் அழிவையும் தடுக்க வேண்டும். சமாதானத்திற்காக நாம் மனசார பிரார்த்திக்கின்றோம். அந்தச் சமாதானம் ஒடுக்கப்பட்ட ஓர் இனத்தின் விடுதலை வெறியின் சிதையிலே மலருதல் கூடாது. ஆதிக்க ஆசைகளின் சிதையிலேதான் இச்சமாதானம் மலருதல் வேண்டும்.

சமாதானம் மலருமா?

ஆகஸ்ட் - 1991

அக்கினி - குஞ்சு 6 & 7

அன்பும் மலரும்

மண்டாடி சுப்பர் மகன் திண்டாடி சுப்பர் மகன் கொண்டோடி சுப்பர் இந்தக் கொழும்புப் பயணத்தாலை வலுவாகக் கஷ்டப்பட்டுப் போனார். 1983 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, இது தான் கொண்டோடி சுப்பருக்கு முதலாவது கொழும்புப் பயணம். கொக்கன் கணபதி மகன் மொக்கன் கணபதி மகன் பொக்கன் கணபதியை எப்பிட்யும் கண்டு பேச வேணும் எண்ட வெறியிலை புறப்பட்ட பயணம். எதைப் பற்றியும் ஒரு தியானம் இருந்தால், கஷ்டங்களை எல்லாம் ஒரு மாதிரிச் சடையலாம் என்பது அவருடைய அநுபவம். அங்கினை இங்கினை ரோட்டுகளையும் தவறவிட்டு, 'டிக்காக் டிக்காக்' சிங்களத்தையும் கலந்துக் கட்டிச் சமாளித்து, ஒரு மாதிரியாகப் பொக்கன் கணபதியார் தங்கியிருந்த வீட்டைக் கண்டுபிடித்தார். 'வீட்டுக்காரர் எண்டு குரல் குடுப்பமா, சுதவைத் தட்டுவமா, இல்லாட்டில் பொத்தாணை அமத்துவமா' எண்டு கொ. சு. முழிசிக் கொண்டிருக்கேக்கை, பொக்கன் கணபதி தரிசனமானார். அடையாளம் கண்டுபிடிக்கிறதிலை வில்லங்கம் இருக்கேல்லை. ஓமோம், கணபதியார், பரதேசியாய் நாட்டை விட்டுப் போய் பத்து வருஷந்தான் ஆகுது. ஆளும் அவ்வளவு மாறேல்லை ஒரு சுத்துக் கொழுத்திருந்தார்.

'எடேய், கொண்டோடி சுப்பரே! வாரும் வாரும்... நான் கொழும்புக்கு வந்திருக்கிற புதினம் உமக்கு வலு சுறுக்காத்தான் கிடைச்சிருக்கு...'

'சாமான்கள் வாறதுக்குத் தான் தடை. புதினங்களின்ரை

போக்கு வரத்துக்கு இன்னமும் தடையில்லை' என்றபடி உள்ளே வந்த கொ. சு. பயணப் பையைக் கீழே வைத்து விட்டு, பக்கத்தில் இருந்த கதிரையிலை காலாறக் குந்தினார்.

'பயணம் எப்பிடி, உந்தச் சிக் கலுகளுக்கிள்ளையும் என்னைப் பார்க்க ஓடிவந்திருக்கிறீர்..... ஊரிலை சொந்த சுகங்கள் என்ன மாதிரி? கனக்கப் புதினங்களோடைய தான் வந்திருப்பீர். அவிட்டு விடுமேன்...'

'நான் உங்களின்ரை உலகப் புதினங்களை அறியலாமெண்டு ஓடிவாரன். நீங்கள் என்னட்டைக் கேக்கிறியள்...'

'சரி சரி, பயணம் எண்டா அலுப்புத்தானே? முதலிலை குளிச்சிட்டு வாரும், சாப்பிடுவம் வீட்டிலும் ஒருதரும் இல்லை. எங்கடை பாட்டை பாக்க வேண்டியதுதான்...'

குளிப்பும் சாப்பாடும் ஒரு மாதிரியா ஒப்பேறியது. போய் இருக்கிற இடத்திலை புகையிலைத் தொடப்படாது எண்டு வக்கணைச் செல்லாச்சியின்ரை உத்தரவு. இருந்தாலும், அவளுக்குத் தெரியாமல் ரெண்டு தாவடிப் புகையிலையைச் சுருட்டிக் கொண்டு வந்தவர்தான். அதை வெளியாலை எடுக்கிறதா இல்லையா எண்ட யோசனை.

'என்ன சுப்பர்? கனக்க யோசிக்கிறீர். யாழ்ப்பாணத்திலை செல்லாச்சியை விட்டிட்டு வந்திட்டமே எண்ட ஏக்கமோ?'

'சீச்சீ! செல்லாச்சிக்குத் தனகிறதுக்கு நான் இல்லாட்டில் சாப்பாடும் இறங்கிறதும் வில்லங்கம் தான்...' என்று இழுத்த கொ. சு. நாறல் மீனைப் பூனை பாக்கிறது போல பயணப் பெட்டியைப்

பார்த்தார்.

'கேக்க வேணும் எண்டு நினைச்சன். நல்ல பொயிலை கீயிலை கொண்டு வந்திருந்தால் எனக்கும் ஒரு சுத்துச் சுத்து மன்... இஞ்சினை பொயிலை எண்டு கேட்டாக் கஞ்சாக்கட்டையல்லோ தூக்கித் தரப்பாக்கிறாங்கள்...' - இப்படி பொ. சு. சொன்னதும், தென்னுடைய சிவனே அடியார்க்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்ததுபோல இருந்தது. இருவரும் பத்தியமாகத் தாவடிப் புகையிலைச் சுத்தை பத்த வைச்சுக் கொண்டார்கள்.

'சத்தியமாச் சொல்லுறிக் சுப்பர், எங்கடை சுத்துக்கு நிகராகப் புகைக்கிற ஒரு சாமானை எவனும் கண்டு பிடிக்கலே...' என்று கணபதியார் பொச்சடித்துக் கொண்டார். அந்த அளவில் சுப்பருக்கும் வலு புகுகம்.

'உங்களின்ரை உலக அனுபவங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கோவன்.'

'அதுகளைப் பற்றிச் சொல்ல என்ன கிடக்கு? இப்பிடி எத்தினை நாடுகளிலை இருந்து வாற எங்கடை சனங்களைப் பார்த்திருப்பீர். எங்கடை சனங்கள் சுறுக்காப் பணக்காரர் ஆகிறதுக்கு மெசினோடை மெசினாய் உழைச்சுச் சாகிறாங்கள். பாவங்கள். அவங்கள் இங்கை வரேக்கைதான் சொர்க்கத்திலை இருந்து இறங்கி வாறதா ஒரு பசப்புப் பசப்புவினம். சொல்லிச் சொல்லி அலுத்துப் போன விஷயங்கள்... யாழ்ப்பாணச் சனங்கள் என்ன சொல்லுது எண்டு சொல்லும்...'

'இஞ்சை என்ன வாழுது? எங்கடை சனங்களுக்கு இது ஒரு சாபக்கேடு. எங்கடை பிள்ளையன்ரை காலத்திலேயாவது சமாதானம் கிடைக்குமோ எண்டு இளந்தாரியனே கேக்கிறாங்கள்.'

'அதுதான் தமிழ்க் கட்சியளும், முஸ்லிம் கட்சியளும் மன்ன

டையைப் போட்டுப் பிளந்து ஏதோ சமாதானத் திட்டங்கள் தயாரிச்சுக் குடுக்கினமாம். நானும் பேப்பரிலைதான் வாசிக்கிறேன்...' என்றார் பொ.க. அவர் பிளவுபடாத கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஏக குரலாய் 'தேசாபிமானி' கொட்டா வீதியிலிருந்து வெளி வரக்கை அரசியல் விமர்சனம் எழுதியவர். பழங்கட்டை. அவருடைய வாயை எப்பிடிக்கிண்டி விஷயங்களை எடுக்கிறது என்பதுதான் கொ.சு. வின் சுவலை.

'ஓமோம். பேச்சு வார்த்தைகளும் ஒரு சடங்கு மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கு... அவையளும் ஒரு முடிவுக்கு வராமாதிரித் தெரியலியே...'

'அப்ப அவையெல்லாம் ஒரு இணக்கமான முடிவுக்கு வந்திட்டனம் எண்டால், சமாதானம் வந்திடும்! இல்லையே?' என்று கணபதியார் நக்கலாகக் கேட்டார். விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்ட கொ.சு. புன்னகைத்தார்!'

'உங்கடை நக்கல் எனக்கும் விளங்குது. சண்டை பிடிக்கறவையளோடதானே சமாதானம் பற்றிப் பேச வேணும். சமாதானமாய் ஓட்டி உறவாடுறவளோட என்ன பேச்சு எண்டு கேக்கிறீர் போலை! சலுகைகளைப் பேசியும் பெறலாந்தானே?'

'ஆருக்குச் சலுகை? அரசாங்கத்தினரை கூலிப்படையளுக்குத் துணைப்படையாய்ப் போற அளவுக்கு உந்தாச்சு. வேலையில்லாத சிங்களவங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாத்த கூலிப்படையிலை சேருறாங்கள். உயிர் போனாலும் குடும்பத்துக்கு ஒரு லட்சம் கிடைக்கும். இவங்கள் ஏன் போய் உயிரைக் குடுக்கிறார்கள் என்று எனக்கு விளங்கேல்லை.'

'என்ன கணபதியண்ணை தெரியாத மாதிரி கேக்கிறியள்? இவங்

களை அவங்கள் அழிச்ச கதையெல்லாம்மறந்து போனியளோ? நடு நோட்டிலை தெரு நாயன் மாதிரி சுட்டுப் போட்டது இண்டைக்கும் என்றை கண்ணிலே நிக் குது.'

'அப்ப அதுக்குப் பழிவாங்க இப்ப வெளிக்கிட்டிருக்கினம் எண்டு சொல்லுறீர்...'

'வேறையென்ன?'

'யுத்தத்தை துவங்குறதுக்குக் காரணமாயிருந்த எதிரியே நண்பனாகி... கதையே மாறிப் போச்சுது!'

கொ.சு. வின் வாயைக் கிளற இது போதுமெண்டு கொ.சு. வின் கணக்கு.

'என்ன நிப்பாட்டிப் போட்டீர். நீர் எப்பவும் இப்படித்தான். கிளறிப்போட்டு விட்டிருவீர். இன்னும் மாறேல்லை.'

'இந்த வயசிலை இனி மாறித்தான் என்னத்தைக் காணுறது? இஞ்சை நடக்கிற விஷயங்களைப் பற்றி ஊர் உலகத்திலை இருக்கிற சனங்கள் என்ன சொல்லுகினம் எண்டு சொல்லுங்கோவன்!'

'P. L. O. வைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர். பாலஸ்தீன மக்களின்ரை சுய உரிமைக் காக்கப் போராடுற இயக்கங்களிலை பெரிய இயக்கம்.'

'கேள்விப்படாமல்? அவையளும் தங்களுக்குள்ளை சண்டை பிடிக்கினமாம். கிட்டடியிலை தலைவர் அரபாத்துக்கு ஆதரவாகவும் எதிராகவும் இருக்கிற குழுக்கள் பெரிய யுத்தம் செய்ததாயும் படிச்சனான்.'

'உதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?'

'நினைக்க என்ன இருக்குது? வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படிதான்' என்று கொ.சு. பெருமூச்சு விட்டார்.

'ஆனால், ஒண்டைக் கவனிச்சீரே! தங்களுக்கை மாறி மறிச்சுட்டுக் கொள்ளுறாங்கள். ஆனால், எந்தக் குழுவும் இஸ்ரவேல் அரசு படையோடே சேர்ந்து மற்றைக் குழுவுக்கு எதிராய்ச் சண்டை பிடிக்கேல்லை. பிரதான எதிரி ஆர் எண்டதை மறந்து போகல்லை.'

'நீங்கள் சொல்லுறதும் சரிதான்... ஆனால், 87 க்கு முன்பம் இஞ்சையும் அப்படித்தானே இருந்தது?'

'அப்ப' இந்தியா வந்த தலைதான் இந்தக் குறுபுடிகள் எண்டு சொல்லுறீர். அதுவும் ஒரு பக்கத்து நியாயந்தான். அதுக்காகச் சுகமாய் எங்கடை குறைபாடுகளை அடுத்தவரிலை சாட்டிவிடமுடியாது கண்டிரோ.'

'எங்கடை குப்பையள கிளறாமல், பாலஸ்தீனத்தைப் பற்றி விளப்பமாய்ச் சொல்லுங்கோ.'

'அதுதான் நான் சொல்ல வறது. அவுஸ்ரேலிய ABC T-V பேட்டி நிகழ்ச்சி ஒண்டிலை பாலஸ்தீனத்தின் பலதரப்பட்ட புத்தி ஜீவிகளை இஸ்ரேலிலை சந்திக்கினம். அவையள் ஒரு மனதாய் ஒண்டை மட்டும் சொல்லுகினம். தங்கடை பிரச்சினைய

கொண்டோடி கம்பயர்

இஸ்ரவேல் தீர்க்க விரும்பினால் PLO வோடைதான் கதைக்க வேணுமாம்.'

'இஸ்ரவேல் என்ன சொல்லுது?'

'உலகமெல்லாம் பாடுகிற வழக்கமான பல்லவிதான். பயங்கரவாதிகளோடே பேச முடியாதாம். ஜனநாயக முறைப்படி தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளோடேதான் பேசுவோமாம். ஆனால், சனங்கள் PLO வோடை பேசச் சொல்லுகினம், அதுதான் சர்வதேச ரீதியாக பாலஸ்தீன மக்களுடைய பிரதிநிதி என்பது அவர்களுடைய நிலைப்பாடு. ஆனால், இஞ்சை எங்கடை புத்தி ஜீவிகளும் இயக்கங்களும் என்ன சொல்லுகினம்?'

'அதுதான் ஒருத்தருக்கும் தெரியாது. எல்லோரும் மூளை கூடிப்போய் ஒவ்வொன்று சொல்லுகினம். அது சரி ஆகிறதை பிழையென்று சொல்லுகிறீர்கள்?'
'நான் ஆகிற பிழை என்று கண்டுபிடிக்க வரேல்லை,

ஆனால், பிழை எங்கேயோ இருக்கு. இல்லாட்டில் எங்கையாவது குண்டு வெடிச்சி ஆராவது செய்தால், இதை ஆர் செய்தது? அரசாங்கமா? அல்லது இயக்கமா? இப்படி எதிர் எதிரான ஆக்களை சந்தேகிக்கக்கூடிய நிலைமை இஞ்சை இருக்குது. லண்டனிலை குண்டு வெடிச்சா இது அரசாங்கமா IRA ஆ என்று சந்தேகம் வராது. இஸ்ரவேலிலை குண்டு வெடிச்சா இது அரசாங்கமா PLO வா என்று சந்தேகம் வராது. ஆனால், இலங்கையிலை குண்டு வெடிச்சால் இது அரசாங்கமாகவும் இருக்கலாம் என்றால் கதை வருகுது.'

'நீங்கள் என்ன சொல்ல வாரியன் எனடது எனக்கு விளங்கேல்லை' என்று இழுத்த சுப்பர், சுத்து நூராமல் இருக்க 'பக்குப் பக்கு' என்று இழுத்தார்.

'ஓமோம்... எங்கையோ துவங்கி கதை திசை மாறப் பாகுது... PLO வோ. IRA யோ எதுக்குத் துவங்கிச்சினமோ,

அதுக்காகத்தான் இண்டைக்கும் சளைக்காமல் போராடுகினம். இல்லையே? ஆனால், கொழும்பிலை கடை திறந்து வைச்சிருக்கிற தமிழ்க் குழுக்கள், எதுக்காக ஆயுதந் தாங்கத் துவங்கினவை? இப்ப எதுக்காகச் சண்டை பிடிக்கினம்? இதுகள் கூடத் தெரியாமல் வில்லங்கப்படுகிற இவை ஏதோ பேசிச் சமாதானத்தைக் கொண்டு வந்துவிடுவினம் என்று வாயைப் பிளக்கிறது எவ்வளவு மொக்குத்தனம் என்றதைத் தான் சொல்ல வந்தனான்...'

என்று கொக்கன் கணபதி மகன் மொக்கன் கணபதி மகன் பொக்கன் கணபதி கூறினார்.
'உப்பிடி நீங்கள் உரக்கப் பேசினால், நீங்களும் புலி வாலைக் சுருட்டிக் கொண்டு கொழும்பிலை நடமாடுறியன் என்று காட்டிக் குடுத்தாலும் குடுத்துவாங்கள்' என்று மண்டாடி சுப்பர் மகன் திண்டாடி சுப்பர் மகன் கொண்டோடி சுப்பர் அடக்கி வாசிப்பதற்கு அடி எடுத்து உதவினார். □

Lanka Land Spices

- All New Tamil & Hindi Films.
- Tamil & Hindi Audio cassettes.
- Sri Lankan Groceries.
- Frozen Food Items.
- Sri Lankan News Papers.
- Travel Agency (Domestic & International)

Trading Hours :

Mon - Thurs : 9.30 a.m. - 9.00 p.m.

Fri - Sun : 9.00 a.m. - 10.00 p.m.

820, High Street,
Thornbury 3070

Phone : 416-9548

ஈழத்தமிழர் அகதி முகாம்

- நவம்

சரலவன் குப்பம் அகதி முகாமிலிருந்து, மருத்துவக் குழு வினர் 'நெம்மேலி முகாம்' நோக்கிப் புறப்பட்டனர். இம் முகாம் சரலவன் குப்பத்துக்கு வடக்கே 8 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலும், சென்னையிலிருந்து 45 கிலோமீட்டர் தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது.

பாதையின் இருபுறமும் மரமுந்திரிகை, சவுக்கு, பனைகளின் வரிசை - அவற்றை பின்னுக்குத் தள்ளிக் கொண்டு நெம்மேலி முகாம் நோக்கி விரைந்தது கார். முகாமை அடைந்தபோது சூரியன் முற்றாகவே 'கோபம்' அடைந்திருந்தான்!

மருத்துவக் குழுவினர் வழமை போல் தம் பணியை மேற்கொள்ள, நாம் முகாமைச் சுற்றி ஒரு 'விசிட்' அடித்தோம். முகாமில் உள்ள அகதிகள் பலரைச் சந்தித்துப்பேச்சுக் கொடுத்தோம். பல விபரங்களைக் கூறினார்கள்.

இந்த முகாமில் 39 குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள். ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் உட்பட மொத்தம் 233 பேர் இங்கு தங்கியுள்ளார்கள்.

சரலவன் குப்பம் போல், நெம்மேலியிலும் அகதிகள், புயல் பாதுகாப்பு இல்லத்திலும் ஓலைக் குடிசைகளிலுமே தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

புயல் பாதுகாப்பு இல்லத்தில் இருந்தவர்கள் போக மீதிப்பேருக்கு 27 ஓலைக் குடிசைகள் போடப்பட்டு அவற்றில் அவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டிருந்

தார்கள். இம் முகாமிலுள்ள அகதிகள் அனைவரும், மன்னார், வவுனியா, கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். வள்ளங்கள் மூலம் தமிழ் நாட்டில் புகலிடம் தேடியவர்கள். சொத்து, சுகம், சொந்தம், இழந்து வந்த இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சோகக்கதை உண்டு!

அகதி வாழ்க்கை பற்றி அவர்களிடம் கேட்ட போது பல விபரங்கள் கிடைத்தன.

முதலில் இங்கு தக்கியுள்ள மாணவர்களின் கல்வி நிலை பற்றி விசாரித்தோம்.

இளைஞர்கள் பலர் முன்வந்து விபரம் சொன்னார்கள். இந்த இளைஞர்களில் பலர் இலங்கையில் G.C.E. O/L, G.C.E. A/L சித்தியடைந்தவர்கள் பலர் படிப்பை பாதியிலே விட்டு விட்டு உயிர்ப் பாதுகாப்புக்காக தமிழ் நாடு வந்தவர்கள்.

"உங்கள் கல்வியை இங்கு தொடர்வதற்கான வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ளதா?" என்று வினவினோம். அவர்கள் கூறிய விளக்கம் ஓரளவுக்கு மனநிறைவைத் தந்தது.

முகாமுக்கு மிக அருகிலேயே பாடசாலை உண்டு. 1-ம் வகுப்பு தொடக்கம் 10-ம் வகுப்பு வரை இங்கு கல்வி கற்றுத் தரப்படுகின்றது. அகதி மாணவர்கள் இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி தமது கல்வியைத் தொடர முடிகின்றது 1-ம் வகுப்பு தொடக்கம் 5-ம் வகுப்பு வரை 34 மாணவர்கள் இப்பாடசாலையில் தமது கல்வியைத் தொடர்கின்றார்கள். அதே போல் 13 மாணவர்கள் 6-8ஆம்

செங்கல்பட்டு எம்.ஜி.ஆர் மாவட்டம் நெம்மேலி

வகுப்பு வரை படிக்கின்றார்கள். வெயிலில் அலையாமலே அவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. ஆனால் G.C.E. O/L, G.C.E. A/L சித்தியடைந்த மாணவர்கள் தங்கள் உயர் கல்வியைத் தொடரப் போதிய வசதிகள் இல்லை என்று மாணவர்கள் ஏக்கம் தெரிவித்தார்கள். 'ஈழ ஏதிலியர் மறுவாழ்வுக் கழகம்' இதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்ற அவர்களது எதிர்பார்ப்பு விரைவில் கைகூடுமென்று எதிர்பார்ப்பு போம். மாணவர்களுக்கு 'டியுஷன்' வசதி ஏற்படுத்த இட வசதியும், உபகரணங்களும் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்பதும் இவர்களது எதிர்பார்ப்பு.

இங்குள்ள அகதிகளில் சிலர் முகாமிலேயே சிறுசிறு பெட்டிக் கடை அமைத்து வருவாய் தேடுவதையும் அவதானிக்க முடிந்தது. இது அவர்களுக்கு ஒரு பொழுது போக்காகவும் உதவுகின்றது.

அது மட்டுமில்லாது சிலர் அருகிலுள்ள உப்பளங்களிலும் வேலை செய்கின்றார்கள்! இதன் மூலம் நாளொன்றுக்கு 20 ரூபாய் வரை வருமானம் கிடைக்கின்றது. பெண்களும் இதில் ஈடுபட்டுள்ளதைக் காண முடிந்தது! முகாமிலுள்ள ஏனைய பொதுப் பிரச்சினைகளான சமையல், தண்ணீர், குளிப்பு, கழிவிட வசதி, பொழுதுபோக்கு முதலியன பற்றி விசாரித்தபோது பின்வரும் விபரங்கள் கிடைத்தன:

(அ) தண்ணீர் வசதி மிகவும் கஷ்டம். குளிப்பதற்கு ஒருகிணறு மட்டுமே உண்டு. அது சேத

எண்டன் கிறிஸ்தவ உதவி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த திரு. மைக்கேல் ஹொக்ஸ் கம்பீனீர் தாய்மார்களுக்கு மருத்துவ உதவி வழங்கும் காட்சிகள்.

முற்று இருப்பதால், குளிக்கும் தண்ணீர், கிணற்றுத் துவாரங்கள் மூலம் மீண்டும் கிணற்றுக்குள் இறங்கி தூய்மையைக் கெடுக்கின்றது. இத்துவாரங்களை 'சிமென்ட்' பூசி அடைத்தால் வசதியாக இருக்கும்.

குடி தண்ணீருக்கு ஒரு குழாய்க் கிணறு மட்டுமே உண்டு அதாவும் இரண்டு மாதங்களாகப் பழுதடைந்து கிடப்பதால், ஊருக்குள் நடந்து சென்றே நீர் பெற வேண்டியுள்ளது. இதனால் ஊர் மக்களுடன் சிறுசிறு தகராறுகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

(ஆ) மலசல கூடம் 5 உண்டு. இவற்றில் OFERR மூலம் இரண்டும், மீதியை அகதிகளும் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். பிரச்சினை இல்லை.

(இ) சமையலுக்கு எரிபொருள் சஷ்டம், அம்மி, ஆட்டுக்கல் கொடுபடவில்லை. அம்மி இரண்டும், ஆட்டுக்கல் இரண்டும் தேவை. இங்கு மின்சார வசதி

மிகவும் பாதுகாப்பற்றதாக உள்ளது. இது உடன் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று.

(ஈ) OFERR மூலம் மருத்துவ வசதி கிடைக்கின்றன. ஆனால் முகாமில் இயங்கும் மருத்துவக் கூடம் பெயரளவிலேயே உள்ளது. இங்கு பணிபுரிபவர் போதிய அக்கறை செலுத்துவதில்லை.

மூட்டைப் பூச்சிதொல்லை தாங்க முடியாது. அதற்கான 'நாசினி' தெளிக்கப்படல் மிக அவசியம். உடுத்துணி பற்றாக குறையும் உண்டு

இங்குள்ள அகதிகள் மிகவும் பலவீனமுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். திரு. ரெஜினேஸ் என்ற ஓர் அகதி இளைஞர் பலவீனம் காரணமாக தம்கை நடுங்குவதை நேரிலேயே எமக்குக் காண்பித்தார்!

(உ) பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் OFERR மூலம் கிடைக்கின்றன. இவற்றோடு 'கல்கி' போன்ற பத்திரிகைகளும் வழங்கி

கும்மிடிப்பூண்டி அகதி முகாமிலுள்ள படங்கள் : க. இரத்தினராஜசிங்கம் னால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பது இந்த அகதிகளின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

(ஊ) இம்முகாமில் சங்க அமைப்பு ஏதுமில்லை. தற்காலிகமாக அமைப்பொன்றே உள்ளது. அதன் தலைவராக திரு. தவசி மணி என்பவரும், செயலாளராக திரு. ரெஜினேஸ் என்பவரும் தற்காலிகமாக கடமையாற்றுகின்றனர். நிதிப் பொறுப்பையும் செயலாளரே கவனிக்கின்றார். OFERR இதில் சற்று அக்கறை செலுத்தி, ஒரு குழுவை இங்கு அனுப்பி, நிலையான ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்பது இங்குள்ள அகதிகளின் அன்பான வேண்டுகோள்!

அடுத்து, சென்னையிலிருந்து சுமார் 40-கிலோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள 'கோவளம்' முகாம் நோக்கி எமது பயணம் தொடர்ந்தது. அடுத்த இதழில் அதுபற்றிப் பார்ப்போம்.

INDIAN VIDEO FILM CLUB

Now presents more than 1000 Tamil and Hindi films for hire. Also available are Malayalam, Telugu and Pakistani films.

For Current Catalogue and further details please ring : (03) 25 6644 or Contact

THE GARDINER GROCERY AND MILK BAR

275. BURKE ROAD, GARDINER 3146.

(Near Gardiner Railway Station)

Open 7.00 a.m. to 10.00 p.m. - 7 DAYS A WEEK

Delivery and Pick-up Services available for all Melbourne Suburbs. Video Recorders (VHS) are available for hire at very reasonable daily rates or weekly rates.

வள்ளல் பாசரம்

தாய்க்காயர் கோன்.

தன் வீட்டுக்கு ஒரு அடுக்குப் பெட்டியும் தனக்கு ஒரு தையற் பெட்டியும் வாங்க வேண்டும் என்று நினைத்து வந்தவளுடைய உள்ளம் விம்மும் படி கோவில் வீதியெல்லாம் பெட்டிகளும் கடகங்களும் மலை மலையாய்க் குவிந்திருந்தன. குஞ்சுப் பெட்டி, அடுக்குப் பெட்டி, தையற் பெட்டி, மூடற் பெட்டி, பின்னற் பெட்டி..... ஊ! எத்தனை வகை! அருகில் மாட்டை அவிழ்த்து அதன் வாயில் பொங்கிய நுரையை வழித்து அதன் மினுமினுக்கும் கரிய முதுகில் தேய்ப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாய் நின்ற தன் கணவனின் கையில் மெதுவாக நுள்ளி “மாடு தன்பாட்டுக்கு நிற்கட்டும் வாருங்கோ” என்று கெஞ்சினாள்.

அஸ்தமிக்கும் சூரியனின் கடைசிக் கிரணங்கள் பனைமரங்களின் தலைகளை இன்னுந் தடவிக் கொண்டிருந்தன. கிழக்கு அடிவானத்தில் சந்திரன் வெளுக்க ஆரம்பித்தான்.

அன்று வல்லிபுரக் கோவில் கடைசித் திருவிழா. “எவ்வளவு சனம் பாத்தியளே! இதுக்காலை எப்பிடிப் போறது” என்று சொல்லிக் கொண்டே நல்லம்மா தன் கணவனின் அருகில் ஒதுங்கி

ளாள். செல்லையா தன்தோளில் கிடந்த சால்வையை எடுத்து இடுப்பில் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு, “பயப்பிடாமல் என்னோடை வா” என்று தன் மனைவியின் கையைப் பற்றினாள்.

கோவில் வீதிகளிலும் கடைகளிலும் காணப்பட்டதெல்லாம் நல்லம்மாவின் மனத்தில் ஒரு குதூகலத்தை உண்டாக்கின; வாய் ஓயாது தன் கணவனுக்கு ஏதோ சொல்லிக் கொண்டே சென்றாள். ஐந்து வயதுச் சிறுமியைப் போல, முழங்கால்கள் தெரியும்படி, தன் ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு வீதியைச் சுற்றி ஒரு “கெந்தல்” போட வேண்டும் போல் அவளுக்குத் தோன்றியது..... செல்லையா மொளனமாகத் தன்மனைவியின் குதூகலத்தில் மெய்ம் மறந்து, அவள் இழுத்த வழியெல்லாம் போய்க் கொண்டிருந்தான். யாழ்ப்பாணத்தின் நீர்வளமற்ற சொற்ப நிலத்தைத் தம் தளராத முயற்சி ஒன்றினாலேயே வளம்படுத்திச் சீவியம் நடத்தும் புதல்வர்களில் அவனும் ஒருவன். இரக்கமற்ற பூமியுடன் தினசரி நடத்தும் போரினால் அவனுடைய தசை நார்கள் முறுக்கடைந்து வச்சிரம்

போல இருந்தன. மன ஒருமைப் பாட்டினால் வாய் மொளனமாகவே இருந்தது.

மூன்றுமாதங்களுக்கு முன்பு தான் அவன் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியைத் தேடிக்கொண்டான். அவளுடைய கலகலத்தவாயும், விடையில்லாத ஒரு கேள்வியைக் கேட்பது போல அவனுடைய பார்வையை முறித்து நோக்கும் அவளுடைய விழிகளும், மார்பின் பாரம், தாங்க மாட்டாதது போல் ஓசியும் நூலிடையும், நிர்மலமாக இருந்த அவனுடைய தனிமை வாழ்வில் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டாக்கின. சதா மண்ணைக் கிண்டிவனுக்கு மண்ணிற்குள் எத்தனையோ ரகச்யங்களும் மணங்களும் புதுமைகளும் மறைந்திருக்கும்; ஆனால் அவைகளைவிட மேலான ரகச்யங்களும் மணங்களும் புதுமைகளும் வாழ்க்கையில் எத்தனை மறைந்து கிடக்கின்றன! ஓ! வாழ்வு எவ்வளவு அற்புதமானது! செல்லையா இன்று அணிந்திருக்கும் நாற்பது ரூபா பெறுமதியுள்ள மாறு கரைச் சால்வையை விட இதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

கோவிலிலுள்ள சனங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். மூலைகளில் கிடத்தப்பட்டிருந்த கைக் குழந்தைகள் அழுதன. பஞ்ச கச்சம் அணிந்த பூசகர்கள் அங்குமிங்கும் ஓடினர். இந்த ஆரவாரங்களுக்கிடையில் கர்ப்பக்கிருகத்தில் மணிச்சத்தங் கேட்டது. கூப்பிய கைகள் தலைகளுக்கு மேல் உயர்ந்தன. செல்லையா ஒரு தூணருகே கைகளைக் கட்டியபடி சனங்களின் தலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். நல்லம்மா அவனருகில் கை கூப்பியபடி மூலஸ்தானத்தை ஒரு தரம் பார்ப்பதற்காக அங்கும் இங்கும் தலையை அசைத்தாள். எங்கோ தொலைவில் இருளில் சில தீபங்கள் மின்னின. அவைகளின் அரு

கில் ஒரு தொந்தி பெருத்த பூசகரின் கரும்பட உருவம் கைகளை அசைத்துக் கொண்டு நிற்பது தெரிந்தது. அதற்குப் பின்னால்-அதுதானே வல்லிபுரப்பெருமாள்?

திருமாவின் திருமண பிரசாதத்தைப் பெறுவதற்கு ஆரவாரப்பட்ட சனங்கள் ஒரு பக்கத்தில் மேளச்சமா ஆரம்பமாகவே அவ்விடம் நோக்கி நகர்ந்தனர்.

செல்லையாவும் நல்லம்மாவும் கோவிலை வலம் வந்து வணங்கினர்.

தவிர்காரன் தாள வரிசைகளை மெய்மறந்து பொழிந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய குடுமி அவிழ்ந்த தலையோடு வேறும் ஆயிரந் தலைகள் அசைந்தன. நல்லம்மாவுக்குச் சிரிப்பாகவிரிந்தது. தன் கணவனின் உடலோடு தன் உடலை உராய்ந்து கொண்டு “எல்லாருக்கும் பைத்தியம் பாருங்கோ” என்றான். மௌனியான செல்லையா மௌனம் கலைந்து, “போதும் இனி, வாணை வெளியாலை போவோம்” என்றான்.

வெளி வீதிகளிலும் தெருக்களிலும் சன சமுத்திரம் அலைமோதிப் புரண்டது. முத்தையும் வைரத்தையும் பொடியாக்கி சிதறவிட்டது போன்ற அந்த அகன்ற வெண் மணற் பரப்பிலே கன்னித் தாயின் உள்ளத்திலே அன்பு வெள்ளம் பாய்வது போல நிலவு வெள்ளத்தை அள்ளிப் பெருக்கும் முழுச் சந்திரனின் கீழ் இரண்டொரு இரவுகளுக்கு வாழ்க்கைப் போரினால் ஏற்பட்ட அனுப்பைக் கொஞ்சம்

தீர்த்துக் கொள்வதற்காக யாழ்ப்பாணத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலிருந்தும் வந்து மனிதர்கள் நிரம்பியிருந்தனர்.

சர்பத் கடைக்காரன் பல வர்ணங்கள் கொண்ட போத்தல்களை ஒரு தடியால் அடித்து ஜல தரங்கம் வாசித்தான். மினுக்கு மினுக்கு என்று எரியும் ஒரு கை விளக்கின் அருகில் உட்கார்ந்து, பொலிஸ்காரர்களின் காக்கியுடுப்பு எங்காவது தெரிகிறதா என்று கடைக்கண்ணால் பார்த்தபடி ‘ஒண்டுக்கு நாலு’க்காரன், ‘ஓடி வா ஓடி வா - போனால் கடலைக் காசு, வந்தால் தேத்தண்ணிக் காசு’ என்று ஓலமிட்டான்.

நல்லம்மாவும் செல்லையாவும் தம்மை அறியாமலே ஒரு வளையற் கடையின் முன்னால் போய் நின்றனர், விளக்கொளியில் சுடர்விடும் கண்ணாடி வளையல்களின் லாவண்யத்தில் நல்லம்மாவின் மனம் லயித்தது... செல்லையா அவளுக்கு ஐந்து ஜோடி வளையல்கள் வாங்கிக் கொடுத்தான். ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டியில் அழகாக வளைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த புது மாதிரியான ஒரு பாதசரம் செல்லையாவின் கண்களை ஈர்த்தது. நெருக்கமாகப் பின்னப்பட்ட வெள்ளி வளையம் ஒவ்வொன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு வெள்ளிக் குண்டும் வேல் போன்ற ஒரு தகடும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. முகப்பில் சிங்க முகம். அது போன்ற ஒரு பாதசரம் அவன் முன் ஒரு போதும் பார்த்ததில்லை..... அவன் தன் மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

சுவளை மலரைப் பழித்த அவளது விழிகள் ‘காஸ்லைட்’ ஒளியில் அகல விரிந்து பளபளத்தன.

அவளிடம் சாதாரணமான காற் சங்கிலிகூட இல்லை. உருண்டையாகவும் வழுவழுப்பாகவும் இருந்த அவளுடைய கணைக் கால்களில் இது போன்ற ஒரு பாதசரத்தை அணிந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை செல்லையாவின் மனத்தில் தோன்றியது. இந்த ஆசையோடு வேறு எத்தனையோ ரகஸ்யமான இன்ப நினைவுகள் அவன் உள்ளத்தை மயக்கின..... அதை எப்படையும் வாங்கிவிட வேண்டும்! அதன் விலை என்னவென்று கடைக்காரனைக் கேட்டான்.

“முப்பத்தைந்து ரூபாய்: வேறுவிலை கேட்க வேண்டாம்,” செல்லையாவின் மடியில் முப்பத்தொரு ரூபாய்தான் இருந்தது. “இருபத்தைந்து தரலாம். சாமானைக் குடுத்துப் போடு.”

“தம்பி இது நாட்டுப் பெண்டுகள் போடுகிற கால்சச்சங்கிலி அல்ல. ராசாத்தியின் கால்களுக்கு ஏற்றது. இந்தியாவிலிருந்து ஸ்பெஷலாய் வந்தது. உமக்கு இது சரி வராது ராசா. கடைசி விலை: முப்பது ரூபாய், குடுப்பீரா?” “சரி இந்தா.”

பாதசரங்கள் கைமாறி, அவ் விடத்திலேயே நல்லம்மாவின் பாதங்களில் ஏறின.

வெண்மணலில் கால்கள் புதைய இருவரும் மறுபடியும் கடைகளைச் சுற்றி வந்தனர். மிச்சமாக இருந்த ஒரு ரூபாயைக் கொண்டு ஒரு தையற் பெட்டியும் வாங்கி, ஆளுக்கொரு சர்பத்தும் குடித்தனர். அடுக்குப் பெட்டி வாங்கவில்லை.

நல்லம்மாவின் கால்கள் ஓய்ந்து போயின. “இனி வண்டிலடியில் போய்க் கொஞ்ச நேரம் இருந்துட்டு, திருவிழா பாத்துக் கொண்டு விடியப் போவம்” என்று இருவரும் முடிவு செய்தன.

இலங்கையர் கோள்

ஈழத்தமிழருடைய சிறுகதை வளத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டிய மூலவர் மூவருள் ‘இலங்கையர்கோள்’ தனிச்சிறப்பு மிக்கவர். அவர் யாழ்ப்பாண மண்ணிலே நடமாடிய சாதாரண மக்களை நாயக பாத்திரங்களாக உயர்த்தி, அவர்களுடைய மெல்லிய மன உணர்ச்சிகளுக்குக் கலை வடிவம் கொடுத்த சித்தர். ‘வெள்ளிப் பாதசரம்’ அகருடைய சிறுவதை சேனா சிறப்பு மிக்கது. அவர் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட வடமராச்சியின் தரிசனம் கிடைக்கும் இக்கதையை இந்த இடதின் சிறப்பு இலக்கிய விருந்தாய் இங்கு படைக்கின்றோம்.

னர். செல்லையா அவளை ஒரு சனக் கும்பலுக்கூடாகக் கையில் பிடித்து நடத்திக் கொண்டு சென்றான். கும்பல் கழிந்து கொஞ்சம் வெளியான இடத்திற்கு வந்ததும் நல்லம்மா திடீரென நின்று தன் இடக் காலை உயர்த்திக் கையால் தடவிப் பார்த்தாள்.

“ஐயோ! காற்சங்கிலியைக் காணேல்லை.....”

“என்ன-வடிவாய்ப் பார்!”

“ஒரு காலான் எங்கேயோ மணலுக்குள்ளை கழண்டு விழுந்திட்டுது.”

“கொஞ்சம் கவனமாய் வாறதுக்கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப் போச்சு, ஊதாரி நாய்!”

மறுகணம் செல்லையா தன் நாக்கைக் கடித்துக்கொண்டான்.

குண்டூசியால் துளைக்கப்பட்ட றப்பர் பலூனைப் போல நல்லம்மாவின் உற்சாகம் அப்படியே சப்பளிந்து போய்விட்டது. மூன்று மாத மண வாழ்க்கையில் இதுதான் முதல் தடவையாக இப்படி ஏச்சுக் கேட்கவேண்டி வந்தது. அதுவும் அம்பலத்தில் கூட்டிக் கொண்டு வந்துவிட்டு... ..! அவள் மனத்தில் கோபம், அவமானம், துயரம் ஆகிய எல்லா உணர்ச்சிகளும் ஒருங்கே தோன்றின. கண்களில் நீர் மல்கியது.

“போதும், உங்களோடே கோவிலுக்கு வந்த வண்ட வாளம். இனி நடையைக் கட்டுவம்.”

செல்லையா ஒருபடி கிழே இறங்கினான். “நல்லம்மா! ஆத்திரத்திலே சொல்லிப் போட்டன். இஞ்சை பார்.....”

“வேண்டாம், இப்பவே போகவேணும். வண்டிலைக் கட்டுங்கோ. நீங்கள் வராட்டி நான் தனியக் கால் நடையாய்ப் போறன். வழியிலை காருக்குள்ளை வசவுக்குள்ளை ஆப்பிட்டு நெரிஞ்சு போறன்.”

செல்லையா மறுவார்த்தை பேசாமல் தன் திருக்கல் வண்டியை இழுத்து, மாட்டை அவிழ்த்துப் பூட்டினான். அவன் ஆண் மகன்.

மாட்டின் கழுத்தில் கட்டியிருந்த வெண்டயங்களின் தாளத்திற்கு ஏற்பக் கரடுமுரடான தெருவில் வண்டிச் சக்கரங்கள் ‘கடக், கடக்’ என்று சப்தம் செய்தன. யாரோ மணமகன் ஊர்வலம் வருவதற்காக விரித்து விட்ட நிலபாவாடை போல் வளைந்து கிடந்த தெருவின் இரு மருங்கிலும் நெடிய பனைமரங்கள் மௌனப் பூதங்கள் போல் வரிசையாக நின்று ஆலவட்டம் பிடித்தன.

செல்லையா நாணயக் கயிற்றை இளக்கிவிட்டு, மாட்டின் கால்களுக்கிடையில் தன் காலை வைத்தான். ரோசம் மிகுந்த அந்த இளங் காளை உன்மத்தம் கொண்டது போல், ஏற்காலைத் தன் ஏரியில் பட்டும் படாமலும் தாங்கிக் கொண்டு பறந்தது.....

ஆத்திரத்தில் சிந்தனையில்லாமல் கூறிய வார்த்தைக்கு இவ்வளவு கோபமா? நிலத்தில் வியர்வை சொட்ட, கை கால் வலியினால் செயலற்றுப் போக, புகையிலைத் தோட்டத்தைக் கிண்டி பாடுட்டவனுக்குத்தான் காசின் அருமை தெரியும்! அவன் ஆண்பிள்ளை. இரண்டு வார்த்தை பேச உரிமையுண்டு. அதைப் பெண் பொறுத்துக் கொண்டால் என்ன.....? கொண்டு வந்த காசெல்லாம் அவளுக்காகத்தானே செலவு செய்தான்.....? தனக்கு ஒரு சுருட்டுக்கூட வாங்கிக் கொள்ள வில்லையே.....

கால்களை வண்டியின் பின்புறம் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு, வண்டியின் கீழ் ஓடும் தெருவைப்பார்த்தபடி நல்லம்மா சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். எவ்வளவு அற்ப காரியம்!

ஒரு கஷ்டமும் இல்லாமல்

திருவிழாப் பார்த்து விட்டுச் சந்தோஷமாக வந்திருக்கலாமே..... எல்லாம் அவளுடைய பிழை தான், கணவன் இரண்டு வார்த்தைகள் கடுமையாகச் சொல்லி விட்டால்தான் என்ன?

மாடு களைப்பினால் பலமாக மூச்சு வாங்கியது. நெல்லியடிச் சந்தியில், ஒரு பூவரச மரத்தின் கீழ்ச் செல்லையா வண்டியை நிற்பாட்டினான். அந்த நடு யாமத்திலும் கோவிலுக்குப் போகிறவர்களுக்காகக் கடைகள் எல்லாம் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. சந்தையில் இரண்டு பெண்கள் அப்பம் சுட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தேநீர்க் கடைகளில் தேநீர் கலக்கும் ‘கடகட’ என்ற சத்தத்தை விட, மற்றெங்கும் ஆழ்ந்த நிசப்தம் குடி கொண்டிருந்தது.

செல்லையா மாட்டின் களை தீர அதைத் தடவிக் கொடுத்தபின், ஒரு தேநீர் கடை இருந்த பக்கமாகச் சென்றான். அவனுடைய மடியில் ஒரு ஐந்து சதம்தான் இருந்ததென்பது நல்லம்மாவுக்குத் தெரியும். அன்று மத்தியானம் வீட்டில் சாப்பிட்டதுதான். அதன் பிறகு ஒன்றுமே இல்லை..... “ஐயோ அவருக்கு எவ்வளவு பசியாயிருக்கும். வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லாமல் இருக்கிறாரே” என்று அவள் அங்கலய்த்தாள். அவள் இதயம் இளகிக் கரைந்தது. தன் கணவனுடைய மனத்தின் பண்பும் அவன் தன்பால் வைத்துள்ள அன்பின் ஆழமும் அவள் மனத்தில் தெளிவாயிற்று. விவாகம் செய்து கொண்ட புதிதில் ஒரு நாள் அவன் கூறிய வசனம் ஒன்றை அவள் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டாள். “பெட்டை, உனக்காக வேணுமெண்டால் என்றை உசிரையும் கொடுத்துவிடுவேன். நீ ஒண்டுக்கும் பயப்பிடவேண்டாம்.”

அவளுடைய நெஞ்சுக்குள் ஏதோ ஒன்று உடைவது போல்

சிறுகதை

இருந்தது..... கண்கள் பொருமி உவர் நீரைப் பொழிந்தன. தன் கணவனை ஒரு குழந்தைபோல் மடியில் வைத்துத் தாலாட்டி அவனுடைய உடலின் ஆயாசத்தையும் மனக் கவலையையும் போக்க வேண்டும்போல் அவளுக்குத் தோன்றியது..... செல்லையா வாயில் ஒரு சுருட்டுடன் வந்து மனைவியருகில் ஒரு வெற்றிலை பாக்கு சுருளை வைத்து விட்டு அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்தான்..... அவளுடைய கண்ணீர் தோய்ந்த முகத்தின் ஒளி அவனை உலுக்கியது. தன்னுடைய நாற்பது ரூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வையால் அவளுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க வேண்டும் என்று அவன் மனம் அவாவியது.

“என்ன, நல்லம்.....”

நல்லம்மாவின் கண்ணீர் வடிந்த முகத்தில், நாணம் கலந்த ஒரு புன்னகை அரும்பியது. “ஒண்டுமில்லை, உங்களுக்குப் பசி இல்லையே? வெளிக்கிடுங்கோவென்கெதியாய் வீட்டை போவம்.”

செல்லையா அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டான். மாட்டின் வெண்டயம் மறுபடியும் பனந்தோப்புக்களில் எதிரொலித்தது.....

வல்லை வெளி!

இந்த அகன்ற பூமிப் பரப்பின் மகிமையை அறிந்தது போல இதுகாறும் வேகமாய் ஓடி வந்த மாடு, தன் கதியைக் குறைத்து அடிக்குமேல் அடி எடுத்து வைக்க ஆரம்பித்தது.

பேய்க் காற்று ‘ஹே’ என்று கழன்றடித்தது.

வானம் கவிந்து, நாற்புறமும் நிலத்தைக் கவ்விக்கொண்டிருந்தது. வெளியின் நடுவே தேங்கி நின்ற நீரோடை, ஒரு அரக்கனது பிரம்மாண்டமான மார்பில் அணியப்பட்ட மரகதச் சரடுபோல் ஜ்வலித்தது. வான முகட்டின் உச்சியில் தொங்கிக்

கொண்டிருந்த பளிங்குத் தகடு போன்ற சந்திர தீபம் கீழே விழுந்துவிட எத்தனிப்பது போலக் கனிந்து பிரகாசித்தது. சின்ன மனிதர்களையும் பெரிய எண்ணங்கள் எண்ணும் படி தூண்டும் இந்த வெளிப் பிரதேசத்தில்தான் மனிதனின் ஜீவநாடி நவநாகரிக முறைகளால் நலிந்து படாமல் இன்னும் அந்தப் பழைய வேகத்தோடு அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

எங்கோ வெகு தொலைவில் நிலத்தில் இருந்து இரண்டு அடி உயரத்தில் பொட்டிட்டது போன்ற ஒரு ஒளி தோன்றிக்கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தெருவை நோக்கி நகர்ந்து வந்தது..... செல்லையா அதைக் கண்டதும் அதை நோக்கிக் காறியுமிழ்ந்தான். நல்லம்மா, “அது என்ன?” என்று கேட்டாள்.

“ஆரோ மீன்பிடிக்காரர் குள் கொண்டு போகிறார்கள்” என்று ஒரு பொய் சொல்லி மழுப்பிவிட்டுச் செல்லையா மாட்டி வாலைப் பிடித்து முறுக்கினான்.

அந்த வெளிச்சம் தெருவைக் கடந்து வேகமாய் மற்றப் பக்கத்தில் போய் ‘பக்’ கென்று அவிந்தது.....

செல்லையாவின் இடக்கை அவன் மனைவியின் இடையை நோக்கி நகர்ந்தது.

அவனுடைய மனம் வல்லை வெளிபோல் விரிந்தது. மெய்ம்மறந்த ஒரு மகிழ்ச்சி அவனை ஆட்கொண்டது தன் குரலை எழுப்பி, “ஞானகுமாரி” என்ற தேவகாந்தாரி ராகப் பாட்டைப் பாடினான்..... அவனுக்குப் பசியில்லை, தாகம் இல்லை, தூக்கம் இல்லை. எத்தனை கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுகள் சேர்ந்தும் அவனை என்ன செய்துவிட முடியும்? □

ஈழத்துக் கல்வி வளர்ச்சி-10

உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள் முறை ஒழிக்கப்பட்டதுடன் ஐந்து வயது தொடக்கம் பதினாறு வயது ஈறாக உள்ள மாணாக்கருக்கான புதிய பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்கும் உரிமை வித்தியரதிபதிக்கு மட்டுமே அளிக்கப்பட்டது.

மேற் கூறப்பட்ட சட்டதிட்டங்கள் பாடசாலைக் கல்வி முறையைப் பற்றியனவாகவே அமைந்தன. 1927-ம் ஆண்டில், உதவி நன்கொடைபெறும் பாடசாலைகளிற் கடமையாற்றும் ஆசிரியருக்கான இளைப்பாற்றுச் சம்பளத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. பல மாற்றங்களுடனும் தீருத்தங்களுடனும், 1953-ல் பாடசாலை ஆசிரியர்களுடைய இளைப்பாற்றுச் சம்பளச் சட்டம்-எண் 44 நிறைவேற்றப்பட்டு, அவ்வாண்டு டிசம்பர்மாதம் அமுலுக்கு வந்தது.

இலங்கையில் மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. 1942-ம் ஆண்டின் சட்டம் எண் 20-ன் மூலம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. 1958-ஆம் ஆண்டின் சட்டம் எண் 45-ன் மூலம் வித்தியேரதயப் பல்கலைக் கழகமும், வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக் கழகமும் நிறுவப்பட்டன. மூன்று பல்கலைக் கழகங்களும் ஒரே விதமான நிறுவாக அமைப்புக் கொண்டுள்ளன. அரசாங்கப் பண உதவி பெற்றுச்சேய்ச்சையாக இயங்குகின்றன.

நுழை வாயில்

டென்மார்க் சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்கள்:
ரி.தர்மகுலசிங்கம், ரி. சௌந்தர்

நாடு

டென்மார்க் ஒரு சிறிய நாடு. வட மேற்கு ஐரோப்பாவில் அமைந்துள்ளது. சட்ட வரம்பிற்குட்பட்ட முடியாட்சி. வரலாற்று ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் டென்மார்க் ஸ்கந்தனேவிய நாடுகளுள் ஒன்றாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. சுவீடனும் நோர்வேயும் மற்றும் இரண்டு ஸ்கந்தனேவியநாடுகள். பூகோள ரீதியாக அது ஜேர்மனியின் ஒரு விரிவு போலத் தோன்றுகின்றது. ஓர் ஒடுங்கிய தீபகற்பத்தையும் 406 தீவுகளையும் உள்ளடக்கியது தான் அதன் நிலப்பரப்பு தீபகற்பம் 42 மைல் அகலமுள்ள நிலப்பரப்பாக ஜேர்மனியுடன் இணைந்துள்ளமையால், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடாகவும் கணிக்கப்பட்டு உரிமையைப் பெறுகின்றது. மலைகளோ, குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க ஆறுகளோ கிடையாது. இருப்பினும், பீச் காடுகளும், மணல் மேடுகளும், சுண்ணாம்புப் பாறைகளும் நிறைந்த இயற்கைக் காட்சிகள் மலிந்த நாடாகும். வட அத்லாந்திக் சமுத்திரத்திலுள்ள கிறீன்லாந்து, ஃபெய்ரோ தீவுகள் மாநில சுயாட்சி சகிக்கும் டென்மார்க் பிரதேசங்களாம். டென்மார்க்கின் நிலப்பரப்பு முழுவதும் விவசாயத்திற்கு உகந்தது.

மக்களினதும், எண்ணங்களினதும், பொருள் வசதிகளினதும் சந்திப்பு நிலையமாக டென்மார்க் திகழ்ந்துள்ளது. ஸ்கந்தனேவிய நாடுகளுக்கும், பால்றிக் கடலுக்கும் டென்மார்க் மேற்கு நுழைவாயிலாகவும் அமைந்துள்ளது. அதுவே மத்திய ஐரோப்

பிய நாடுகளுக்கான பாலமாகவும் திகழ்கின்றது. சுவீடன் நோர்வே போன்ற நாடுகளின் ஆதி குடியேற்றங்கள் டென்மார்க்கின் ஊடாகவே நடைபெற்றன. டென்மார்க்கின் தலைநகரான கோபன்ஹேகன் இன்றளவும் உலகின் முக்கியமான துறைமுகங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. கிறிஸ்தவத்தின் புரட்சிகரச் செல்வாக்கு மட்டுமல்லாமல், பிரஞ்சிய விழுக்தி எண்ணங்களும், ஜேர்மனிய மனோரதியக் கற்பணைக் கோலங்களும், தேசிய எழுச்சிகளும் டென்மார்க் மூலமே ஸ்கந்தனேவிய நாடுகளிலே பரவின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஸ்கந்தனேவிய நாடுகளிலே எழுந்து நிலைப்பாடு கொண்ட சோஷ

ல்கவும் திகழ்ந்தது. நோர்வே, சுவீடன் மட்டுமல்லாமல், இங்கிலாந்தின் பெரும் பகுதியே அதன் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தது. அது டென்மார்க்கின் உந்நத காலம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், ஐரோப்பாவில் எழுந்த வல்லரசுப் போட்டிகளினால், டென்மார்க் அழிவின் விளிம்பிற்கே இட்டுச் செல்லப்பட்டது. ஈற்றில் 1864இல் நடைபெற்ற பிரஷ்ய - அவுஸ்திரியப் பட்டையெடுப்புகளினால் டென்மார்க்கின் சகல ஆதிபத்திய ஆசைகளும் நொருக்கப்பட்டன. அதிலிருந்து டென்மார்க் கூட்டுச் சேராக் கொள்கையைத் தனது அயல்நாட்டுக் கொள்கையாகக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுகின்றது. 250,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தே டென்மார்க் நாட்டில் மனிதக் குடியேற்றம் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் அகழ்வாராய்வுகளின்போது கிடைத்துள்ளன. இருப்பினும், பிந்திய கற்காலம் வரையிலும் நிலையான குடியேற்றங்கள் நிகழவில்லை. இக்காலத்தில் தெற்கிலிருந்து மக்கள் குடியேறினார்கள். 'கண்டகோட்ரலி' மக்கள் என அழைக்கப்பட்ட இந்தோ ஐரோப்பியர்கள் முதன் முதலில் டென்மார்க்கைத் தமது நாடாக்கிக் கொண்டனர் இவர்கள் கிமு 2100க்கும் கி.மு 1500க்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலே குடியேறி இருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது. இவர்களே ஆதி டேனிஷ் மொழி பேசியவர்களாவர். டேனிஷ் மொழி, ஜேர்மா

ரி. தர்மகுலசிங்கம்

லிஸ சிந்தனைகளுக்குப் பேச்சாளர்களையும், அமைப்பாளர்களையும் டென்மார்க்கே அளித்துச் செழுமைப் படுத்தியது. டென்மார்க் விவசாயத் துறையில் பெயர் பெற்றது போலவே, கடல் வணிகத்திலும் சிறப்புப் பெற்றது.

பதினோறாம் நூற்றாண்டில் டென்மார்க் ஒரு வல்லரசா

ரி. சௌந்தர்

னிய மொழிகளின் ஸ்கந்தனே விய குழுவினைச் சேர்ந்தது என வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. நோர்வே, சுவிடிஸ், டேனிஷ் மொழிகளுக்கிடையில் அநேக ஒருமைப்பாடுகள் உள.

டென்மார்க்கின் பொருளாதார வாழ்க்கை சிறப்பானது. வாழ்க்கைத் தரம் உலகத்தின் மிகவும் உயர்ந்த ஒன்றாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. 1959ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு தான், நாட்டிலிருந்து குடியகல்பவர்களிலும் பார்க்க, குடியேறுபவர்களுடைய தொகை அதிகரிக்கத் துவங்கியுள்ளது. 1983 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு சுணிசமான ஈழத் தமிழர்

கள் குடியேறி வாழ்கிறார்கள். மக்களுட் பெருந்தொகையினர் லுதர் சபையைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், மதவழிபாட்டுச் சுதந்திரம் டென்மார்க் அரசியல் யாப்பிலே உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேதை

வட மொழிக்கு காளிதாஸன், தமிழுக்கு வள்ளுவன், ஆங்கிலத்துக்கு சேக்ஸ்பியர் என்பது போல, டேனிஷ் மொழிக்கு ஓர் அருட்கொடையாகக் கிடைத்த வர்ஹான்ஸ் கிறிஸ்டியன் அண்டர்சன் (HANS CHRISTIAN ANDERSON) ஆவர். டேனிஷ் இலக்

கியம் ஸ்கந்தனேவிய பாரம்பரியத்தினைப் பிரதிபலித்த போதிலும், வலுவான ஐரோப்பிய செல்வாக்கினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. உலகஇலக்கியத்திற்கு மகத்தான பங்களிப்புச் செய்தகு முதலாவது டேனிஷ் இலக்கிய மேதை அண்டர்சனே எனச் சகலராலும் ஒரு முகமாகப் பாராட்டப்படுகின்றார். இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த J. V. ஜென்சன் என்பவர் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு பெற்றவராயினும், உலக இலக்கியமேதைகளின் வரிசையிலே சிறப்பிடம் பெறுபவர் அண்டர்சனே ஆவர். உலகின் குழந்தைகள் மத்தியிலே

கதை கேட்கும் ஆர்வம் நிலைத்து நிற்கும் வரையிலும், இவருடைய புகழும் நிலைத்து நிற்கும் என்பதிலே கிஞ்சித்தும் ஐயம் இல்லை. கோபன்ஹேகன் துறைமுகத்தின் சிறப்பு LAND-MARK ஆக விளங்குவது பாறையில் அமைந்துள்ள கடற்கன்னிச் சிலையாக

கும். கடற்கன்னி அவர் படைத்த பற்பல கனவுலகப் பாத்திரங்களுள் ஒன்றாகும். இலக்கியத்தினால் உயிர்ப்புப் பெற்ற கலைவடிவம். மேற்பாதி மனித உருவத்திலும், கீழ்ப் பாதி மீன் உருவத்திலுமுள்ள அழகிய கடற் கன்னிகள் கடலுக்கு அடியில் வாழ்வதாக அவர் கதைகள் எழுதியிருக்கின்றார். அவருடைய இலக்கிய மேதைமைக்கு ஓர் அற்புத வழிபாட்டு நினைவுச் சின்னமாகவும் இந்தச் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நியூ யோர்க் நகரில் அமைந்துள்ள சுதந்திரச் சிலையைப் போன்றே,

இந்தக் கடற் கன்னிச் சிலையும் உலகத்தின் அற்புத நினைவுச் சின்னங்களுள் ஒன்றாகவும், சிறந்த LAND-MARK ஆகவும் உலக மாந்தராலே போற்றப்படுகின்றது. அமேரிக்கக் குழந்தைகள் விரும்பிச் செல்லும் இடங்களுள் ஒன்று நியூ யோர்க் மத்திய பூங்காவாகும். அந்தப் பூங்காவின் நடுநாயகமாக அண்டர்சனுக்கு ஒருநினைவுச்சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குழந்தைகள் இலக்கியத்தின் மகாமேதை அண்டர்சன் என்கிற உண்மை கலாம்

டென்மார்க்

சுருக்க வரலாறு

டென்மார்க் வட ஐரோப்பாவில் வட கடலுக்கும், பால்டிக் கடலுக்கும் நடுவே அமைந்துள்ளது. இது, ஜட்லாந்து தீபகற்பம், ஜீலாந்து, ஃபுனென், போர்ன்ஹோம் ஆகிய தீவுகள் மற்றும் 490 சிறிய தீவுகளையும் உள்ளடக்கிய நாடு. கிரீன்லாந்தும் ஃபரோ தீவுகள் ஆகியனவும் டென்மார்க் நாட்டோடு சேர்ந்தவையாகும். டென்மார்க் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டமுள்ள முடியாட்சி நாடாகும். அரசியும் பாராளுமன்றமும் (ஃபோகடிங்) இணைந்து சட்டமியற்றும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளன.

70 சத விகித நிலம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுகிறது. பாலுற்பத்திப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளில் முக்கியமான நாடு டென்மார்க். மீன் பிடித்தல் முக்கியத் தொழில். டென்மார்க் அதன் கூட்டுறவுத் துறைகளால் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. முதல் கூட்டுறவுத் துறை 1866 ல் நிறுவப் பட்டது. கப்பல் கட்டுதல், பலவகை இயந்திரங்கள் தயாரிப்பு, துணி ஆலைகள், இரும்பு உருக்கு ஆலைகள் ஆகியன முக்கியத் தொழில்களில் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

நாட்டின் தலைவர் : இரண்டாம் மார்க்ரெட் அரசி.

தலைநகர் :- கோபன்ஹேகன் : பரப்பு : 43,074 ச.கி.மீ.; மக்கள் தொகை : 5,074,000; மொழி : டேனிஷ் எழுத்தறிவு : 99%; சமயம் : கிறித்தவம் ; நாணயம் : க்ரோனர் ; 1டாலர் : 7,22 க்ரோனர் ; சராசரி வருமானம் : 12,640 டாலர்கள்.

காலமாக நிலைத்து நிற்கும்.

எச். எஸ். அண்டர்சன் டென்மார்க்கிலுள்ள ஓடென்ஸே என்னும் இடத்தில், 02-04-1805 இல் பிறந்தார். தந்தை ஏழை; சப்பாத்துத் தைக்கும் தொழிலாளர். ஆனாலும் படித்தவர். “நான் அவருடைய முழு அன்பையும் பெற்றேன் - அவர் எனக்காகவே வாழ்ந்தார்” என்று அண்டர்சன் தந்தையைப் பற்றி நினைவு கூறுகின்றார். தாய் மூடநம்பிக்கைகள் கொண்ட படிப்பறிவற்றவர். “என்னைப் பிரபுவைப் போல வளர்த்தாள்” என்கிறார். “என் வாழ்க்கையின் கதை” என்னும் அவருடைய சுயசரிதமும் ஓர் அற்புத இலக்கியமாகும். “என்னுடைய வாழ்க்கை ஓர் அழகிய கதை” என்கிற மகுட வசனத்துடன் அதனைத் துவங்குகின்றார்.

அவர் இளம் வயதில் எவ்வளவோ இன்னல்களை அநுபவித்திருக்கிறார். இருப்பினும், கடவுளின் அநுகிரகத்தினால், தேவதைகள் வழி நடத்த தாம் ஓர் உயர்ந்த இலட்சியத்திற்காக வாழ்வதாகக் கற்பித்து அவர் மகிழ்ந்தார். அவர் உணர்ச்சி மயமானவர். கற்பனா உலகத்தில் வாழப் பழகியவர். பதினோராவது வயதில் தந்தையை இழந்தார். பதினான்காம் வயதிலே கோபன்ஹேகன் நகரிலுள்ள ரோயல் தியேட்டரில் சேர்ந்தார். பாடகனாகவோ, நாட்டியக்காரனாகவோ, நடிகனாகவோ வரலாம் என நினைத்தார் குரல் உடைந்தது. மனம்தளரவில்லை. நாடகங்கள் எழுதினார். அவை நிராகரிக்கப்பட்டன. இருப்பினும், அவருடைய முயற்சிகள் தியேட்டரின் இயக்குநர்களின் ஒருவரான கொலின் என்பவரின் அன்பினைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்தது. அவருடைய ஆதரவினால் கோபன்ஹேகன் பல்கலைக் கழகத்திலே படித்துத் தேறினார்.

கிரீன்லாந்து

உலகிலேயே மிகப் பெரிய தீவு ஆர்க்டிக் கடல்வாழ் கிரீன்லாந்து ஆகும் இதன் பரப்பளவு ச. கி. மீ 21, 75, 600 கி. மீ. 982 - ம் ஆண்டு நோர்வே நாட்டினர் (நோர்ஸ்மன்) கிரீன்லாந்தைக் கண்டு பிடித்தனர் என்று வரலாறு கூறுகின்றது.

1827ஆம் ஆண்டில் ‘சாகும் குழந்தை’ என்கிற அவருடைய முதலாவது கவிதை பிரசுரமாயிற்று. தொடர்ந்து எழுதினார், கவிதைகள், கதைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள், பயண நூல்கள் என எழுதிக் குவித்துக் கொண்டே இருந்தார். இருப்பினும், அண்டர்சனுடைய ஓங்கு புகழ் 1835 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 37 ஆண்டுகளாக எழுதிய கனவுலகக் கதைகளிலும், குழந்தைகள் கதைகளிலுமே பெரிதும் தங்கியிருப்பதாக இலக்கிய வல்லாளர்கள் கருதுகிறார்கள். சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தினை வகுத்தமைக்கு, உலக இலக்கியத்தின், இத்துறையின் மூலவராகவும் ஆதர்ஷமாகவும் உயர்ந்தார்.

அவருடைய கனவுலகக் கதைகள் அனைத்தும் தமிழில் வெளிவருதல் தக்கது. நமது தமிழ்ச் சிறார்கள் அளப்பரிய பயன்கள் அடைவார்கள். அந்நப்பாரிய பணியை - அண்டர்சனின் கதைகளைத் தமிழ்ப்படுத்தி அழகிய நூலாக வெளியிடும் பணியை - டென்மார்க் வாழ் தமிழ் மக்கள் செய்தல் புகழிடந்த தந்த மண்ணிற்குச் செலுத்தும் நிறைவான அஞ்சலி எனக் கருதுகின்றோம்.

கதை

நாட்டார் கதைகள் (Folklore), நீதிகதைகள் (Fables) கனவுலகக் கதைகள் (Fairy Tales) ஆகியன குழந்தைகளுடைய

கலாரசனையை ஈர்ப்பணவாகக் காலங்காலமாக நிலைத்துள்ளன. கதை உலகிற்கும், அதன்மூலம் இலக்கிய உலகிற்கும் குழந்தைகளுடைய கவனத்தினைத் திருப்பதல், அவர்களை நற்குடிமக்களாக வளர்த்தெடுப்பதற்குப் பயனுள்ள உபாயமாகும். இந்தக் கதைகளிலே மிருகங்களும் மரங்களும் மட்டுமல்லாமல், அன்றாட வாழ்க்கையிலிருந்து வேறுபட்ட கனவுலகத் தேவ கன்னிகைகளும், தேவ தூதர்களும் மனித மொழி பேசும் பாத்திரங்களாகச் சித்தரிக்கப்படும். இந்த உத்தியை உபயோகித்து பல ஞானியரும் மேதைகளும் மனித வாழ்க்கைக்குச் சிறப்பாகப் பயன்படும் வழமியங்களையும், அவை எவ்வாறு மானுஷிக மகத்துவத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்றன என்கிற ஞானங்களையும் மக்கள் மத்தியிலே வித்தி வளப்படுத்தினார்கள். இத்தகைய இலக்கியங்களும், இதிகாச மரபுகளும் பண்டைய மொழிகளுக்கு இலக்கிய வளமாகவும் ஊற்றாகவும் அமைந்தன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தும், அக்காலத்திலே உருவான பொருளியல் நாகரிகத்தினை உள்வாங்கி முகிழ்ந்து வளங்கிய இலக்கிய உருவங்களையும் தமது வெளிப்பாட்டுச் சாதனங்களாகவும் பயன்படுத்திய இலக்கிய மேதை அண்டர்சன், கனவுலகக்கதைகள் என்கிற பழமை சார்ந்த உருவத்தினை மிகவுஞ் சமத்தகாரமாகவும், ஞானத்துடனும் கையாண்டு உலக இலக்கியத்திற்குத் தமது பங்களிப்பினை நிறைவாகச் செய்தார். ‘சக்ரவர்த்தியின் புதிய உடைகள்’ என்னும் அவருடைய கதை மிகவும் பிரபலமானது. ஏமாற்றுந்காரர்கள் இருவர், பகட்டுக்காரரான சக்கரவர்த்திக்கு மிகவும் நூதனமான புது உடைகள் செய்து தருவதாக அணாப்பி பணம் பண்ணுகிறார்

கள். இந்த வினோத உடைகள் தகுதியற்ற ஊழியர்கள்-அறிவிலிகள் ஆகியோருடைய ஊனக் கண்களுக்குப் புலப்பட மாட்டா என்றும் சாதூர்யமாகப் புளுகி வைக்கிறார்கள் இதன் காரணமாக சக்கரவர்த்தி உட்பட அனைத்துப் பெரியவர்களும், அவர்கள் இணக்கிய வினோத உடைகளின் நேர்த்தியைக் கண்ணாற் பார்ப்பதாகப் பாசாங்கு செய்கிறார்கள். ஆனால், இறுதியில், ஒரு குழந்தை மட்டும் 'சக்கரவர்த்தி எதுவுமே அணியாமல் ஊர்வலம் வருகிறார்' என்று கத்துகிறது. பெரியவர்கள் தமது அந்தஸ்துகளையும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட செல்வாக்குகளையும் பாதுகாப்பதற்காகப் பொய் பேசும் இயல்பினர். குழந்தை உள்ளம் மாசு படாதது. சுய ஆதாயம் நத்தாதது. சுயம்புவான உண்மையைப் பேசவல்லது. இத்தகைய மனித இயல்புகளை இக்கதை அச்சாவாகச் சித்திரிக்கின்றது. இவ்வகைத்தான அநேக கனவுலகக் கதைகளை அண்டர் சனும் அளித்துள்ளார். இத்தகைய கதைகளின் எண்ணிக்கை சுமார் இருநூறு. பிற்காலத்திலே 'உருவகக் கதை' என்று எழுந்த இறுக்கமான ஒரு கதை உருவத்திற்கு அண்டர்சனின் இந்தக் கதைகளிலே பல முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தன என்பதை இனங்கண்டு இலக்கிய ஆர்வலர்கள் மகிழலாம்.

தற்கால் உருவகக் கதை இலக்கியத்திற்குப் புதிய பரிமா

கடவுள் உறவு

75 வது பிறந்த தினத்தில் சோர்ச்சில் கூறியது :

நான் படைத்தவனைச் சந்திக்கக் தயாராகி வீட்டேன். ஆனால், என்னைச் சந்திக்கும் மகத்தான வைபவத்திற்கு அவன் ஆயத்தமே என்பது வேறு விஷயம்.

ணம் சேர்த்த பெருமை கலீல் கீப்ரானைச் சாரும். தாய்மை பற்றி அவர் எழுதிய உருவகக் கதை சாகாவரம் பெற்றது. காதலன் தான் விரும்பும் எதையுமே தர வல்ல அளவுக்கு மோகம் உள்ளவனா என்பதைக் காதலி பரிசோதிக்க விரும்பினாள். அவள் காதலனின் தாயுடைய இருதயக் குலையைக் காதற் பரிசாகக் கோருகின்றாள். காதல் வெறி வசப்பட்ட காதலன் தாயின் இருதயக் குலையைப் பிய்த்துக் கொண்டு ஓடி வருகின்றான். அப்பொழுது அவன் இருட்டிலே தடுக்கி விழுகின்றான். 'மகனே, அடி பலமா?' என்று தாயின் இதயக் குலை பாசத்துடன் கேட்கின்றது. தாயின் உள்ளமே அன்பின் சுரங்கம்! 'பெற்ற மனம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு' என்று ஆண்டாண்டு காலங்களாக நிலைத்துள்ள ஒரு நம்பிக்கையை கலீல் கிப்ரானின் கதை நேர்த்தியாகச் சித்திரிக்கின்றது. உருவகக் கதை பற்றிய இலக்கணத்தை நன்கு உள்வாங்கியது கிப்ரானின் இலக்கியப் பணி.

ஆனால், எச். னி. அண்டர்சனின் இலக்கியத் தளம் வேறு வகைத்து.

அண்டர்சனின் ஒநூறாயின் கதை தாயுள்ளத்தின் சகல உணர்ச்சிகளையும், அவள் மேற்கொள்ளும் தியாகத்தின் சகல பரிமாணங்களையும் மிக நேர்த்தியாகவும், நேர்மையாகவும் சித்திரிக்கின்றது. ஈற்றில், குழந்தையின் இழப்பினை எதற்காக ஒரு தாய் தாங்கிக் கொள்ளுகின்றாள் என்பற்கான விளக்கம் சிறு கதைக்கான சடுதியான திருப்பமாக மிக அற்புதமாக அமைகின்றது.

இன்றைய தமிழ் ஈழத்திலே நடக்கும் போரிலே எத்தனை தாய்மார்கள் எப்படியெல்லாம் துன்பங்களை அநுபவிக்கின்றார்கள்? இந்த சோகத்தின் கொடுமைகளைத் தமிழ் அன்னையர்

எப்படித்தான் தாங்குகிறார்கள்? அவர்கள் அடையக்கூடிய அமைதி எதிலே வேருன்றுகின்றது? இந்த எண்ணங்களும் நெஞ்சங்களையும் மூளைகளையும் அரித்துக் கொண்டிருக்கவும், அண்டர்சனின் கதைக் கோவையிலே இடம் பெற்றுள்ள கதைகளின் ஊடாகப் பயணிக்கும் பொழுது.... 'ஒரு தாயின் கதை' ஒரு மகாமருந்து! ஒரு தாயினுடைய தியாகங்கள் பற்றிய புதிய பரிமாணங்களைத் தரிசிக்க வைக்கும் இக்கதையைத் தமிழ் படுத்தி, டென்மார்க் சிறப்பிதழின் சிறப்புக் கதையாகத் தருவதிலே மன நிறைவு ஏற்படுகின்றது. □

ஈழத்துக் கலீல் வளர்ச்சி-11

கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்நாட்டின் கலீல் முறை மீண்டும் புனராலோசனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. மூன்று ஆணைக் குழுக்கள் ஆலோசனை சுமர்ப்பிக்கும் முகமாக நிறுவப்பட்டுள்ளன. அவையாவன : (அ) தேசியக் கலீல் ஆணைக்குழு (ஆ) தொழில் ரூட்பக் கலீல் ஆணைக்குழு

(இ) பல்கலைக் குழுக் ஆணைக்குழு - இவற்றின் சிபாரிசுகளை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, 1. மக்களுடைய தேசியக் கலீல் சார எழுச்சிகளுக்கு இசைவானதாகவும்

2. நாட்டின் பொருளாதார தொழில் ரூட்ப அபிவிருத்தித் தேவைகளை முன்னேற்றக் கூடியதாகவும்

3. இன-மத-பொருளாதார நிலை, சமூக சந்தர்ப்பு ஆகிய உடைகளுக்கு அப்பாலும் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கலீல் பயிற்சி சம சந்தர்ப்பங் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் ஒரு தேசியக் கலீல்த திட்டத்தைத் தயாரித்து வருகின்றது. □

ஈழத்துக் கலீல் வளர்ச்சி இந்நாட்டின் நிறைவு பெறுகின்றது. இக்கட்டுரை 1985-ம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்புள்ள நிலையே இதில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் தொடர்ச்சியாக 1985-க்குப் பின் உள்ள கலீல் வளர்ச்சி உறிய விபரங்கள் அடங்கிய கட்டுரையை மிகவும் வரவேற்கின்றோம்.

ஒரு தாயின் கதை

மூலம் :
டேனிஷ்
இலக்கிய மேதை
ஹான்ஸ்
கிறிஸ்டியன்
அண்டர்சன்

ஒரு தாய் தன் குழந்தை யின் அருகில் அமர்ந்திருத்தாள். அவளுக்கு மிகுந்த துக்கம். அஃது இறந்து விடுமோ எனப் பயந்தாள். அதன் குஞ்சு முகம் வெளிறியிருந்தது. அதன் கண்களும் மூடியிருந்தன. குழந்தை சுவாசிப்பதற்குச் சிரமப்பட்டது. அக்குஞ்சு உசிர்பிராணியைப் பார்த்து அத்தாய் மிகவும் துக்கப்பட்டாள்.

அப்பொழுது கதவு தட்டப் பட்டது. தன்னை வெப்மமாக வைத்துக் கொள்வதற்காகப் பெரிய போர்வை போன்று தோற்றமளித்த ஏதோ ஒன்றி னாற் போர்த்தபடி, ஓர் ஏழைக் கிழவன் உள்ளே வந்தான். குளி ரான பனிக்காலமானதினால், அவனுக்கு அது தேவைப்பட்டது. வெளியே, எல்லாமே பனிக்கட்டி களினால் மூடப்பட்டிருந்தன. முகத்தைக் குளிரினாலே வெட்டிப் பிளப்பதைப் போல, படு சீத ளக் காற்று வீசியது.

கிழவன் குளிரில் நடுங்கியதி னாலும், குழந்தை ஒரு கணம் அமைதியாகக் காணப்பட்ட தினாலும், ஒரு சிறிய பாணையிலே பாணம் ஊற்றி, அவனுக்குச் சூடாக்கிக் கொடுப்பதற்காக, அதனை அடுப்பிலே வைத்தாள். கிழவன் அமர்ந்தபடி தொட்டிலை ஆட்டினான். அவனுக்குப் பக்கத்திலிருந்த பழைய கதிரை ஒன்றிலே அமர்ந்த தாய், மிகுந்த வேதனையுடன் மூச்சிழுத்துக் கொண்டிருக்கும் தன் நோயுற்ற குழந்தையைப் பார்த்து, அதன் சிறிய கையைப் பற்றினாள்.

“இஃது எனக்குத் தங்கும்

என்று நினைக்கின்றாயா?” என்று கேட்டாள். “கருணையுள்ள இறைவன் என்னிடமிருந்து இதைப் பறிக்க மாட்டான்!”

அக் கிழவன் — அவளே இழவு—விநோதமாகத் தலையை அசைத்தான். ஆம் என்பது போலவும், இல்லை என்பது போலவும் அதன் அர்த்தம் அமையலாம். தாயின் கண்கள் கவிழ்ந்தன. அவள் கண்ணங்களிலே கண்ணீர்த் துளிகள் உருண்டன. மூன்று பகல்களும் மூன்று இரவுகளும் அவள் கண்கள் மூடாதபடியால், அவளுடைய தலை கனத்தது. ஒரே ஒரு நிமிடம் மட்டுமே அவள் தூங்கினாள். பின்னர் விழித்தெழுந்து குளிரினால் நடுங்கினாள்.

தமிழில் :

ஜனன்

“என்ன இது?” என்று கேட்டு எல்லா பக்கமும் சுற்றிப் பார்த்தாள். கிழவன் போய் விட்டான். குழந்தையும் போய் விட்டது. அவன் அதை எடுத்துச் சென்று விட்டான். அந்த மூலையிலே ஓசை எழுப்பி ஓடிக்கொண்டிருந்த பழைய மணிக் கூண்டின் ‘பெண்டலம்’ குண்டு நிலத்திலே விழுந்து கிடந்தது. மணிக்கூடு நின்று விட்டது.

தன் குழந்தைக்காக அழுது கொண்டே அந்த ஏழைத்தாய் வீட்டுக்கு வெளியே விரைந்தாள். வெளியே, நீண்ட கறுப்பு

அங்கி யணிந்த பெண்ணொருத்தி, உறை பனியிலே அமர்ந்திருந்தாள். அவள் சொன்னாள்: “இழவு உன் அறையில் உன்னுடன் இருந்தான். உன் குழந்தையுடன் அவன் விரைந்து செல்வதைக் கண்டேன். அவனுடைய கவடுகள் காற்றைப் பார்க்கிலும் விரைவானவை. அவன் எடுத்துச் செல்வதை என்றுமே திருப்பிக் கொண்டு வருவதில்லை!”

“அவன் எந்த வழியாற் சென்றுள்ளான் என்பதை மட்டும் எனக்குச் சொல்” என்றாள் தாய். “வழியைச் சொல்; நான் அவனை கண்டுபிடிக்கின்றேன்.”

“எனக்கு அவனைத் தெரியும்” என்றாள் கறுப்பு அங்கிக்காரி. “ஆனால், உனக்கு நான் அதைச் சொல்வதற்கு முன்னர், உன் குழந்தைக்காக நீ பாடிய பாடல்களை எல்லாம், எனக்காக நீ பாடுதல் வேண்டும். அந்தப் பாடல்கள் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவை. முன்னரும் அவற்றைக் கேட்டிருக்கின்றேன். நானே இரவு. அவற்றை நீ பாடிய பொழுது, நான் உன் கண்ணீர்த் துளிகளைப் பார்த்திருக்கின்றேன்.”

“அவற்றை எல்லாம்—எல்லாவற்றையுமே— நான் பாடுகிறேன்!” என்றாள் தாய். “ஆனால், என்னைச் சுணக்க வேண்டாம். நான் அவனை முந்திச் சென்று, என் குழந்தையைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.”

இரவு அசையாமல் மௌனமாக இருந்தது. தாய் கைகளைப் பிசைந்தாள்; பாடினாள்; அழு

தாள். எத்தனையோ அநேகம் பாட்டுக்கள். மேலும் கண்ணீர்த் துளிகள், பின்னர் இரவு சொன்னது: “இருண்ட ஊசியிலைக் காட்டுக்குள் வலப் பக்கமாகப் போ. இழவு உன் குஞ்சுக் குழந்தையுடன் அந்த வழியாகச் செல்வதை நான் பார்த்தேன்.”

காட்டின் வெகு உள்ளே வீதி கிளை பிரிந்தது. எந்த வழியாற் செல்வது என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை. கறுப்பு முட்டை புதர் ஒன்று அங்கே நின்றது. ஒரு இலையோ, ஒரு பூவோ அதில் இல்லை. அது குளிரான பனிக் காலமானதினால், அதன் கிளைகளிலிருந்து பனிக்கட்டிகள் தொங்கின.

“என் குஞ்சுக் குழந்தையுடன் இழவு போவதை நீ பார்க்கவில்லையா?”

“பார்த்தேன்!” எனப் புதர் பதிலளித்தது. “ஆனால், நீ என் இதயத்திற்கு வெப்ப மூட்டாத வரையிலும் அவன் எந்த வழியாற் சென்றான் என்பதை சொல்ல மாட்டேன், சாகும் அளவுக்கு நான் குளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். நான் பனிக்கட்டியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

கறுப்பு முட்டைபுதரை அவள் தன் மார்பிலே அழுத்தினாள். அதற்கு வெப்ப மூட்டும் வகையில் மிக நெருக்கமாக அழுத்தினாள். முட்கள் அவள் சதையைத் துளைத்தன. அவள் இரத்தம் பெருந்துளிகளாக வழிந்தது. அந்த இருண்ட பனிக்கால இரவில், அந்தக் கறுப்புமுட்டைபுதரிலே புதிய பசிய இலைகள் முளைத்தன; பூக்கள் மலர்ந்தன. சோகப்படும் தாயின் இதயத்திலே அத்தகைய வெப்பம் உண்டு! கறுப்பு முட்டைபுதர் அவள் செல்ல வேண்டிய பாதையைக் கூறியது.

பின்னர் அவள் ஒரு பெரிய பொய்கையை வந்தடைந்தாள். அதிலே கப்பல்களோ படகுகளோ இல்லை. அவள் கடக்கக்

கூடியதாக அந்தப் பொய்கை உறைந்திருக்கவில்லை. நடந்து செல்லத்தக்க வழிகளும் இல்லை. ஆனாலும், தன் குழந்தையைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக அவள் அதனைக் கடந்துதான் ஆகவேண்டும். அதனைக் குடித்து முடிக்கப் பார்த்தாள். அது யாராலும் சாத்தியமான ஒன்றல்ல. ஆனாலும் அந்தச் சோகத்தாய் ஏதாவது அற்புதம் நிகழலாம் என்றே நினைத்தாள்.

“இல்லை; இந்த மூய்ற்சி வெற்றி தராது” என்றுது பொய்கை. “எப்படி நாங்கள் ஒரு பொருத்தத்திற்கு வரலாம் என்பதைப் பார்ப்போம். முத்துக்கள் சேர்ப்பதில் நான் விருப்பம் உள்ளவன். இதுவரை நான் பார்த்தவற்றுள் உன் கண்கள் மிகவும் பிரகாசமான இரண்டு. உன் அழகையின் மூலம் அவற்றை என்னுள் வீழ்த்துவாயானால், அந்தப் பெரிய பண்ணைக்கு நான் உன்னைத் தூக்கிச் செல்வேன். அங்குதான் இழவு வாழ்கின்றான், மரங்களையும் பூக்களையும் பயிரிடுகின்றான். அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மனித உயிராகும்.”

“ஓ, என் குழந்தையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக நான் எதைத்தான் கொடுக்க மாட்டேன்?” எனத் துயருறும் அத்தாய் சொன்னாள். அவள் மேலும் மேலும் அழுதாள். அவளுடைய கண்கள் பொய்கையின் ஆழத்துக்குள் விழுந்து, மிக விலையுயர்ந்த முத்துக்கள் இரண்டாக மாறின. ஊஞ்சலிலே வைத்து அவளை ஆட்டுவது

இந்தக் கதை 1889 ஆம் ஆண்டு வெளியான ALL THE ILLUSTRATED STORIES OF THE IMMORTAL HANS CHRISTIAN ANDERSON' என்கிற கதைத் தொகுதியில் வெளிவந்தது. அந்தத் தொகுதியில் இக்கதைக்குச் சேர்க்கப்பட்ட படம் இங்கு பிரசுரமாகின்றது.

போல, அவளை உயர்த்திய பொய்கை எதிர்க்கரையிற் சேர்த்தது. மைல்கணக்கான நீளமுள்ள ஓர் அற்புத வீடு அங்கு இருந்தது. காடுகளும் குகைகளும் அமைந்த ஒரு மலையா அன்றேல் கட்டப்பட்ட ஒரு மாளிகையா அது என்பதை யாராலும் நிதானிக்க இயலாது. ஆனாலும், அவள் தன் அழகையின் மூலம் கண்களைத் தொலைத்து விட்டதினால், அதனை அவளாலே பார்க்க முடியவில்லை.

“என் குஞ்சுக் குழந்தையுடன் சென்ற இழவை நான் எங்கே பார்க்கலாம்?” என அவள் கேட்டாள்.

“இங்கே அவன் இன்னமும் வந்து சேரவில்லை” என்று அங்கும் இங்குமாகச் சென்று அந்த வெப்ப வீட்டினைக் கண்காணிக்கும் நரையயிர்க் கிழவி சொன்னாள். “இங்கு வரும் வழியை எப்படிக் கண்டுபிடித்

தாய்? யார் உனக்கு உதவியது?"

"நற்குண இறைவன் எனக்கு உதவினான்" என்றாள். "அவன் இரக்கமுள்ளவன். நீ கூட இரக்கமுள்ளவனாக இருப்பாயாக. என் குஞ்சுக் குழந்தையை எங்கே காணுவேன்?"

"அது எனக்குத் தெரியாது" என்று கிழவி சொன்னாள். "உன்னாலே பார்க்கவும் முடியாது. இன்றிரவு அநேக மலர்களும் மரங்களும் வாடிவிட்டன. இழவு விரைவிலே திரும்பி வந்து அவற்றைப் புதுப்பிப்பான். ஒவ்வொரு மனித உயிருக்கும் ஒவ்வொரு வாழ்க்கை மரம் அல்லது வாழ்க்கை மலர் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நீ நன்கு அறிந்திருத்தல் கூடும்.

சுதந்திரத்துக்காக..

சுதந்திர வெற்றியில் நாங்கள் எந்தச் சமையையும் தாங்குவோம்; எந்த இன்னலையும் எதிர் கொள்வோம்; எந்த நண்பனையும் காப்போம்; எந்த எதிரியையும் எல்லை ஒப்புக் கொள்ளும் வண்ணம் எதிர்ப்போம்; சுதந்திரத்துக்காக எந்த விலையையும் அளிப்போம்.

-ஜோன். எஃப். சென்னடி

அவை ஏனைய செடிகளைப் போன்றே தோன்றினாலும், அவற்றிற்குச் சொந்தமான இதயத் துடிப்புகள் உண்டு. குழந்தைகளின் இதயங்கள் கூடத் துடிக்கும். இதனை யோசித்துப் பார். உன் குழந்தையின் இதயத் துடிப்பினை உன்னால் இனங்காணுதல் சாத்தியம். ஆனால், மேற்கொண்டும் நீ என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் உனக்குச் சொன்னால், நீ எனக்கு என்ன தருவாய்?"

"தருவதற்கு என்னிடம் எதுவும் இல்லை" எனத் துயருறும் அத்தாய் சொன்னாள். "ஆனாலும், உனக்காக நான் லோகத்தின் அந்தம்வரை செல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்." "அங்கு நீ எனக்காகச்

செய்யக்கூடிய காரியம் எதுவும் இல்லை" என்றாள் கிழவி. "ஆனால், நீ உன் நீண்ட கருங்கூந்தலை எனக்குத் தரலாம். அது மிகவும் அழகானது என்பதை நீ அறிதல் வேண்டும். அது என்னை மகிழ்விக்கும். அதற்குப் பதிலாக நீ என் வெள்ளைக்கூந்தலை எடுத்துக் கொள்ளலாம்"

"இதற்கு மேல் நீ எதுவும் கேட்கவில்லையே?" அவள் கேட்டாள். அதனை உனக்கு மகிழ்ச்சியுடன் தருவேன்." தன் அழகிய கூந்தலை அவளுக்குக் கொடுத்து விட்டு, கிழவியின் வெண்கூந்தலை மாற்றாக பெற்றுக் கொண்டாள்.

பின்னர், இழவின் பெரிய வெப்பலீட்டுக்கு அவர்கள் சென்றார்கள். அங்கு மலர்களும் மரங்களும் அற்புதமாகப் பின்னிப் பிணைந்து வளர்ந்தன. கண்ணாடி மணிகளின் கீழே ஊதா மலர்கள், ஊதுகுழல் வடிவில் மலர்கள் இருந்தன. சில புதியன. ஏனைய சற்றே நோய் கண்டன போலவும். அவற்றைச் சுற்றிலும் நீர்ப்பாம்புகள். அவற்றின் முட்டுகளிலே கறுப்பு தண்டுகள் இறுக்கமாகக் கவ்விக் கொண்டு தெர்ங்கின. கிளைவிடாது உயரமான மரங்கள். கிளைகள் சடைத்த பாரிய மரங்கள். வாழைகள், மணிவாழைகள். பல்வகைத்தான மரங்களும் அங்கே வளர்ந்தன. ஒவ்வொரு மரத்துக்கும் மலருக்கும் தனிப் பெயர்கள் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மனித உயிர். அந்த மனிதர்கள் உயிர் வாழ்ந்தார்கள். ஒருவன் சீனாவிலும், ஒருவன் கிறீன்லாந்திலும் என்று உலகமெல்லாம் சிதறி வாழ்ந்தார்கள். பெரிய மரங்கள் சின்னச் சாடிகளிலே திணிக்கப்பட்டிருந்தன. அவை நெருக்கமாக வளர்ந்ததினால் சாடிகள் உடைந்து விடும் போலத் தோன்றின. அநேக சிறிய நோஞ்சான் மலர்கள் வளமான நிலத்தில் நின்றன. அவை கவனமாகப்

பராமரிக்கப்பட்டன. அச்சோகத்தாய் மிகச் சிறிய செடிகள் மேலெல்லாம் குனிந்து, ஒவ்வொன்றினதும் மானிட இதயத்துடிப்பினைக் கேட்டாள். கோடிக் கணக்கானவற்றுள் அவள் தன்னுடைய குழந்தையின் இதயத் துடிப்பினை இனங்கண்டாள்.

"இதுவேதான்!" அவள் கத்தினாள். இளவேணிற் கறாளைப் பூமரம் ஒன்று நோயினாற்று வண்டு நிறம் வாடி இருந்தது. அதன்மீது கைகளை விரித்தாள்.

"அந்த மலரைத் தொடாதே" என்றாள் கிழவி. "ஆனாலும் இங்கேயே இரு. இழவு வந்ததும் - அவனை ஒவ்வொரு நிமிடமும் எதிர் பார்க்கிறேன் இந்தச் செடியைப் பிடுங்கி விடாதே. நீ மற்றைய செடிகளைப் பிடிக்கி எறியப் போவதாகப் பயமுறுத்து. அப்பொழுதுதான் அவன் பயப்படுவான். இவை எல்லாவற்றுக்கும் அவன் கணக்குக் காட்ட வேண்டும். சொர்க்கத்திலிருந்து ஆணை கிடைக்கும் வரையிலும் ஒன்று தானும் பிடுங்கப்படலாகாது.

சடுதியாக அந்த மண்டபத்தின் ஊடாகப் படிங்கரக் குளிர் விரைந்தது. அக்குருட்டுத் தாய் இழவு வந்து கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தாள்.

"இங்கு வரும் வழியை எப்படிக் கண்டு பிடித்தாய்?" என்று கேட்டாள். "என்னிலும் பார்க்க விரைவாக உன்னால் எப்படி வர முடிந்தது?"

"நான் ஒரு தாய்" என அவள் பதிலளித்தாள்.

அந்தச் சிறிய மென்மலரை நோக்கி, இழவு தன்னுடைய நீண்ட கைகளை நீட்டினாள். ஆனால், அவள் தன் கைகளினால் அதனை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டாள். இருந்தாலும், அவன் அதன் ஓர் இலையாவது தொடலாகாது என்பதிலே பற்றார்வம் மிக்கவளாகக் காணப்

பட்டாள். அவள் கைகள் மீது இழவு மூச்சு விட்டான். குளிர் காற்றிலும் பார்க்க அவனுடைய மூச்சு குளிர்ராக இருந்ததை அவள் உணர்ந்தாள். அவளுடைய கைகள் சக்தியிழந்து சோர்ந்தன.

“எனக்கு எதிராக உன்னால் எதையும் செய்ய முடியாது” என்றான் இழவு.

“ஆனால் கருணாகரனான இறைவனாலே முடியும்” அவள் பதிலளித்தாள்.

“அவனுடைய கட்டளைகளை மட்டுமே நான் செயற்படுத்துகின்றேன். நான் அவனுடைய தோட்டக்காரன். காணான் தேசத்திலுள்ள பெரிய சொர்க்கத் தோட்டங்களிலே, அவனுடைய மரங்களையும் மலர்களையும்நான் மறுபடியும் நாட்டுகின்றேன். ஆனால், அவை அங்கே எவ்வாறு இருக்கும் என்பதையும், எவ்வாறு வளமுற்று என்பதையும், உனக்கு என்னாலே சொல்லுதல் ஆகாது.”

“என் குழந்தையை என்னிடம் திருப்பித்தா” என்றான் தாய். அவள் கெஞ்சினாள்; கசிந்துருகினாள். சடுதியாக இரண்டு அழகிய மலர்களை இரண்டு கைகளினாலும் பற்றிக் கொண்டு, “நான் நம்பிக்கைகளை இழந்து விட்டேன்; உன் மலர்களை எல்லாம் பிய்த்தெறிவேன்” என்று இழவைப் பார்த்து அவள் கத்தினாள்.

“அவற்றைத் தொடாதே. நீ துக்கப்படுவதாக நீ சொல்லுகின்றாய். இப்பொழுது இன்னொரு தாயையும் உன்னைப் போலவே துக்கப்பட வைக்க முயலுகிறாய்!”

“இன்னொரு தாயா?” அவ்வேழை கேட்டாள். அந்த மலர்களைக் கைவிட்டாள்.

“இதோ, உன் கண்களைப் பெற்றுக்கொள். இவற்றை நான் பொய்கையிலிருந்து எடுத்தேன். மிகவும் பிரகாசமாக இவை மின்னின. உன்னுடையவை என்பது

தெரியாது. எடுத்துக் கொள். முன்னிலும் பார்க்க இவை இப்பொழுது மிகவுந் தெளிவாக உள்ளன. பக்கத்திலுள்ள கிணற்றின் ஆழத்தினூடாக இப்பொழுது பார். நீ பிடுங்க முயன்ற இரண்டு மலர்களுடைய பெயர்களையும் உனக்கு நான் சொல்லுவேன். நீ அணாப்பவும் அழிக்கவும் முயன்றவை எவை என்பதைப் பார்ப்பாய்”

அவள் கிணற்றுக்குள் குனிந்து பார்த்தாள். அவற்றுள் ஒன்று உலகிற்கு ஆசிரிவதிக்கப்பட்ட ஒன்றாகத் தோன்றியது. அதனைச் சுற்றிலும் இன்பமும் களிப்பும் பரம்புவதை பார்ப்பது மிக ஆனந்தமாக இருந்தது. மற்றையதைப் பார்த்தாள். அது வறுமை, துயரம், துன்மை ஆகியனவற்றால் உருவானதாகத்

வாட்டும் துன்பம்

T. தர்மகுலசிங்கம் டென்மார்க் மழையும் வெயிலும் இரவும் பகலும் மாறி மாறி இயற்கை வழங்கும் ஆனாலும்... சமீபத் தமிழனுக்கே பதுங்கு குழிகளில் இடவே தீமறம் ஹியை வீழங்கும்

ஆண்கள் பெண்கள் சிறுவர் வயோதிகள் அனைவரும் ஹெலிக்கு அப்பணம் ஆகுவர் இருந்தும்... பலன்கள் கிடைக்காத பரவி மக்கள் தமது தவணைக்காய் தப்பி வாழுவர் கல்தோன்ற முன்னர் தோன்றிய தமிழிரன்று பட்டம் படித்தவர்கள் பதவீக்காய் ஏய்த்தனர் மின்னர் தோன்றிய மீஞ்சு நெஞ்சங்கள் பாதை தடுமாறி படுகுழியில் மாய்வர்-

தோன்றியது.

“இரண்டுமே இறைவனின் சித்தங்கள்” என்றான் இழவு.

“இவற்றுள் எந்த மலர் துரதிர்ஷ்டமானது? எது ஆசிரிவதிக்கப்பட்டது” என்று அவள் கேட்டாள்.

“அதனை நான் உனக்குச் சொல்லாமல் விடலாம்” என இழவு பதிலளித்தான். இந்த மலர்களுள் ஒன்று உன் குழந்தையினுடையது என்பதை மட்டும் நீ அறிந்து கொள்ளலாம். உன் குழந்தையின் விதியை - உன் சொந்தக் குழந்தையின் எதிர்காலத்தையே - நீ பார்த்தாய்.” பயத்தினால் கூச்சலிட்டாள்.

“இவற்றுள் எது என் குழந்தையினுடையது? அதை எனக்குச் சொல்! அப்பாவியான அக்குழந்தையை விடுதலை செய்! அதைத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விடு! இறைவனின் சாம்ராஜ்யத்துக்குள் அதனைக் கொண்டு போ! என் கண்ணீரை மறந்து விடு. என் கெஞ்சதல்களை மறந்து விடு. நான் செய்தவை எல்லாவற்றையும் மறந்து விடு!”

“உன்னை என்னால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. உன் குழந்தை உனக்குத் திரும்பவும் வேண்டுமா? அல்லது நீ அறியாத காணான் தேசத்துக்கு அதனைத் தூக்கிச் செல்லட்டுமா?”

அப்பொழுது அத்தாய் தன் கைகளைக் கசக்கியவாறே, முழங்கால்களிலே வீழ்ந்து, உத்தம இறைவனைப் பிரார்த்தித்தாள்.

“எக்காலமும் மிகச் சிறந்த தேயான உன் சித்தத்திற்கு எதிராக நான் செய்யும் பிரார்த்தனைகளை உன் செவிகளிலே வாங்கிக்கொள்ளாதே! என்னைக் கேட்காதே! என்னைக் கேட்காதே!” அவள் தலை அவளுடைய மார்பிலே சாய்ந்து அமிழ்ந்தது.

இழவு, அவளுடைய குழந்தையுடன் காணான் தேசத்துக்குச் சென்றான். □

சிறுகதை

அவர் மௌனமாக இருந்தார். பார்வை கடலை வெறித்துப் பார்த்தது. அன்று பெளர்ணமி. முழு நிலா கடலிலே தோய்ந்து எழுந்தது. வேகமாக அலைகள் கரையிலே பாற்குடங்கள் உடைந்து, பின் வாங்கி, புதிய அலைகளுடன் பிணைந்து, புதிய ஆக்ரோஷம் பெற்று மீண்டும் கரையை நோக்கி... 'சோறு சடுகூது அம்மா...' என்று கோப்பையை நிலத்திலே தேய்த்துக் கோப்பையும் கோபாலன், ஆரூயரத் துவக்குடன் வீட்டுக்கு வந்திருந்தான். மீசை அரும்புக்கூட இல்லை. வெறும் பொடியன். மகள் வயிற்றுப் பேரன். அவனும்...

மகனும் துப்பாக்கி தூக்கியவன் தான். அவனும் கொலை புண்டானாம். கேள்விப்பட்டது தான். உடலைக் கூடப் பார்க்கவில்லை. அலை கரைத்தடி மரிப்பதற் கிடையில் இன்னோர் அலை! இவனும்... இவன் பேரன்.

வழமையை விட இன்று கடல் வெள்ளமாக இருந்தது. பூரணையில் அப்படித்தான். இந்தக் கடலிலே பெரிய மீன்களும் சின்ன மீன்களுமாக எத்தனை மீன்கள்? சின்ன மீன்களை விழுங்கும் பெரிய மீன்கள்... பெரிய மீன்கள் மனித உணவாகவும் பலியாகின்றன... வாழ்க்கையின் போராட்டச் சக்கரம்.

கடல் அலுத்தது. பார்வை கரையிலே மேய்ந்தது. வெள்ளத்தின் சேஷ்டையால் மணல் நண்டுகள் பொந்துகளில் தங்கவில்லை. கடல் சரிக்கும் பாலுரை விளிம்புகளில், கண்களை உயர்த்தி பாவம் சேர்த்து, அலைகளின் சலனத்துக்கு ஏற்ப நண்டுகள் நடனமாடுவதான கோலம்...

அறுபது ஆண்டுகளாகப் பார்க்கும் காட்சிகள். அவர் கண்கள் மூடின. மகள் இந்த வயதில் தாலி அறுந்தவளாகத் திரிவாள் என்று அவர் கற்பனைகூடச் செய்ததில்லை. இந்திய அமைதி காக்கும் படை வந்ததும், தமிழ் இனத்திற்கு விடுதலை வந்துவிட்டதாக அவரும் குதூகலித்தார். ஆனால்... அமைதிப் படையின் துப்பாக்கிகள் ஏன் தமிழ் மக்களை நர வேட்டையாடியது? ஏன்? எப்படி? இவற்றுக்கும் அப்பால், மகளின் கணவன் - அவரைத் தந்தை போல் நேசித்த மருமகன் - இந்திய வீரத்தால் வீழ்த்தப்பட்டான். அந்த இழப்பின் வேதனையைப் பங்கிட யார் வந்தார்கள்?... வேதனை மூட்டி நெஞ்சு வலித்தது. இருக்கை நொந்தது. எழுந்து சென்று கடல் நீரில் கால்களை நனைவிடும் அற்ப ஆசை ஒன்று அவரை வளைத்தது.

'எங்கை போறாய்?' என்று மகள் பூரணம் அணை போட்டாள்.

'பிள்ளை... காலாற கரை மட்டும்...'

'வீட்டிலே விளக்கு ஏத் தேல்லை... தம்பியின்ரை இழவுக்கு இந்த ஊரே வரேல்லை...'

'நாங்கள் இதுவரைக்கும் ஒருத்தருக்கும் கெட்டுதல் செய்யேல்லை... இதுகள்... இந்தச் சனங்கள்...'

கடற்கரையில் கால் பட ஜில்லென்றிருந்தது. ஆனால் உள்ளக் கொதிப்பு அடங்கவில்லை.

'இந்த மண்ணிலைதானே பூரணத்தின்ரை புருஷனை அரையளவு கிடங்கு கிண்டித் தாட்டனாங்கள்... இந்த உப்பு மண்ணுக்கு எதை எல்லாம் தின்று திர்த்தும் பசி அடங்கேல்லை...' உப்பு மண் மீது ஒரு ஆத்திரம். அவர் தேடும் அமைதி வானத்தில் பூக்குமா?

வானத்தில் வெள்ளிகள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. ஆனாலும், இன்று பூரணையின் ஆட்சி! நிலவு நிலையற்றது. வளர்ச்சியும், தேய்வும், அமாவாசையும் அதற்கு உண்டு. அவர் கண்கள் வாடை வெள்ளியைத் தேடின.

வாடை வெள்ளி. கடலோடிகளின் வழிகாட்டி. இரட்சகன். விடிவு. அவர் கடலிலே தொழில் செய்தவர். கடல் அலைகளைக் கிழித்துச் சென்றிருக்கிறார். மழை... மின்னல்... புயல்... வெள்ளம்... கடலிலே, இயற்கை பல ரூபங்களிலே எதிர்த்தது. அவர் போராடி வாழ்ந்தவர். வாழ்க்கைக்காக, வாழ்வதற்காக, இரத்த உறவுகளின் வளத்திற்காக நித்தம் நித்தம் போராடியவர். ஜெயித்தவர். யாரும் அவரைப் போராளி என்று பாராட்டியதில்லை. தொழிலிலை கெட்டிக்காரன் என்று மெச்சியதுண்டு. அவருடைய போராட்டத்திலே வளம் பெற்ற குடும்பம் இன்று... முறிந்த பனைமரமாய், கண்ணி வெடிகளிலே உருக்குலைந்த பாதையாய்...

'பங்க'ரிலே பதுங்கி இருந்தாலும் சாவு வரும். பங்கரிலே பதுங்கியிருந்த பொழுது பாம்பு கடித்துத்தான் அவர் மனைவி செத்தவள். 'விடிவுக்காக மக்கள் இழப்புகளைத் தாங்க வேண்டும்' என்றும் சமாதானங்கள் சொல்லப்பட்டன. அந்த இழப்பைத் தாங்கினார். இந்தியப் படைகளின் அமைதி காக்கும் பணி மருமகனை விழுங்கியது. தாங்குவது தான் ஒரே மார்க்கம். செல்ல மகன் ஒருவன் ஓர் இயக்கம் மறுத்த இன்னொரு இயக்கத்திலே சேர்ந்ததினால்... அவன் செத்துப் போனான் என்றுதான் ஊரே நம்புகிறது. 'ஊர் நம்புவதை அவரால் மட்டும் நம்பாமல் இருக்க முடியுமா?'

வாடை வெள்ளி தந்த நம்பிக்கை! கரை தெரியாது கடலிலே தவித்த போது, கரைவரை

என்மகன்

- சக்தியன்

அது துணையாய் நின்றிருக்கிறது. எப்பொழுதும் வடதிசையில் நிலையாய் நிற்கும் ஒரு நிரந்தரம். ஆனால், வாழ்க்கையில் எது நிரந்தரம்?

‘சோறு சுடுகூது அம்மா...’ என்று கோப்பையை நிலத்திலே தேய்த்துக் கோப்பப்படும் கோபாலன் ஆளுயரத் துவக்குடன் திரிகிறான்! பார்வையின் இரண்டு கோணங்கள். அவனைப் போராளியாகப் பார்க்கும் ஒருகோஷ்டி. அவனைத் ‘துரோகி’ எனத் துரத்தப் போகும் ஒரு கோஷ்டி. ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களல்ல. ஒரு போராட்டத்தின் இரண்டு முனைகள்... அவர் போராளிகளுக்காக (அமைதி காத்தவர்களும் போராளிகளே) தலை கனக்க கடகத்தில் சோறு சுமந்திருக்கிறார். அந்தச் சேவை கூட அவர் மருமகனைக் காப்பாற்றவில்லை...

அவருக்கு எத்தனையோ விஷயங்கள் விளங்கவில்லை. விளங்க நினைக்கும் பொழுது குழப்பந்தான் மிஞ்சும். கோபாலன் ஆளுயரத் துவக்குடன் திரிகிறானாம். “தமிழீழம் பெற்றுத் தருவோம்; எங்களை ஏகோபித்துப் பாராளமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புங்கள்” என்று மேடைக்கு மேடை மார்பு தட்டிப் பேசினார்கள். ஏகோபித்த வாக்குப் பெற்றுப் பாராளமன்றம் போனார்கள். அவர்கள் ஆளுயரத் துவக்குகள் தூக்கியதும் இல்லை. அவர்கள் வாக்குத் தந்ததமிழீழத்துக்கு என்னநேர்ந்தது? அவர்கள் எங்கே? மேடைகள் எங்கே? சண்டமாருதப் பேச்சுகள் எங்கே? ஒலிபெருக்கிகள் எங்கே?... பேச்சை நம்பாத புரட்டியாளர்களும் இருந்தார்கள். சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டம். தேங்காயை வெடிகுண்டுகளாக மாற்றிய மாயாவிக்கள். சாதியத்தின் விடிவுக்காகத் தோன்றிய ஓர் இயக்கம், ஓர் இனத்தின் விடுதலைக்கான

போராட்ட இயக்கமாக விரிவுபடாது ஏன்? ‘அரசியல் வாழ்க்கை வேறு, சொந்த வாழ்க்கை வேறு’ என்று அவர்களுடைய தலைமைத்துவம் போதித்ததா? இன்று தமிழ் மக்களுடைய வாழ்க்கையே அரசியலாக—அதுவும் போராட்ட அரசியலாக—மாறிவிட்டதே! ‘அவருக்கு எத்தனையோ விஷயங்கள் விளங்க வேயில்லை. வாடை வெள்ளியாலேகூட வழிகாட்ட முடியவில்லை.

கச்சான் காற்று அடிப்பதற்கு வடமேற்கு மூலையில் மேகங்கள் கருக்கூட்டுகின்றன.

‘அப்பு, கச்சான் காத்து அடிக்கப் போகுது... வாவன்...’ ‘ஓம் பிள்ளை வாறன்...’ மெளனமாக நடந்தார். வீட்டுக்குள் நுழைந்தார். கிழக்குப் பக்க யன்னல் வழியாக மீண்டும் கடற்கரையையே அவர் பார்வை மேய்ந்தது... சாய்வு நாற்காலியிலே அமர்ந்தார்.

‘என்னணை அப்பு உனக்கு?’ பூரணம் பாசமும் பரிவும் குழைத்துக் கேட்டாள்.

‘இல்லைப்பிள்ளை. எனக்கு யோசனை கூடிப் போச்சு...’ அவர் சமாளித்தார்.

தேங்காய்கள் வெடிக்கின்றன... தேர்கள் எரிகின்றன... ஜனநாயகத்தின் பெயராலே திணிக்கப்பட்ட சாதியத்திற்கு எதிராகப் போராட்டம்... அது ஒரு வகைப் போராட்டம். இன்று ஆளுயரத் துவக்குகள் சுமக்கும் போராட்டம். ஒரு வகைப் போராட்டத்தில் ஒரு வகைப் பாஸிலம் கலந்துகொண்டதினால், ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப் படுவதற்காகவும் போராட்டமாம்... தமிழினத்தை அழிக்க புறப்பட்டுள்ள ஆமிச்சாரர் யார்? பாஸிலத்தின் ஏஜெண்டுகளா? ஜனநாயகத் தூதுவர்களா? பிரேமதாஸாவை ஜனநாயகந்தானே தேர்ந்தெடுத்தது?... அவருக்கு எத்தனையோ விஷயங்கள் விளங்கவேயில்லை!

வீட்டுக்கு வெளியே ஆள் அரவம். ‘யாரது? பூரணம் இருக்கே?’ வெளியே இருந்து வந்த குரல் அவருக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது.

‘நான்தான் தம்பிமாரே...’ அவர் மகள் பூரணம் வெளியே சென்றாள்.

‘அது அக்கா, உங்கடை மகன் பங்கர் வெட்டேக்க விழுந்து காலிலை காயம்... அதுதான்...’

‘ஐயோ, தம்பிமாரே என்றை புரிசனும் உங்களுக்காகத்தானே... இந்தியக் காலனுக்கு... என்றை செல்வத்துக்கும் ஏதுமெண்டால், என்னாலை...’ பூரணம் கேவினாள்.

‘அதுதான் உங்கடை அவருக்காகத்தான்...’ கால் மிதி படவே சொல்ல வந்ததை நிறுத்திக் கொண்டாள்.

‘இல்லை அக்கா... அவரை வீட்டிலே வைச்சுப் பார்க்கிறதுதான் நல்லது... உங்கடை அவரின்ரை மச்சான் சொல்லித்தான் கொண்டு வந்தனாங்கள்... கோபாலன் ஜீப்பிலைதான்...’

கோபாலன் உள்ளே கொண்டு வரப்பட்டான்.

ஜீப் செல்லும் சத்தம் தேய்ந்தது.

நிசப்தம்.

‘அம்மா’ நீ சொன்னது சரிதான்...’

‘என்னடா நடந்தது...’

சாய்வு நாற்காலியில் சிறிது சலனம். அவர் நிகழ்காலத்திற்குள் இறங்குகின்றார்.

‘இப்ப கொஞ்ச நாளா என்னைப் பாக்கிறவங்கள் சரியா மாமா மாதிரி எண்டு சொல்லுறவங்கள்... சிரிப்பும் அவரைப் போலையாம்... நடையும் அவரைப் போலையாம்... மூன்று நாளுக்கு முந்தி புதிசா வந்த ஏரியா தளபதி ‘இவன் சரியா அவனை அச்சிலை வார்த்தது போல்லை’ எண்டு சொல்லி உத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பேந்து அப்பாவின்றை மச்சான் கரிகாலனைக் கூப்பிட்டு நீண்ட நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்...!பேந்து குசு குசுக்கள்... எனக்கெண்டா ஒண்டும் விளங்

கேல்லை... நேத்து பங்கர் வெட்டிக் கொண்டிருந்தனான். இரவும், நல்ல மழையும்... திடீரென்று பிக்கான் ஒண்டு காலிலை விழுந்தது. ஆரையும் காணேல்லை பிக்கான் நடந்து வந்தே காலிலை விழுந்தது? நல்ல காலம். தலையிலை விழுந்திருந்தால் ஆள் இல்லை. தியாகிகள் பட்டியல்தான்...’

‘என்னடா சொல்லுறாய்?’ அவர் சாய்வு நாற்காலியை விட்டு எழுந்து வந்தார்.

‘தாத்தா, நீ ஒண்டும் கேக்காதை... நான் பால் குடியல்ல. எனக்கு எல்லாம் விளங்குது...’

அவர் வாயடைத்துப் போனார். அவருக்கு விளங்காத விஷயங்களும் கோபாலனுக்கு விளங்குதாம்!

‘அரசாங்கத்தோடை பேச்சுவார்த்தைகள் துவங்கினாலும் துவங்குமாம்...’ என்று கோபாலன் அவருக்குப் புதினம் சொன்னான். ‘மாஓவும் அப்படித்தானாம் போராடிக் கொண்டே அரசாங்கத்தோடை பேச்சுவார்த்தைகளும் நடத்தினவராம்...’ நேற்று முளைத்து இன்று முதிர்ந்தவனைப் போல விளக்கினான்.

‘அந்த மனிஷனின் கொள்கைக்காத்தானே உன்ரை மாமாவாழ்ந்தவன்...’ அவர் மகனை நினைத்துக் கொண்டார். சோகத்தினூடே, ஒரு வகைப் பெருமிதமும்.

தாத்தாவுக்கும் பேரனுக்கும் இடையில் மெளனம். மெளனம் அவர்கள் விளங்கும் மொழி.

‘தாத்தா, மாதகலாலை இந்தியா போகப் போறன்...’

‘ஆர் சொன்னது?’

‘அவர்தான் கரிகாலன் மாமா சொன்னவர்... விடியுறதுக்குள்ளை வருவார்! அதுக்கிடையிலை உன்னையும் அம்மாவையும் பார்க்கத்தான் வந்தனான்...’

‘அந்தப் பொடியன் நல்லவன். சொன்னதை செய்வான்...’

உன்ரை மாமாவைப் போலையதுணிவானவன்... உன்ரை மாமாவுக்குத் துணிவோடை மாறாத கொள்கையும் இருந்தது...’ அவருக்கு ஏதேர் வெல்லாம் பேசவேண்டும் என்ற தவிப்பு. விளங்கியதும் விளங்காததுமான விஷயங்கள்.

‘தாத்தா... எனக்கு மாமாவின் கொள்கை தெரியாது. அவரின்ரை அன்பும் பாசமும் தெரியும். என்னைப் பொறுத்தவரை என்றை மாமா இன்னமும் சாகவில்லை. அவர் உயிரோடைதான் இருக்கிறார்...’

அவர் கோபாலனைத் தன் மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டார். பேரனை அல்ல. மகனையே அணைத்துக் கொள்வதான ஒரு சுகம் அவருக்குப் பொசியலாயிற்று...’

மாதகலிலிருந்து புறப்படப் போகும் படகுக்கு வழி காட்டக் கூடிய வாடை வெள்ளியை, யன்னனுக்கு வெளியே, அவருடைய பார்வை தேடலாயிற்று...’

□

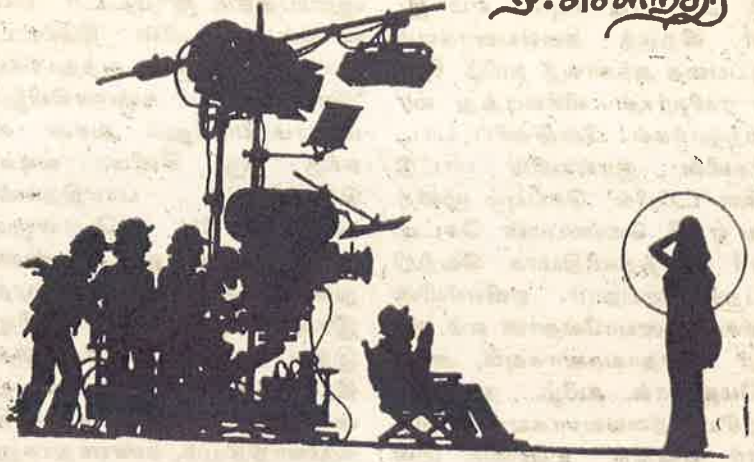
ஓவியர் ரி. செளந்தர்

இந்த இதழில், கதைகளுக்கான சீத்திரம்-முகப்பு மூவண்ண ஓவியங்களை வரைந்தவர் ஓவியர் ரி. செளந்தர், டென்மார்க்.

தமிழ்ச்சினிமா ஒரு பார்வை

சி.செனந்திரர்

சினிமா என்னும் ஊடகம் சக்தி வாய்ந்த மக்கள் தொடர்புச் சாதனமாக நிலைத்துள்ளது. ஐயம் இல்லை. அது பொழுதுபோக்குச் சாதனமாகவும் பயன்படுகின்றது. ஓவியம், சிற்பம் போன்ற கலைகளுக்கில்லாத ஒரு சிறப்பும் சினிமாவுக்கு வாய்த்துள்ளது. ஓவியமும் சிற்பமும் ஒரு கலைஞனின் தனித்துவ சிருஷ்டி ஆற்றவையும் நோக்கையும் உள்ளடக்கிய வெளிப்பாடாகும். எனவே கலைஞனின் தனித்துவம் அழுத்தம் பெறும். ஓர் ஓவியக் கலைஞன் சொல்ல வரும் சங்கதியை ரளிகன் முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொள்வான் என்பதற்கான உத்தரவாதமும் இல்லை. சினிமா அப்படியல்ல. அங்கு பல கலைஞர்களுடைய ஆற்றல்கள், ஒரு சங்கதியை நேர்த்தியாகச் சொல்வதற்காக ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. ஒத்திசைவும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. அச்சவண்டு. பேச்சு உண்டு. இசை உண்டு. காலம், களம், பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றை அழுத்தவல்ல உத்திகளும் உள். இவற்றினாலும் சினிமா செப்பமான கலைவடிவமாக மட்டும் அல்லாமல், பலதரப்பட்ட மக்களுடைய ரஸனையையும் ஈர்க்க வல்லதாகவும் உயர்ந்துள்ளது.

இந்தியாவிலிருந்து பல்லாயிரக் கணக்கான சினிமாப் படங்கள் வெளிவந்துவிட்டன. இவற்றுள் நல்லன என்று எத்தனை தேறும்? எண்ணிக்கையைப் பொறுத்த அளவிலே தமிழ் சினிமாவின் பங்களிப்புச் சோடை போனதல்ல. தமிழ்த் திரைப்படத்துக்கு ஐம்பது தாண்டிய வயதும்! வெளிநாடுகளிலே வாழும் தமிழர்கள் தமிழ் சினிமாவைப் பிரதான பொழுதுபோக்குச் சாதனமாக மட்டுமல்லாமல், தூரங்களினால் அறுந்து பட்டிருக்கும் கலாசார உறவு சாதனமாகவும் நாடும் பரிதாபமும் விடிந்துள்ளது. இதனாலும்,

தமிழ் சினிமாவை மீள்பார்வை செய்யும் ஓர் அக்கறை எனக்கு ஏற்படுகின்றது.

ஆரம்ப கால இந்திய சினிமா இந்திய மேடை நாடகங்களின்புதிப்பாக அமைந்தது. அந்த அளவுக்கு நாடகப் பாதிப்பு கோலோச்சியது. சினிமா வந்த காலத்திலே பம்பாய்-பார்சிகளாலே உருவாக்கப்பட்டிருந்த மேடை நாடகப் பாங்கம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. பார்சி நாடகக்காரர்கள் ஆங்கிலேயர்களாலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மேடை உத்திகளை உள்ளூங்கி, தமது நாடகங்களிலே புகுத்தினர். மேடை நாடகங்களிலே தேவையான கதைகளை இந்திய இதிகாச மரபிலே மலிந்து கிடந்த அநேக கதைகளிலிருந்து பொறுக்கி எடுத்தனர். அக்கால ரஸனையை ஒட்டி இசையும் பாடலும் இந்நாடகங்களிலே சிறப்பிடம் பெறலாயின. இந்த மேடை நாடகங்கள் இந்திய நாடக மரபு சார்ந்தன வல்ல. அவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியாகத் தோன்றியவையுமல்ல. இருப்பினும், இவை வர்த்தக ரீதியான வெற்றியைப் பெற்றன,

பம்பாயில் 1852 ஆம் ஆண்டில் மேடையேறிய 'ஹரிசந்திரா' பெற்ற வெற்றி இதற்கு உதாரணம். கலையின் வெற்றியைப் பண வசூலை அளவுகோலாகக் கொண்டு கணக்கிடும் வியாதி அப்பொழுதே தொற்றிக் கொண்டது எனலாம். இந்திய நாடக மரபினைக் கைவிட்டு, எவ்வித சிருஷ்டி பிரக்ஞையுமின்றி, லாபம் ஒன்றைக்குறிக்கோளாகக் கொண்டு பம்பாய்க்காரர் செய்த கலப்பட வியாபாரம் 'இந்தியப் பணி' என்று கூறும் அளவுக்கு உச்சம் பெற்றமை அவப்பேறாகும். இருப்பினும், அதுவே இன்றளவும் சராசரியான இந்தியக் கலைஞருடைய இலட்சிய தர்சனமாக அமைந்துள்ள நோய்க்கான மூலத்தையுள் சுட்டுகின்றது.

இத்தகைய ஒரு போலியான கலைப்பின்னணியிலேயே ஆரம்ப காலத் தமிழ் சினிமா பிறந்தது! இதனால் பாடக்கூடியவர்களே நாடகர்களாக வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. கிட்டப்பா, செல்லப்பா, தியாகராஜபாகவதர், பி. யு. சின்னப்பா, கொத்தமங்கலம், சீனு, ஹொன்னப்ப பாகவதர், தண்டபாணிதேசிகர், பி. எஸ்

கோவிந்தன், டி. ஆர். மகாலிங்கம் போன்ற பாடகர்கள் ஆரம்பகால தமிழ் சினிமாவிலேகதாநாயகர்களாகத் தலைநிமிர்ந்து பவனிவந்தார்கள். செல்லப்பா தமிழறியும் பெருமாளாகவும், எம். ஜி. ஆர். விறகுத் தலையனாகவும் நடிப்பதை அக்காலத் தமிழ் சினிமா ரஸிகர்கள் விலிடித்து வரவேற்றார்கள்! பின்னணிப் பாடகர்களின் குரல்களின் பாட்டுகளை 'டப்பிங்' செய்யும் முறையை ஏ. வி. மெய்யப்பன் செட்டியார் வர்த்தகரீதியாக வெற்றி பெறச் செய்தார். ஏவிஎம்மின் இச்சாதனையாலேதான் எம். ஜி. ஆர் கதாநாயகனாகவும், அந்த இமேஜினால் தமிழ் நாட்டின் அரசியல் தலைவராகவும் உயர்ந்தார் என்கிற உண்மை இன்றைய தலைமுறையினர் வசதியாக மறந்துவிட்டார்கள்.

எம். ஜி. ஆரின் உயர்வுக்கு இன்னொரு விபத்தும் உதவியது என்பதையும் நாம் மறக்கலா

காது. அதுதான் மூச்சு விடாமல் தம்பிடித்து வீர வசனம் பேசும் பாணி! அடுக்கு வசனங்களுக்கு முக்கியத்துவங் கொடுக்கும் சினிமாப் பாணிக்குக் கை கொடுக்க ஆரம்பத்தில் ஜூபிட்டர் பில்ம் ஸாரும், மாடர்ன் தியேட்டர் ஸாரும் முன் வந்தார்கள். 'இளங்கோ' கண்ணகியிலும், மஹாமாயாவிலும் வசன வீச்சுக்கு ஒரு சினிமா வடிவம் கொடுத்தார். பாரதிதாஸன் 'வளையாபதி' 'பொன்முடி' ஆகிய படங்களிலும், அண்ணாதுரை 'வேலைக்காரி', 'முதல் இரவு' ஆகிய படங்களிலும் இந்த அடுக்கு மொழிகளுக்கு திராவிடக் கழகச் சாயம் பூசினார்கள். அந்தக் கர்லத்தில் கருணாநிதியும், கண்ணதாசனும் சேலத்திலும், கோவையிலும் அமைந்த சினிமாப் பட்டறைகளிலே தொழில் பயின்றுகொண்டிருந்தார்கள். கருணாநிதி எதையும் சீக்கிரம் கற்றுக் கொள்ள

வல்லவர். இந்த வல்லமையை அவர் சிவாஜியின் சினிமா நுழைவுக்குப் பூபாளமாகத் திகழ்ந்த பராசக்தியிலே நாட்டினார். 'ஓடினாள் ஓடினாள்...' என்றும், 'பார்ப்பானை அடித்தேன், கோயில் கூடாது என்பதற்காக அல்ல. கோயில் கொடியவர்களின் கூடாரமாகக் கூடாது என்பதற்காக...' ஆகிய வசன விசனங்கள் இன்றும் நினைவுக்கு வருகின்றன. வசனச் சித்து விளையாட்டுகளைக் கருணாநிதி 'மனோகரா'வில் ஒரு நுண்கலை போன்று பம்மாத்துக் காட்டிப் பிரமிக்க வைத்தார். கருணாநிதியின் சினிமா வசன வெற்றியைக் கண்டு, அண்ணாதுரை சினிமா விலிருந்து வெற்றிகரமாக வாபஸ் வாங்கினார் என்று நினைக்கவும் இடமுண்டு. அண்ணாவின் ரங்கோன் ராதைக்குக் கருணாநிதியே வசனம் எழுத வேண்டிய பரிதாபம். மக்களின் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு ஒவ்வாத இதிகாசக்

-சிம் பக்கத் தெராட்சி

"இனி என்ன செய்யிறது? அவங்களோடே சேட்டை விட்டால் விடுவாங்களே? அவங்கள் ஐம்பத்தெட்டிலை செய்தது எனக்கு நேத்தெண்டாப்பேர்லை கிடக்கு..." என்று புகையை இழுத்து அசைப்போட்ட சோம சுந்தரத்தார், "நீங்களும் ஓடிக் களைச்சுப் போனியன். முதலிலை தேத்தண்ணிப் பாட்டைப் பாப்பம்... பேந்து ஒரு சாப்பாடும் ஒழுங்கு பண்ணத்தான் வேணும். ஒமோம்... ராப்பட்டால் திண்ணையிலும் கோடிப்பக்கமும் படுக்கலாம்... ஒரு அந்தரத்துக்கு உதவாமல்... ஆமிக்காரங்கள் இந்த ஒழுங்கைப் பக்கத்தாலை வரமாட்டாங்கள்..." எனத் தாராளமாக அபயமளித்தார்.

6

வெயில் படவில்லை. தணியுது. வந்தவர்களுடைய பதட்டம்

இலேசாக வடிகிறது. பசியின்கிள்ளலும்.

சிலரது கண்கள் உடையாரின் குஷிணிப் பக்கம் ஆர்வப்பார்வை நீட்டுகின்றன. உடையாரின் பேத்தி உள்ளேயிருந்து சோடாப் போத்தல்கள் சிலவற்றுடன் வருதல் காட்சியாகியது. போத்தல்களின் விநியோகம்.

மீண்டும் சோடாப் போத்தல்களின் வருகையும் விநியோகமும். காந்தன் மாஸ்ரருக்கும் ஒரு போத்தல் கிட்டியது.

சோமசுந்தரத்தார் குஷிணிப் பக்கமாகப் போனார்.

போத்தல்களில்! அரை வாசிக்குத் தேநீர். ஒரு மிட்டு விழுங்கித் தொண்டை நனைத்தவர்களும் உண்டு.

ஒருவன் போத்தலை உடைப்பது போல நிலத்திலே போட்டான்.

"காந்தன் மாஸ்டரின்ரை பேச்சைக் கேட்டு இந்தப் பக்கம்

வந்தது பேய்த்தனமாப் போய்ச்சு... எளிய சாதியளுக்குக் குடுக்கறது போல, போத்திலிலை தேத்தண்ணி... உடையாரின்ரைப் பெருமை கொடிகட்டிப் பறக்கூது!... தமிழனுக்குத் தமிழன் உப்பிடிச் செய்தால், சிங்களவன் செய்யிறது என்ன பிழை?... உடையாரின்ரை கோடிக்கைபடுக்கறதை விட, ஆமிக்காறங்களிட்டை குடு வாங்கிச் சாகலாம்..."

"வாறனீங்கள் வாங்கோ... நாங்கள் வைரவர் கோயிலடிக்குப் போறம்..."

ஓரிரண்டு தேநீர் போத்தல்கள் உடைந்தன...

காந்தன் மாஸ்ரர் மெளனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

கடற்கரைப் பக்கமாக இப்பொழுது வெடிச் சத்தம் கேட்கவில்லை!

□

கதைகளை ரஸித்த மக்களுக்கு, 'ஓன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்' என்று ஏதேதோ புதிதுகளைச் சொல்வதாகப் பாவனை செய்வதற்கு அடுக்கு வசனங்களை தி.மு.க.வினர் ஆளுவதற்குக் கருணாநிதி ஆசானாய் உயர்ந்தார். 'இல்லாத ஒரு திராவிடநாட்டை மீட்கப் போவதாக' இவர்கள் வீர வசனங்கள் பேசினார்கள். சினிமாக்கவர்ச்சியை அரசியல் ஆதாயம் பெறக்கூடிய கருவியாகப் பயன்படுத்தலாம் என்பதை 'அறிஞர்' அண்ணாதுரை விண்டு காட்டி, 'கலைஞர்' கருணாநிதி வசனமாகவும் கவிஞர் கண்ணதாசன் பாடலாகவும் உருக்கொடுக்க, 'புரட்சி நடிசு'ராக எம்.ஜி.ஆரும் 'சிம்மக் குரலோ'னாக சிவாஜியும் நிமிர்ந்தார்கள். அன்று தமிழ் சினிமாவைப் பீடித்த இந்த வியாதி, இன்றளவும் தமிழ் நாட்டின் அரசியலைப் பீடித்த வியாதியாகவும் நிலைத்துள்ளது. இதற்காக அவர்களைக் குறை கூறுவதா, அல்லது அக்கூற்றுக்களை அற்புத அரசியற் சித்தாந்தங்களாக மருண்டு கூத்தாடும் 'தொண்டர்' கூட்டத்தைக் குறை கூறுவதா என்கிற ஆராய்வு இக்கட்டுரை பின் Scope ர்கு அப்பாற்பட்டது!

தமிழ்ச் சினிமாவில் சிவாஜியின் வருகை ஒரு திருப்புமுனையாகும் என்று விஷயம் அறிந்தவர்களும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை, சிவாஜி சினிமா ஊடகத்தினை உரிய முறைப்படி புரிந்து நடித்ததாகத் தோன்றவில்லை. சினிமாவில் கமராவின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. நாடக உத்திகள் அதற்குப் பொருந்தாது. ஒரு கண்ணின் நுட்பமான அசைவினைக் கூடச் சினிமாவிலே துல்லியமாகக் காட்டி விட முடியும். சிவாஜியின் அங்க அசைவுகள் நடை, அபிநயம் அனைத்தும் அடங்கிய பாணி Original ஆகவே நாடகபாணி! Over-acting நாடக

பாணி. இந்தப் பாணியை கமரா மூலம் பார்க்கும் பொழுது, அலுப்புத் தட்டிச் சுவையற்றதாகி விடுகின்றது. பின்னர் வந்த சமலஹாசன், பிரதாப் போன்றோருக்கு இருந்த சினிமா பிரக்ஞைகூட சிவாஜிக்கோ, அவரை உருவாக்கிய தி.மு.க.வுக்கோ இருந்ததில்லை. (அ.தி.மு.க. என்று பிரித்துப் பேசத் தேவை இல்லை. 'இரண்டும் ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள்' என்பது காமராஜரின் பொய்யா மொழியாகும்.) தமிழ்ப் படங்களைப் பிற மொழிப் படங்களின் தரத்திற்கு எடுக்க வேண்டும் என்கிற பிரக்ஞை சிலருக்கு இருந்திருக்கின்றது. ஜெயகாந்தன், ஜெயாரதி, பாஸு மகேந்திரா ஆகியோர் இந்தப் பிரக்ஞையாளர்கள் ஒரு சிலரே. 'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்', 'தண்ணீர் தண்ணீர்', 'கண்சிவந்தால் மண்சிவக்கும்', 'ஏழாவது மனிதன்', 'விடு' ஆகியன சாதனைகளல்ல. சரியான திசையிலே நடத்தப் பட்ட பரிசோதனைகள் என்று நினைத்துச் சந்தோஷப்படலாம். By the way, இந்தப் படங்களுக்குப் பின்னாலே சத்தியமாய் நின்ற கலைஞர்களுடைய Commercial address ஸ்கூள் உங்களுக்குத் தெரியுமா?

நான்கைந்து சண்டைக் காட்சிகள், இரண்டு 'குறாப்' நடனம்(கபரே என்றால் better), நிறைய மை பூசிய பெண்கள், ஒரு குளியல் காட்சி (உடலோடு நனைந்த உடை தெரிதல் better), ஓடிப் பிடித்து விளையாடும் காதலர்கள், ஒரு 'வித்தியாசமான' (பேட்டிகளிலாவது) உச்சக் கட்டம்! இவற்றைக் கலந்த ஒரு சாம்பார்தான் தமிழ் சினிமா. எதார்த்தமான எழிலோ, ஆழமான கதையம் சமோ, மனதைத் தொடும் பாத்திரமோ கிடையாது. இவற்றை எல்லாம் தமிழர்கள் ரஸிக்க

மாட்டார்கள் என்பது தமிழ்ச் சினிமா பிரமாக்களின் திடமான நம்பிக்கை! மாங்காய் புளித்ததோ? வாய் புளித்ததோ?

மனித வாழ்க்கையின் எத்தனையோ துறைகளிலே வியத்தகு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. சாதனைகள் பெருகுகின்றன. பிற மொழிகளில் சினிமாவும் புதியன் சர்த்தித்துள்ளன. எம்.ஜி.ஆர்.-சிவாஜி-ஜெமினிகர்லத்திலிருந்தே, கடந்த முப்பத்தைந்து நாற்பது ஆண்டுகளாக, தமிழ் சினிமாவிலே காதலிகளை ஓடவிட்டுக் காதலர்கள் துரத்திப் பிடித்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள்! இந்த ஓடிப் பிடிக்கும் விளையாட்டிலே எப்பொழுது தான் சலிப்பு ஏற்படப் போகின்றதோ? நாற்பது வருடங்களுக்கு முந்தி வந்த ஆங்கிலப் படங்களைத்தான் இன்றும் தமிழ்ப் படங்கள் 'காப்பி'யடிக்கின்றன. படத்திலே தோன்றும் ஒரு பாத்திரம் வில்லனா, கதாநாயகனா என்பதை முதற் காட்சியிலே நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். 'மக்களே போல்வர் கயவர்' என்றார் வள்ளுவர். இதைச் சொன்னால், 'வள்ளுவருக்கு என்ன தெரியும்?' என்று நமது தமிழ்ச் சினிமாக்காரர் நமக்கு lecture அடித்துக் கழுத்தறுத்து விடுவார்கள். ஆளை விட்டால் போதும்!

ஆங்கில சினிமாக்காரர்களுக்கு உள்ள மூலதன வசதிகள் தமக்கில்லை என்று கூறித் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. மதுரையில் அற்ப ஆயுளிலே மரணித்த தமிழ் ஸ்டூடியோ ஒன்றிலே பதியம் போடப்பட்டது தான் சிங்கள சினிமா. சில காலம் தமிழ் சினிமாவை மொழி மாற்றஞ் செய்தே அது நடைபயின்றது. இன்று, 'சர்வதேச ரீதியில் சிங்கள சினிமா பரிசுகள் பெற்று, தரத்திலும் முன்னணியில் நிற்கின்றது. இன்றும் சிங்கள சினிமா ஒரு தமிழ்ச் சினிமா

நடிகர் பெறும் ஊதியத்தினை மட்டுமே, படத்திற்கான முழு 'பட்ஜட்' டாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்றது.

மேலை நாடுகளில் இந்திய சினிமா என்றால் சத்யஜித் ரே, மிருணாள்சென் போன்றவர்களையே நினைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். சிவாஜியோ, கமலோ, பாலசந்தரோ, பாரதிராஜாவோ, மணிரத்தினமோ அவர்களுக்குத் தெரியாத பெயர்கள். ரேயும் சென்னும் வங்கம் தந்த கலைக் கொடைகள் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். வங்கம் காட்டிய வழியில் மலையாளப் படங்களும், கன்னடப் படங்களும் சர்வதேச அரங்கில் தலைநிமிர்த்தத் துவங்கியுள்ளன. மலையாள படடைரக்டரான அடூர் கோபாலகிருஷ்ணனின் சர்வதேச அங்கீகாரம் சிறப்பானது. 'அவருடைய 'எலிபதாயம்' வெற்றி நாட்டியது. இந்தப் படம் நிலவுடமைச் சமுதாயத்தின் அந்தத்தை விசாரணை செய்கின்றது. இவரது படங்கள் தியான நிலைப்படங்கள் (CONTEMPLATIVE); சிந்தனையில் ஆழ்த்துபவை. வங்கத்து முன்னோடிகளைப் போலவே, மலையாளக் கலைப் படங்களும் பிரதேச மக்களுடைய வாழ்க்கையையும் கலையையும் ஏனைய மரபுச் செழுமைகளையும் சிதைக்காமற் பிரதி பலிக்கின்றன. ஆனாலும், தமிழர்களோ 'வெற்றிப் படங்கள்' தயாரிப்பதாகச் சயதம்பட்டம் அடித்துக் கொள்ள வெட்கப்படுவதில்லை. இந்த வகைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டு டி.ராஜேந்தர். கனடாவி லிருந்து வெளியாகும் சஞ்சிகை ஒன்று 'கள்ளி உனக்கேனடி உள்ளி' என்று நக்கலடிக்கும் அளவுக்கு அவர் பெயர் நானுகின்றது. தமிழ் சினிமாவின் வெற்றி FORMULA வை ரஸிகர்கள் எவ்வளவு தூரம் ஏற்றுள்ளனர் என்பதை வீடியோவில் படம் பார்க்கும் பொழுது துல்லியமாக அறி

யலாம். தமிழ்ப்படம் துவங்கி 10 நிமிடங்களுள் ஒரு காதல் பாட்டுத் துவங்கும். உடனே 'அதை ஓடவிடு' என்று ரஸிகர்கள் ஆணையிடுவார்கள். காதற்காட்சிகள் மட்டுமல்ல, சண்டைக் காட்சிகளுக்கும் டான்ஸ் காட்சிகளுக்கும் (குயிலிகளும் சாந்திகளும் ஒரு கச்சையுடன் ஆடினாலும்) இந்த 'ஓடவிடும்' மரியாதை கிடைக்கும்! இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், இந்த 'ஓடவிடும்' சக்கைகள், படங்களைத் தியேட்டர்களிலே ஓட்டுவற்கான 'ஊக்கிகள்' என்று தமிழ் சினிமாக்காரர் இன்றளவும் சத்தியமாகவே நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!

அண்மைக் காலத்தில் தமிழ்த் திரையுலகில் மிகவும் பிரபல்யமாக அடிபடும் பெயர் மணிரத்தினம். இவருடைய 'நாயகன்' படத்தைப் பற்றிக் பெருமையடித்துக் கொண்டார்கள். OSCAR AWARD ற்கான படம் என்று கூடக் கூத்தாடினார்கள். நாயகனுக்கும் 'ஓஸ்கர்' அவாட்டுக்கும் முடிச்சப் போடுவதே தமிழ் சினிமாக்காரரின் அறியாமையை வெளிச்சமிட்டுக் காட்ட உதவும்! MARLON BRANDO நடிக் GOD FATHER படத்தின் ஒரு தமிழ்க் காப்பியே நாயகன். அசல் காப்பியல்ல என்று காட்டுவதற்காக, 1982 இல் வெளியான ONCE UPON A TIME என்ற படத்திலுள்ள சம்பவங்கள் சிலவற்றை உருவி நாயகனிலே சேர்த்தமையை மணிரத்தினத்தின் 'கலாமேதமை' என்று போற்றுவதா? கடத்தல் பொருளும், உப்பு மூட்டைச் சங்கதியையும் மட்டுந்தான் திருடினார், என்று சொல்வதற்குமில்லை. GOD FATHER வரிசையில் மூன்றாம் பாகமும் அண்மையில் வெளிவந்து விட்டது. அந்த GOD FATHER ரில் அராஜகங்களையும், அக்கிரமங்களையும் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. அவன் கொடியவனே. கொடியவ

னின் கதை. அவ்வளவுதான். ஆனால், நாயகனில் அப்பாத்திரம் மக்களுக்காகப் புரட்சி செய்வதாகக் கதை பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்டத்தில் 'நாயகன்' கமலுக்கு மார்லன் பிரண்டோ போலவே மேக்கப், கமல் பல இடங்களிலே மார்லன் பிரண்டோ பாணியை பின்பற்றி தனது இயல்பைக் கோட்டை விட்டதாகவும் எனக்குத் தோன்றுகின்றது.

கலைஞர் பலருடைய கூட்டு முயற்சியாகவே சினிமா உருவாக் கப்படுகின்றது. இவற்றின் இணைப்புக்கும், ஒத்திசைவுகளுக்கும் இயக்குநரே தளகர்த்தன்; தத்துவக்காரன். ஆனால், தமிழ் சினிமாவில் இயக்குநர்கள் செல்வாக்குள்ள ஒரு நடிகருக்கோ இசையமைப்பாளருக்கோ எடுபிடிகளாக மாறியிருப்பது மகா கேவலமாகும். ஒரு இசையமைப்பாளரைச் சூியனாக உருவகப்படுத்தி ஒரு சினிமாவுக்கு விளம்பரஞ் செய்யும் 'சாதனை' தமிழிலே தவிர உலகத்தில் எங்கும் நிகழ்ந்ததில்லை. இவற்றை விஸ்தரமாகச் சொல்வதற்கு, தமிழ் இனத்தின் சீரழிவுக்குத் தமிழ் சினிமாவும் ஒரு BAROMETER ஆக மாறியிருப்பதுதான் காரணம். பணத்திற்காக எதையும் செய்யத் தயாராக இருக்கும், சமூகப் பிரக்னை கிஞ்சித்தும் இல்லாத வக்கிர புத்திக்காரர்களே தமிழ் சினிமாவைக் குத்தகை எடுத்து விட்டார்களா? சமுதாயத்தைத் தமது பணத்தாசையினால் எவ்வாறு இவர்கள் சீரழிக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவல்ல சத்திய கலைஞர்கள் தமிழர் மத்தியில் இல்லையா? சினிமாவுக்குக் கதை என்றதும் உச்சக்கட்டம் என்ன? என்பதுதான் கேள்வி. எந்த நடிகனைப் போடுவது என்றதும், 'அவருக்கு 'மார்க்கட்' எப்படி இருக்கிறது?' என்பதுதான் கேள்வி. நடிகை என்றதும் 'அவ

ஞடைய மார்பளவு என்ன?' திறமைகளோ, பாத்திரப் பொருத்தமோ தேவையில்லை! தமிழில் அத்தி பூத்தாப் போல நல்ல நாவல்களும் வந்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றித் தமிழ் சினிமாக்காரருக்கு அக்கறையில்லை. சத்யஜித்ரே தாம் இயக்கிய 'பதர் பாஞ்சாலி' என்ற சினிமாவுக்கான கதையை BIBHUTI BANERJI யின் நர்வலி விருந்தே பெற்றார். இப்படம் 1956ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்து, அதே ஆண்டில் சர்வதேசப் பட விழாவில் ஆசியாக் கண்டத்தின் மிகச் சிறந்த படத்திற்கான பரிசைப் பெற்றது. 'பதர் பாஞ்சாலி' ஒரு வறிய பிராமணக் குடும்பத்தைப் பற்றிய கதையைச் சொல்லுகின்றது. பாத்திரங்களுடைய வாழ்க்கை அற்புதமாகவும் எதார்த்தமாகவுஞ் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. கதையின் நாயகன் அப்பு, அவன் சகோதரி துர்க்கா, பாட்டி ஆகிய பாத்திரங்கள் அப்படத்திலே நம்கண்முன்னால் வாழ்கின்றார்கள். முதற் பாகத்திலே அப்பு சிறுவனாக உலாவுகிறான். மற்றைய இரண்டு பாகங்களிலும் அப்பு இளைஞன்; வளர்ந்தவன். கதையும் சகோதரியும் இந்தக் பின்பு அப்பு தாயுடன் வாழ்கின்றான். தாய் - மகன் பிணக்கம் மிக நுணுக்கமாக, மனதைத் தொடும் வண்ணம், கலைப்பதுடன் படமாக்கியுள்ளார். இயற்பண்பியல் அந்தப் படைப்பிலே அழகு சேர்க்கின்றது. ஆனால், மிருணாள் சென்னின் படங்கள் சமூகப் பிரக்ஞையுடன் அரசியற் பிரச்சனைகளை அணுகுகின்றன. இவர் எழுபதுகளில் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற நக்ஸல்பாரி எழுச்சியை மையமாக வைத்தும் ஒரு படம் எடுத்துள்ளாராம். இப்படத்தினைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்கு இதுவரை கிட்டவில்லை.

இவர்களைப் பார்க்கிலும்

என்னை மிகவும் கவர்ந்த சினிமாக்காரர் ஜில்மாஸ் குன்னே (YILMAZ GUNNEY) என்பவராவர். இவர் துருக்கி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். நடிக்கராக நுழைந்து, இயக்குநராய் மலர்ந்தவர். துருக்கியில் வாழும் 'குருடிஸ்' மொழி பேசும் இனத்தைச் சேர்ந்தவர். குருடிஸ் மொழி துருக்கியில் தடை செய்யப் பட்டுள்ளது. குருடிஸ் மக்கள் ஈரான், ஈராக், சிரியா, துருக்கி, ருஷ்யா ஆகிய ஐந்து நாடுகளில், பெரும்பாலும் எல்லைப் புறங்களிலே வாழ்கின்றார்கள். தங்களுடைய மொழிக் காகவும், சுதந்திரத்திற்காகவும் கௌரவத்திற்காகவும் நெடுங்காலமாகப் போராடிவருகின்றார்கள். இந்தியாவிலே அந்தியப் போட்டிகளிலே அவர்களுடைய உரிமைகள் சூதாட்டக் காய்களாக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களது போராட்டம் ஈராக், ஈரான் துருக்கி ஆகிய நாடுகளிலே துண்டிப்பிட்டு நிற்கிறது. இவர்களுடைய விடுதலை எழுச்சிகள் கோமான முறையிலே ஒடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஜில்மாஸ் குன்னேயின் படங்கள் இந்த எழுச்சிக்கு ஜீவன் ஏற்றும் விதமாகவும் அமைகின்றன. இவர் இயக்கிய 'வழி' (YOL) என்ற படம் 1961 ஆம் ஆண்டில் சர்வதேசப் பட விழாவில் மிகச் சிறந்த படத்திற்கான 'தங்க சினிமா'யைப் பரிசைப் பெற்றது.

இப்படம் நான்கு கைதிகளைப் பற்றியது. நீண்ட சிறை வாசத்தின் பின்னர் திரும்பும் கைதிகள் தங்கள் குடும்பங்களிலும், சமூகத்திலும் நடக்கும் அநீதிகளையும் கொடுமைகளையும் கண்டு மனங் கலங்கி, அவற்றின் விழுத்திக்காகப் போராடுவதாகப் படம் அமைந்துள்ளது. இப்படத்தில் வரும் சம்பவங்கள் பல என்பதுகளில் இலங்கை ராணுவத்தினர் யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளிலே செய்த அட்டூழியங்களை

நினைவு படுத்துகின்றன... நாய்கள் குரைப்பது திகில் ஊட்டவல்ல காட்சியாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவருடைய படங்கள் சமூகப் பிரச்சனைகளை மக்கள் மன்றத்திலே நிறுத்தின. இதன் காரணமாக, பல முறைகள் துருக்கிய அரசினாற் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். மார்க்ஸிஸ - லெனினிஸ - மாவோஸிஸ கோட்பாடுகளை ஏற்றுள்ள துருக்கிய கம்யூனிஸ்ட் ஆதரவாளர் என்ற வகையிலும் அவர் இன்னல்களுக்குள் ஆளானார். இந்த அடக்குமுறைகளிலிருந்து தப்பியோடி பிரான்ஸில் தஞ்சம் புகுந்தார். அங்கிருந்தும் தமது பணியை ஊக்கமுடன் தொடர்ந்தார். துருக்கி அரசின் துரகிஸ வெறியாட்டத்தைத் தமது படங்கள் மூலம் உலக அரங்கிலே அம்பலப்படுத்தினார். குருடிஸ் மக்களுடைய இயக்கங்கள், தவிப்புக்கள், தாகங்கள் ஆகியவற்றினைச் சித்திரிக்கும் போழுதும், உலகளாவிய மனித நேயத்தினைத் தமது படங்களிலே கலைத்துவம் பொருந்திய ஊடுபாவாகவும் பின்னிய கலைச் சித்தர் இவர்! இவர் இன்று உயிருடன் இல்லை. இது, குருடிஸ் மக்களுக்கும், உலகப் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடைய விடுதலை இயக்கங்களுக்கும், உலக சினிமாக்கலைக்கும் பாரிய இழப்பாகும்.

சர்வதேச அரங்கிலே, சினிமாத் துறையிலே, முகிழ்ந்து வரும் புதிய கலைப் படைப்புகளைப் பார்க்கும் பொழுது, என் மனத்தினைத் தவிர்க்க இயலாத ஆசை ஒன்று அரிப்பதை உணர்கின்றேன். தமிழ் மான உணர்வும், மனித ரோஷமும், சத்திய கலா தேசிப்பும் உள்ள ஒரே யொரு கலைஞன்—தமிழ்க் கவிதைக்குப் புதிது பெய்த பாரதியைப் போன்ற ஒரு வெறியன்—தமிழ் சினிமா உலகில் தோன்றுவானா? எப்பொழுது...? □

தமிழ்ச் சே தாசகம்

எல்லைக் கட்டுடைய வசதி களைக் கொண்டு, தமிழ்ச் சே விப்பாக வெளிவரும் இந்தச் சஞ்சிகைகள், ஈழத் தமிழர்தம் இலக்கிய ஆக்கவீறுக்கும், ஒரு புதிய தலைமுறையின் படைப் பாற்றலுக்கும் சான்றாக அமைந்துள்ளமையும் பெருமைக்குரியதே.

ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 'டென்மார்க் முரசு' என்ற பெயரில், வெளிவந்த சஞ்சிகை முதலாவது தமிழ்ச் சஞ்சிகை என்கிற கௌரவத்தினை இச்சஞ்சிகை சம்பாதித்தது. சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர், 'சூயிலோசை' என்றொரு சஞ்சிகை வெளி வரலாயிற்று. இந்த இரண்டு சஞ்சிகைகளும் அற்பாயசாக அமைந்தமை வேதனைக்குரியதே.

இருப்பினும், இச்சஞ்சிகைகள் துவக்கிய பணியினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் வகையில் 'சஞ்சீவி' வெளிவந்து கொண்டிருத்தல், டென்மார்க் வாழ் தமிழர்களுடைய தமிழ் ஆர்வத்திற்கும் நேசிப்புக்கும் பெருமை சேர்க்கின்றது. இதன் ஆசிரியக்குழுவினர் 'சஞ்சீவி'யின் பதின்மூன்று மலர்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

இந்தச் சஞ்சிகையின் ஆதரவில், கடந்த மார்ச் மாதம் 30 ஆம் நாளன்று, HOLSTEBRO நகரிலே ஒரு இலக்கிய சந்திப்பும்

கலந்துரையாடலும் நடைபெற்றது. 'சஞ்சீவி' கொல்ஸ்ரப்போ தமிழ்-டெனிஸ் நட்புறவுச் சங்கத்தினால் வெளியிடப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் இச்சஞ்சிகை 15 பேர் அடங்கிய குழுவினருடைய உழைப்பின் பெறுபேறாய் வந்து கொண்டிருந்தது. தங்களுடைய அநுபவங்களை வெளியிடவும், சஞ்சிகையின் குறைபாடுகளை அறிந்து கொள்ளவும், சஞ்சிகையின் வளர்ச்சியை இன்னொரு கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான நல் மார்க்கங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கும் இந்த இலக்கியச் சந்திப்பை அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள்.

உதிரபாரதி கவிதைகளை விமர்சனஞ் செய்தபொழுது, சொல் ஆளுமையைப் பற்றி விளக்கி, கவிதைகளிலே மனித நேயப் பண்பு கலக்காது போனால், கவிதைகள் சொற்கோவைகளாகவே விளங்கும் எனக் குறிப்பிட்டார். சத்தியதாஸ் சஞ்சிகையின் அமைப்பினை விமர்சித்தார். சஞ்சிகைக்கு அழைப்பும், அழகிய அட்டையும் அவசியம் எனக் குறிப்பிட்டார். சஞ்சீவுக்குச் சிறந்த அட்டைப் படங்களை அமைத்து உதவிய 'சிவா', 'சௌந்தர்' ஆகியோருடைய பங்களிப்பினைப் பாராட்டினார். சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை திருமதி 'கவா' விமர்

டென்மார்க் 'சஞ்சீவி'யும் ஒரு கலந்துரையாடலும்

-நக்கீரன்

சித்தார். அவருடைய பேச்சின் அணுகுமுறை பிரச்சினைகளைத் தவிர்ப்பதாக அமைந்தது. 'சிறுகதைகளில் புகலிடத்து இலக்கியம்' என்று வகுத்துக் கொண்டதும் இதற்குத்துணை போயிற்று. மீரா, சிவா, தேவன், முரளி, வளவன், ஜோனி, வசந்தராஜ் ஆகியோரின் கதைகளும் 'சஞ்சீவி'யின் மலர்களுக்கு வளஞ்சேர்த்தன. "சிறுவர் ஓவியமும் சிறுவர் மனநிலையும்" என்ற பகுதியை மீரா நல்ல முறையிலே விளக்கினார். சிறுவர் ஓவியத்தின் குறியீடுகளை அவர் விளக்கிய பாங்கும் ரஸனையுடையதாக இருந்தது. கதிர்காமநாதன் மனோதத்துவ நிபுணர் என்கிற தளத்தில் நின்று பேசி, பல ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளை முன்வைத்தார். வதந்திகளுக்குப் பதிலாகச் செய்திகள் பரவுதல் நன்று. சட்ட விதிகள் பற்றிய அறிவை நன்கு பெருக்குதல் வேண்டும். TEEN'AGE பருவத்தினரின் க்தாநாயகத்தனத்துக்கு ஆரோக்கியமான வடிகால் தேவை. இவற்றை உட்கொண்டு, சஞ்சீவியின் சில பக்கங்களை ஒதுக்கி உதவலாம் என்ற ஆலோசனையை முன்வைத்தார். இவர்களைத் தொடர்ந்து, ரவி, பிரேம், குகன, கருணாகரன், பொன், மகேஸ்வரன் ஆகியோரும் தமது கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் கூறினார்கள்.

இறுதியாகப் பேசிய ஓவியர் ரி.சௌந்தர், ஆசிரியர் பக்

கத்திற்கும் கொள்கைப் பிரகடனச் சத்தியத்திற்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பினைச் சுட்டிக் காட்டினார். ஆசிரியர் குழுவினரின் பிரகடனங்களுக்கும் வெளிப்பாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளிகளை மட்டுமல்லாமல், முரண்பாடுகளையும் செளந்தர் தொட்டுப் பேசினார். நடுவு நிலமை என்னும் கொள்கை சில வேளைகளிலே சந்தர்ப்பவாதத்திற்குத் துணைபோகும் பலவினத்தினை உள்ளடக்கியதாகவும் மாறலாம் என எச்சரித்தார். தங்கள் வாழ்க்கையின் வசந்தத்தை அறிக்கையிடும் திமிர்த்தனமான போக்குச் சிலர்

மத்தியிலே நோன்றுதல் கண்டு மனம் நொந்தார். தாயக மண்ணிலே அகதிகளாய் இன்னல்களைச் சூமக்கும் சகோதரர்களுக்கு உதவுதல் பாரிய மனிதாபிமானப் பணி. இந்தப் பணியில் சஞ்சீவியும் பங்கு கொள்ளுதல் பெருமைப்படத்தக்கது எனப் பாராட்டினார்.

ஈற்றிலே பத்திரிகைக்குழுவின அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அது பலதரப்பட்ட கேள்விகளுக்கும் விமர்சனங்களுக்கும் பதில் அளித்ததுடன், சேமமான சுயவிமர்சனமாகவும் அமைந்தது. அறிக்கை அழகிய முறையிலே போட்டோ பதிவு முறையில்

வெளியிடப்பட்டிருந்தது. பத்திரிகை முன்னெடுத்துச் செல்லத்திட்டமிட்டுள்ள ஆறு கொள்கைகளை அவ்வறிக்கை தெளிவாக்கியது.

டென்மார்க் நாட்டிலே வாழும் ஈழத் தமிழர்களுடைய சமுதாய-கலை-இலக்கிய வாழ்க்கைக்குப் பங்களிப்புச் செய்ய முனைந்து செயலாற்றத் துடிக்கும் 'சஞ்சீவி' என்னும் சஞ்சிகை தமிழ்த் தாக்கத்தின் ஒரு வடிவமே என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. அதன் பணியும் பங்களிப்பும் விரிவடைய 'அக்கினிக் குஞ்சு' மனசார வாழ்த்துகின்றது. □

With the best compliments from

RAVI, JAMES & ASSOCIATES

BARRISTERS & SOLICITERS

All legal work including.....

**FAMILY LAW
IMMIGRATION
PERSONNEL INJURIES**

**WORK CARE
GENERAL/COMMERCIAL LITIGATION
CONVEYANCING**

**SALES/PURCHASE BUSINESS
LEASE, WILLS AND PROBATE
INSURANCE & FINANCIAL SERVICES**

**The expertise to help you with all
your legal, insurance and financial needs**

□

Telephone ; 388 2091 Fax ; 388 2092

558, Sydney Road

Brunswick, Vic 3056 AUSTRALIA

Contact ; S. RAVEENDRAN -A,H, 497 3738

அச்சத் தொழில் நமக்குக் கலைப்பணியும்

- நூல்கள்
- சஞ்சிகைகள்
- சிறப்பு மலர்கள்
- அழைப்பிதழ்கள்

தேவைகள் எதுவோ
திருப்தியான சேவைக்கு
அணுகுங்கள் :

THOONDIL
Südasien Büro
Große Heimstr. 58
4600 Dortmund 1

ஏ ஆ ரிண்ட்ஸ்

YOUR SATISFACTION IS OUR SATISFACTION

Overseas Printing Orders
Accepted and
Executed Promptly

For All Your Printing Needs Contact :

AR prints

375-8 Arcot Road Kodambakkam
MADRAS-600 024 INDIA

Please mention in the FAX
M.A. RAHMAN P.P. 420011 & 420022
FAX 91-44-517466 & 517966